مهسعوود محهمهد

گهشتی ژیانم

مەسىعوود محەمەد گەشتى ژيانم چاپى يەكەم، سىتۆكھۆلم – سويد، ١٩٩٢ چاپى دووەم، ھەولىر – كوردسىتان، ١٩٩٩

ئالقەي يەكەم

چاوگیزانه وه به روّژانی رابوردووی دوور وه که تیّوه رامانی ئاسوّی ئهوپه ری دهشتی به رین وه یا خویندنه وه ی دهفته ری ئه و سه ری میّز، هه ر لووتکه ی به رز و دیّری تیّرره نگیان لی به دی ده کات، ئنجا ئهگه ر مه یلی چیروّک نووسین پال به قه له می میّژوونووسه وه نه نیّت بو که لیّن گرتن و به سه ره وه نانی ئه و که متاکورته ژیانی سه رهتای ساوایی و مندالّییه وه ی که دیّته وه به ر یادی، به چه ند لوّقاویّکی شاش و بیشی خامه ی به په له له و بواره به رته سکه تیّده په ریّت بو قوناغی ئه ملاوه تری عومری خویندنی و گه مه و گه ی جگینه و سیّباز و کاره مستینه ی هه ست به دنیا و به خویه وه کردنی.

لهگهل ئهمهشدا که نووسه دریت و ریچکولهی ژیانی ههلدهکاته وه وه که مندال گوشی کولاره کاغهزهکهی له تاقی ئاسمانه وه بن نیو پهنجه کانی ههلدهکاته وه، زوّر به سهیری، مهتهلیّکی بچووک ههلدینی که دهبینی ئهم ریچکولهی عومری سه به تهمومژی فه راموشی گهیاندوویه و اقیهه لاه کشی بهره و روّژگاریکی دوورتر که وا جاری غونچهی ژیانی خوّی تییدا نه کرابوّه وه به و لای گوشی کوّلارهی عومری خوّیه و یانی خوّی تیبدا نه کرابوّه وه به و لای گوشی کوّلارهی عومری که سانی له خوّی به پیشه وه تیهه لاه کشیت که ئهگه ر زوو پسابایه نوّرهی هه لدانی کوّلارهی عومر نه ده گهییشت به و و تومه و ناده می وه ک کوارگ و دونبه لان بی رهگ و ریشه له درزی زهوی و قه لشتی دره خته وه ده رنایه ت؛ هه ر جاره جووته هه ناویک، له کوّنی کوّنه وه نه خشه ی مهلوّتکه ی مهوهوه می بوونه وه ریّکیان ده ور و ته سلیم کردووه بو جووته هه ناویکی به ره و خوارتر تا ئه و دمه ی که واقه ی ساوایه کی روّژه که له روّژانی سالنامه ی روّژگاری ده ست نیشان کردووه به میژووی له دمه ی که واقه ی ساوایه کی روّژه که له روّژانی سالنامه ی روّژگاری ده ست نیشان کردووه به میژووی له دایک بوونی فلانه که س. به ناچاری ده بی به به و پیشینان بچمه وه تاکوو بزاندری من کیّم ؟

بنهمالهي جهليزاده

له من به پیشهوه پینج پشت له باپیرانم به «جهلیزاده» ناسراون. پشتی شهشهم لهقهبی «کاکی جهلی» ههبووه نهک جهلیزاده چون دهست پی دهکات.

خۆش بەختانە باوكم لەم مەيدانەدا رىنگەى درىنژى كورت كردۆتەوە بۆم، لە پىشدەسىتىى كىنبە چاپكراوەكەى «المصقول فى علم الأصول»دا پوختەيەكى ھەوالى بنەمالەى جەلىزادەى و رۆژگارى بەر لەو نازناوەشى بۆ شەش پشت ھەلداوەتەوە. بە پىنى نووسىىنى باوكم كەوا بىنگومان باشترىن سەرچاوەى بىنگرفتە لەم بوارەدا درەختى خانەوادەيىيى زانراومان لە ناوچەي كوردستانى عىراق بەم جۆرەيە:

- ئا- له گوندی (بیّگه لاس)ی ههریمی یژدهر:
- ۱- مهلا ئەبووبەكر. نازناوى (حاجى گەزۆ) بووە بە بۆنەى كەرامەتىكى وەپالى دراوە و پيوەندىى بە گەزۆوە ھەبووە.
 - ٢- مه لا حهسه ن كورى مه لا ئهبووبه كر.
 - ٣- مهلا برايم كورى مهلا حهسهن.
 - ٤- مهلا حهسهن كورى مهلا برايم.

٥- مهلا برايم كورى مهلا حهسهن.

وا زانراوه که ئهم خانهوادهیهی سهر به ئایین و زانست له جهزیر و بوّتانهوه لهبهر هوّیه کی نادیار پووهو کوردستانی عیّراق گهشتی مشهختانهی کردووه تا له بیّگه لاس نیشته جیّ بووه. له جهزیر و بوّتان خانهواده که سهر به شیّخ برایمی جهزیرییه وه دهگهیه نی که چهند و چوّنی ژیانی نازانین مهگهر ئهوهنده، که خوّی و بنهمالهی ههر سهر به زانست و ئایین بوون.

ب- له گوندی (شیواشان)ی سهر به بیتوین و ههریمی رانیه:

کوره گهورهی مه لا برایمی ناوبراو له کۆتاییی لیستهی سهرهوهدا، له بیّگه لاسهوه رای گویستووه بو گوندی شیواشان. وا پی دهچی بهرته سکیی ماوه ی گوزهران بو خیزانیکی فرهنه ندام هوی ئهم راگویستنه بووبیت. برا و که س و کاری دیکه ی هه ر له دینی بیّگه لاس ماونه ته وه، تا ئیستاش خزمایه تی و دوستایه تیبان پیمانه وه به رده وامه.

ئهم کورهی مهلا برایم ناوی (محمد) بووه. دهماودهم باسی مهلایهتی و، بهتایبهتی، خواناسی و دینداریی ئهم مروّیه لهو دهوروبهرهدا بلاو بوّتهوه تا ئهوهی دهگیرنهوه که زوّرینهی ژیانی خوّی له ئهشکهفتیکی نزیکی شیواشان به عیبادهت رابواردووه و، گوّیا، له زوّر باردا به شیری بزنه کیّوی گوزهراندوویهتی. ئهشکهفتهکه به (ئهشکهفتی مهلازاده) ناوی روّیشتوه، خوّیشی ههر (مهلازادهی شیواشان) مهشوور بووه و زوربهی خهلقی ئهو ناوه بیّئاگان لهوهی که ناوی (محمد) بووه. حاشیه و ورده ههوالّی دهستنووسی مهلازاده به سهر ههندیّک له کتیبه دهستووسهکانی کتیبخانهی جهلیزادانهوه ههر ماوه.

ج- له گوندی جهلی:

کوره گهورهی مهلازادهی شیواشان که ناوی (عبدالله) بووه، ده برای له خوّی بچووکتری ههبوون، هه دهمی ژیانی باوکیدا، دهگویزیته وه بو گوندی (جهلی) که ماوهی دوو سهعاتیّک به سواریی ولاغی خوّشرو له باکووری مهیله و روّژاوای کوّیی، به بناری شاخی ئاوهگرده وه، خنجیلانه تیّکه ل به باغی هه نجیر و هه نار و میّو بووه. له «جهلی» یه وه به ره و «شیواشان» بروّیت ده بی رووه و باشوّری مهیله و روّژهه لاتی بو ماوه ی چوار سه عاتی ک ولاغت بئاژویت، له کوّیه وه بو شیواشان بچیت، به ره و روّژهه لات به ینج سه عات روّیشتن دوای برینی دوو ریّزه شاخی ههیبه سولتان و کوّسره تدهیگهیتی.

چیای ئاوهگرد له کتیبی «دوحة الوزراء» دا ناوی ههیه که له ۱۷۵۰ز دا عوسمان پاشای بابان به سهرپیچی له سولتانی عوسمانلی بق ماوهیه که تیدا ده حهویته وه، حاجی قادریش ناوی هیناوه جاریکیان به تهوریه، که ده لی:-

مەلايىكى فەقىيانە وەقارت بەيانت ئاوە، گردە ئىقتىدارت

جاریکی دیکهش له قهسیدهیهکدا دهلّی: به قهددی ئاوه گرده دهردی دووری نهظیری ئیچ قه لایه بی حضوری

مهلازادهی شیواشان به خهتی خوّی له کتیّبیّکی ده ستنووسدا نووسیویه تی که یه که م کوری (عبدالله) له سالّی ۲۱۱۱ک، له گوندی شیواشان، پیّی ناوه ته دنیا. به لام سالّی بوون و مردنی خوّی و مردنی کوره که ی نازانین.

ئهم مهلا عهبدوللآیه که یهکهمی سیّ عهبدوللآیانه له زنجیرهی مهلاکانی جهلیزاده ناوی دهرکردووه به (کاکی جهلی). له و ناوچهیهدا برا گهورهی سیّ ئاوایی، که ههر سیّیان پیاوی ئایین بوون، لهقهبی کاکیان ههبووه، دووهکهی دیکه (کاکی زیّوه) و (کاکی هیران)ن ئیستاکه ئهم لهقهبه ههر بو (کاکی هیران) ماوه، دوای مهلا عهبدوللا کوره گهورهکهی، مهلا عهبدوررهحمان، ههم به کاکی جهلی و ههم به جهلیزاده ناوی دهرکردووه؛ له میراتی باوکییهوه (کاکی جهلی)ی بو ماوهتهوه، چونکه له گوندی جهلی و له مهلای جهلی بهوهلهد بووه پیّی گوتراوه (جهلیزاده)، مهلا عهبدوررهحمان یهکیّک بووه له مهلا ههره زلهکانی سهردهمی خوّی، بهسهر زوربهی کتیبه (زانستی - ئایینی) ئیسلامهوه حاشیهی دوورودریّژی ههیه، له سهر هیندیک لهو زانستانه کتیبی داناوه، هاوچهرخی مهلای ئیبنوئادهم و شیّخی نوّدی بووه، له نموونهی وردبینی و تویژینهوهی زانستییانهی دهگیزنهوه کهوا شهویکیان، ههر له گوندی جهلی، بهنیازی دلّنیا بوون له بارهی بزووتن و نه بزووتنی ئهستیّرهی «قطب» - له کوردهواری پیّی دهلیّن ئهستیّرهی جهدی - بوون له بارهی جهندین سه عات بیّ ئهوهی جووله بکات لهسهر پشت رادهکشی و چاو دهبریته ئهستیّرهی «قطب» و چله درهختیکیش به عهیاره دهگریّ تاکوو لیّی روون دهبی ئهستیّرهکه به ئاستهم دهبرویّ.

له بارهی دینداری و خواناسیی مهلا عهبدوپرهحمانه وه ئهم سهرگورشته یه پشتاوپشت و دهماودهم هاتووه: حهسوودان به عادهتی ئهبهدییان تۆمهتی کهمتهرخهمی له دینداریدا وهپال دهدهن. مهلا ئهبووبه کری – میر رۆستهمه، دییه که له ههریمی شهقلاوه که مهلایه کی زیده زانای ئه و سهردهمه بووه بق تاقیکردنه وه ی ئه و تۆمهته، له بهرگی فهقییه تیدا به بههانه ی خویندن دیته لای مهلا عهبدوپرهحمان له جهلی سهرنج له گوفتار و پهفتاری مهلا عهبدوپرهحمان پادهگری تا دوای نویژی خهفتنان و به سهرچوونی جهمی ئیواری، ههرچی لیی دهبینیت و دهبیه ته لهگهل خواناسی و دابی ئیسلامدا جووت پویستووه. کاتیک که مهلا عهبدوپرهحمان دهیه وی بهرهو مال بچیته وه، یه کیک له فهقییه کانی مؤمی مؤمدانه کهی مامؤستای دهرده هینیت و بهی مزگه وتی به سهردا ده گریت، بق داگیرساندنی، مهلا عهبدوپرهحمان لیی بهده ده ده ده ده دو پتی ده لیت: پوله کهم مؤمه کهی من به سهر هی مزگه و تدا بگره چونکه عهده وی ده دیکه یت بیشه رعیه؛ که مؤمه کهی مزگه و تخوار بیته وه بق سهر مقمه کهی من بلیسه ی بهبه خوی لی ناشکرا ده کات و به عوزر خوازییه وه دهسته کانی پادهمووسیت. له وه به ولاوه بوی بوو به دوست خوی لی ناشکرا ده کات و به عوزر خوازییه وه دهسته کانی پادهمووسیت. له وه به ولاوه بوی بوو به دوست و چاکه خواز و قه درزان تا مردن.

دوای مهلا عهبدوپرهحمان کوره گهورهی (واثق بالله مهلا عهبدوللا)ی جهلیزاده دهبیته جیگری باوکی. لهبهر هیهکی که نازانین چییه ئاغاکانی کویی گهلهکویی لی دهکهن و مالی به تالان دهبهن. له دهمی تالانهکهدا مهلا عهبدوللا به شمشیریکی پرووتهوه لهبهر دهرکی کتیبخانهکهی رادهوهستی و سویند دهخوا تا نهیکوژن پی نادا کهس دهست بی کتیبهکانی دریژ بکات. دوای ئهم کارهساته به مالهوه دهچی بی ئاکری و چهند سالیکان لهوی به سهر دهبات. حاجی حهسهن ناویکی ئاکرهیی گوزهرانی دهگیری و همهموو پیداویستیهکی دهبری تهنانهت باغیکیشی له قهبهل دهکات که حهفت پوژه جووت بووه. تا ئیمپوکهش قاپوقاچاغ له مالمان ماوه ناوی حاجی حهسهنی لی دینن و دهلین تهشتی حاجی حهسهن، مهنجهلی حاجی حهسهن، سالیکیان گهوره پیاوانی کویی تیکرایان دهچنه ئاکری و مهلا عهبدوللا ئاشت دهکهنهوه و دهیهیننهوه بی کویی به سالی ۱۲۳۷ قهتلوعامیکی دوو بنهمالهی غهفووری و عیساغا له کویی بووه بهلام نازانین ئایا قهتلوعامهکه به دله تالان کردنی کویی دوو بان دوای گهرانهوه ی بی کویی به چوارینه عهرهبیه پرووداوهکه میژوونووس دهکات:

لقد جري حكم الحكيم الأحد في ثالث الشوال فجر الأحد بنهب كو والقتل للأكابر للظهر في غرلجد بالأبجد

نرخى وشهى (غرلجد) به ليكدانهوهى (جمل) ١٢٣٧ دهگريتهوه. (واثق بالله) خهليفهى مهولانا خاليد

بووه، شهش مانگانیش له سلیمانی وهکالهتی کردووه. لهگهل مهلا یهحیای مزووری به یهکهوه چهند جاران سهفهریان بق لای له سلیمانی کردووه. له سالی ۱۲٤٦ ک، له تاعوونیکدا دووچار دهبیت و دنیا جی دههیلیت.

کوره گهورهی (واثق بالله) که ناوی (أسعد)ه لهو سالهدا تهمهنی بیست سالی بووه. له ماوهی تاعوونه کهدا مهلا عهبدوللا ئهم ئهسعهده بر گوندیکی خوّی دهنیریّت و ههر جاره که ویستوویه تی بیبینیّت به دوایدا ناردووه و له دهرهوهی کوّیی چاوی پیّی کهوتووه.

باوکم له و پیشدهستییه ی کتیبه که ی (المصقول...) دا قسه له (أسعد – که دواتر به حاجی مهلا ئه سعه دی جهلیزاده ناسراوه) ده گیریته وه که خوّی به عهره بی نووسیوه تی و ده لیّن: له ۱۲۲۱ ی کوّچی روّژی ده وره دانی کوّیی له لایه ن شاهزاده وه (محمد علی میرزا. أربیل فی أدوارها التأریخیه. ۳۰۳) به وهله د بووم. نه و روّژه عه بدور ره حمان پاشای والی بابانی (به هه له ی چاپ له و پیشده ستیه دا له جیاتی «بابانی» نووسراوه «العثمانی») له کوّیی بووه و توانیوه تی له گه لیدا بگاته مه سله تی و شاهزاده له و ریّگه یه و بگیریته و ه که لیّوه ی هاتبوو.

حاجی مهلا ئهسعه د له سه ر نووسینه کهی به رده وام ده بیت و ده نیت: مه رکی باوکم له ساتی ۱۲٤٦ به تاعوونی گشتی له کویی بوو. محه مه پاشای والیی ره واندز زوّر ریّزی لیّنام و له شوینی باوکمی دانامه وه. ئه وسا کتیبی (عصام الوضع)م ته واو کردبوو. که ته مه نم بوو به ۲۳ سال کیژی محه مه داغای کوری حه ویّزاغام ماره کرد و له و ته مه نه دا (شرح الشمسیة)م ده خویّند. له سه ره تای موحه رره می ۱۲۵۰ بوم گویزرایه وه و هه ر له و ساله دا کورم (جمال الدین عبدالله) له ۲۲ی شه وال به وه له د بوو. قسه کانی حاجی مه لا نه سعه د لیّره دا کوتایی دیّت.

ئهم ژن و میردیهتییهی حاجی مهلا ئهسعهد و کیژی محهمهداغای حهویزاغا سهرهتای خزمایهتیی نیوان جهلیزاده و حهویزییانه، لیرهشدا حیکایهتی بیگومان ههیه شیاوی باس کردنه:

دەماودەم ھاتووە كە لە تاعوونى سالى ١٢٤٦ دا لە بنەمالەى حەويزىيان تەنھا حاجى بەكراغاى محەمەداغا و پلكيك و ئەو خوشكەى دەردەچن و ھەموو دارايى بنەمالە بۆ ئەو سىي كەسە دەمينىتەوە. بە پنى داخوازىى بارى كۆمەلايەتىى ئەوسا و تا رادەيەكىش بە فەرمانى شەرىعەت بەشى ھەرە زۆرى مىرات بۆ حاجى بەكراغا دەمينىتەوە. وەك دەگىرنەوە بارى گوزەرانى مەلا ئەسىعەدى جەلىزادە بە ھۆى بىياوەرى و زۆر خىزانى و خەرىكبوون بە خويندنەوە گەشەدار نەبووە، حاجى بەكراغا ھەلسووراندنى ئىش و كارى ملكەكان و بارى گوزەرانى مالەودى كاك ئەسىعەد بە مل خۆيەوە دەگرى و ھەر بە مەسرەفى خۆيشى خوشكەكەي خۆي لى مارە دەكات.

ده سالیّک به و جوّره تیده په پی نووسینی باوکم له و به ینه دا لای مه لا محهمه دی قازی کوپی مه لا تیسماعیل له کوّیی به خویّندنه وه خهریک ده بی تاکوو له سالی ۱۲۹۰ی کوّچیدا حاجی به کراغا ته کلیف له کاک ئه سعه د دهکات که بی خویّندن بچیّته ده ردوده ی ولات و ده ینیّری بی شام لای شیخ (عبدالرحمان الکزبری) تا ئیجازه ی «حدیث وفقه و تفسیر» ی لی وه رده گری. هه ر له و سه فه ره دا دوای ئیجازه وه رگرتن، کاک ئه سعه د به رله گه پانه وه ی کوّی لاده چیّته حه ج. دوای هاتنه وه ی ماوه یه کی

کهم حاجی بهکراغا سهر له نوئ ریّی خویندنی دهنیتهوه بهر؛ ئهم جارهیان دهینیری بوّ لای مهلا عهبدورپرهحمانی روّژبهیانی له بهغدا تا ئیجازهی گشتیی له زانستهکانی ئیسلامی لی وهردهگری له سالّی ۱۲۸۸ ک، بوّ جاری دووهم دهچیتهوه حهج. کوره گهورهی که دواتر به حاجی مهلا عهبدوللّا ناسراوه لهگهلیدا دهچی حاجی کاک ئهسعه د دوای حهج لهمه ککه دهمینیتهوه و ههر لهویش وهفات دهکات. باوکم له حاجی مهلا عهبدوللای باوکی دهگیرایهوه که دوای بهسهرچوونی حهجه که روّژیکیان حاجی کاک ئهسعه د پیّی دهلیّ زولهکهم عهبدوللا وهسوه سهیه ک به دلمدا دیت هانم دهدا بچمه زیارهتی گوری پیخهمبه (د). ئهمه دهسیسه ی نهفس و شهیتانه دهیهوی له مهککه نهمرم، بهقسه ی ناکهم. له گوری پیخهمبه ر (د). ئهمه دهسیسه شاردرایهوه.

حاجی مهلا عهبدوللا دوای مهرگی باوکی له ۱۲۸۹ کۆچی دیتهوه کۆیی و له شوینی باوکی داده داده نیشیت. چونکه تا راده یه باسی حاجی مهلا عهبدوللا له نووسیناندا هاتووه پیویست نابینم لیره دا دریژه ی پی بدهم. چی پیوه ندی به زنجیره ی ژیانی منهوه ههیه تهوه یه که له نیوان سی کوراندا، (بهاء الدین حمد نورالدین) کوری دووه می که باوکمه له کیژی حاجی به کراغای حهویزی بووه، کوری یه که میان (بهاء الدین) – کاکه باوی پی گوتراوه – به گهنجیه تی له سهرده می باوکیدا جوانه مهرگ دهبیت و که سی له دوادا به چی نامینیت. تهوه نده ی ژیا سهرپه رشتی ملک و مالی باوکی کردووه وگوزه رانی گیراوه، گهنجیکی به رچاو و خاوه ن و لاخ و چه ک و ده ست و پاوه ند بووه، شاعیر هه بوون له شیعردا مهدحیان کردووه یه کیک له وان که نازناوی هه وایی بووه له نیوان قه سیده یه کدا ته مه ی بی نووسیوه، دیاره داوای یارمه تی لی ده کات:

دراوه کیسهکهم ههند بی دراوه له پهنجا جیّگه پینهی لی دراوه له زوبدهی سیلسیلهی تالی جلیه جهنابی میری میران کاکهباوه

کوری سنیه م، شنخ نوورهددین، له خاتو زننه بی کچی شنخ که ریمی به رزنجی کوینیه، به و هوّیه وه که شنخ زاده یه، له مندالییه وه پنی گوتراوه (کاکه شنخ، شنخ نوورهددین). له بیره وه ریه ئنسکسووکه کانی ته مه نی مندالیی مامه نوورهددینم ئه م سه رگورشتوّکه یه باس ده کری: جاریّکیان، که مندال بووه، له خه وی به یانی هه لاه ستی خه ونیّکی ده گیریّته وه بق باوک و که سانی ده لیّ: له خه ودا وام زانی که وتمه ناو ئاو به لام ته په نه بووم. باوکم گورج ده لیّ: ئه م شیخه چ شیخیّکه که ته په نه بوه له ئاوا باپیریشم بی وه ستان بوی ته واو ده کات و ده لیّ: ئه و شیخه برای تو یه و هکوو نووره له چاوا.

گهشتی خویندنی حاجی مهلا عهبدوللا له بالهک به رهفاقهتی حاجی قادر له زوّر موناسهبهدا بلاو کراوهتهوه و له سهری نووسراوه. ههروهها ههرای نیوان شیخ رهزای تالهبانی و کهیفی جوانرویی له مزگهوتی حاجی مهلا ئهسعهد که کیشایهوه سهر هیندی باپیرم لهبهر خاتری شیخ رهزا کهیفی له مزگهوت، زوّر به دلشکاوی، دهربکات و کویی به جی بهیلیت و بچی بو ههولیر، ئهویش له نووسیناندا

باس کراوه، کهین و بهینی داستانی شیخ نهبی ماویلی له کویه کهوا ههندیک سهروبهری یهخهگیری حاجی مهلا ئهسعهد و حاجی مهلا عهبدوللا بووه چی ئهو توّی لیّ بلاو نهکراوهتهوه... گهلیّک لایهنی دیکهی ژیان و شهخسیهتی و پلهی زانایی و بهشی زوّری ئهو نووسینانهی لیّی به جیّ ماون، ماون به خهلق پابگهیهندریّن به لام لیّرهدا ئهو ماوهیه دهست ناکهویّ، راستییهکهی مهلاکانی زنجیرهی بنهمالهی جهلیزاده ههموویان دهبیّ به دریّژی له سهریان بنووسیریّ، کهرهستهی نووسینیش ههیه، ههر دهیهوی یهکیّک خوّی بو تهرخان بکات ئیتر، پهنا بهخوا، با بزانین چوّن دهبیّ و کهی ئهنجام دهدریّ... حاجی مهلا عهبدوللا له سالی (۱۹۰۸ ز – ۱۳۲۲ ک) له کویی به رهحمهتی خوا شاد بوو.

دوای ئهو، کوره گهورهی، محهمهد، که دواتر به مهلای گهوره ناوی دهرکرد له جیّی دانیشت. حهوت ههشت سالیّک بوو خوتبهی جومعه و دهرسی فهقیّکان له لایهن باوکییهوه به و سپیّردرابوو.

هەرچەند ناساندنى ئەم مرۆيە بە خوێنەرى كورد كارى سەرپێيى و پەلە لى كردن نييە و تا ئێستا لە شەپۆلەكانى سەرووى شەخسيەتى بەولاوە چى ئەوتۆ لە قوولايى دەروون و پاشخانى نەفس و سەقافەت و سەرجەمى ھەول و خەباتى لاى خەلق نەزاندراوە چارم ناچارە لێرەدا لە بوارى گەشتى ژيانى خۆمەوە كە شەلەگەيەكم لە زێى ئەو، تەنھا كورتەيەكى ژيانى بۆ خوێنەر بگێڕمەوە بايى ئەوە بكات تەئسىير و تاوى بوركانى ئەو لە مندا روون بكاتەوە.

باوکم (۱۸۷۲–۱۹۶۳) له چهند نووسیناندا باسی ههندی سهروبهری ژیان و خهبات و فکری کراوه وه کد: گوتاریکی گهلاویژی ۱۹۶۳ (دوای مهرگی)، کتیبی نهمین زهکی بهگ له بارهی ناودارانی کوردهوه، کتیبه کهی قزلجی «مساجد السلیمانیة». دوو کتیبه کهی مومتاز حهیدهری و عبدولخالق عهلائهددین، چهند گوتار له پوژنامه و گوڤاری کوردی به بونهی بیرهوهریی وهفاتی وهیا موناسه به یه کی پیوهندی بهوهوه هه بووبی، ههندیک له نووسینه کانی مهغدید حاجی، ناوناوه یه ک له نووسینی خوّمدا، کتیبی «الأعلام-الزرکلي»، کتیبی «علماء اربیل» ی زوبیر بیلال، هی دیکه ش... چهند قهسیده یکی مهدح نامیزیش پییدا الزرکلي»، کتیبی «علماء اربیل» ی زوبیر بیلال، هی دیکه ش... چهند قهسیده یکی مهدح نامیزیش پیدا یه کیکی مهلا مسته های عاسی (چاپ نه کراوه) و هم رسییه شدا لاواند نه وهکهی کومه له ی «ژ.ک» ی مه هاباد و قهسیده کهی «خادم» و هی سهید نه نووسیوی وهکوو مه لا جهمیل پوژبه یانی و هه ژار و د. کهمال مهزهه و کهریم شاره زا و هی دیکه ش به چاکه باسیان نووسیوه. دوای مهرگی، له پاییزی ۱۹۶۲ کوبوونه و مه که اله (یانه ی سه رکه و تن) یه غدادا ته نبینیه یه ی بق گیّرا، له پادیوی مؤسکوش له ۱۹۷۲ کوبوونه و مه که باسی کراوه و له ته له فزیونی که رکووکیش ناوناوه دووان و گوتاری له سه رباره کراوه و له ته له فزیونی که رکووکیش ناوناوه دووان و گوتاری له سه رباره و در دوسریه کانی قوتابخانه ی په مسمیش وه که نه دیب و زانایه کی کورد له سه ری نووسرابوو.

ناحهزهکانی بریتی بوون لهمانه: ۱-زۆردار ۲- ئهفسانه پهرست ۳-مینشک وشک ٤- دوژمنی کوردایهتی. به لام له ژیانی خویدا کهسیک له ناحهزانی زاتی نهکرد به نووسین ناوی به خراپه بهیننی وهیا پووبه رووی دهنگ هه لیننی.

ئهم مرۆیه له سهرهتای ژیانی، ههر له مندالیهوه، ئاکاری زهکا و لیهاتوویی پیوه دیار بووه، لهمهشدا سەير يئ هاتن جيني نابيتەوە چونكە به عادەت مندالى ساوا بە خۆى و خەسلەتەكانيەوە فراژى دەبيت. يەكۆك لە بەلگەكانى ئەم لايەنە لەوەدا دەدىترى كە ئەو دەمەي (خاتو زېنەب ھەزىنە) بۆ ھاجى مەلا عەبدوللا دەگويزريتەوە ھەرچى ديارىيەكى بۆ باوكمى ھينابوو بۆي گەورە بوون، باوكم ٦-٧ سالى بووه، دیارییهکانیش بق میردمندالهی ۱۰-۱۲ سالی هاتبوون. (حزینه) گوتبووی: ئهو قسه و رهفتارهی له کاک حەمەديان دەگيرايەوە تەمەنى ئەو ديارىيانەى رادەگەياند. بەلگەيەكى دىكە لەوەدايە كە لە عومرى سوختهیی لای فهقنیه کی باپیرم دهرسی ریزمانی عهرهبی دهخوینی له مادهی (دغم)دا ماموستاکهی پیی دهلِّي فيعلى وهكوو (مدد، قصص، لم) دهكريِّن به (مد، قص، لم) تُهويش به ماموِّستاى دهلِّيتهوه: كهواته ئەم فیعلەی (اِقْعَنَسٌ) لە كتێبەكە ھەلّەی چاپە، دەبى بلّىين (اِقعنس) مەلای دەرسىبێژیش دەلّى، بەخوا كاك محهمهد قسمكهت راسته. ئيتر له دەوركردنهومى دەرسىهكەدا، باوكم تەسرىفى فىعلەكە دەكات: (إقعنس، إقعنسا... يقعنس، يقعنسان...) كه باپيرم گوێي لێ دهبێ لێي دهپرسێ بۆچي وهها گهرداني فيعله كه دەكات و نالني (إقعنسس، يقعنسس...) ئەويش حيكايەتەكەي بۆ دەگيريتەوە... باييرم يني دەلى، رۆلەكەم ئافەرىن لە تۆ بەلام دەبى مامۆستاكەت بگۆرم، حيكايەتى ئەم جۆرە فيعلانە جارى بۆ تۆ زووە لە (باب الملحقات) دەيگەيتى، ئىتر مامۆستاى لى دەگۆرى. بەلام وەك باوكم بۆمانى باس كرد تا نەخرايە بهر دەستى مەلا محەمەد ئەمىنى كونەفلووسەيى، كە موستەعيدىكى لىنھاتووى حاجى مەلا عەبدوللا و مهلایه کی هه لکه وتووی دواتریش بوو له هه ولیّر، زیهنی به چاکی ناکریّته وه. دهیگوت ماموّستاکانم خه ریک بوون به شیّوازی نالهباریان بمکوژیّننهوه، مهلا محهمهد ئهمین رزگاری کردم، ههموو زانینم هی ئهو مامۆستايەمە.

خویندنی باوکم له چاو دەوروبەری خۆی و باری ئەو سەردەمەدا ھەروەک لە رووی بە سەر بردنەوە لە ھى خەلقى دىكە جودا بووە ھەروەھا لە لايەن چەند و چۆنىشەوە كەممانەند بووە. خەست خەست لەگەل مامۆستاكانى، دواترىش لەگەل باوكى، خەرىكى ساغكردنەوەی كتیبه زانستىيەكانى مزگەوت بووە و ھەموو دل و میشكى خۆی بەو كارە بەخشىيوە. لە تەمەنى ۱۷ سالەيدا بۆ ماوەی يەك سالى تەواو لە مزگەوتى گەورە دەرنەچووە. دەيگیرايەوە، چۆن لەو سالانەى خویندندا عیشقیكى زانست و كەشفى

غهیب دهروون و ههست و هوقشی داگیر کردبوو، چهند به ئاسانی گریّی شویّنه ئاستهنگهکانی کتیّبه سهرسهختهکانی مزگهوتی بو دهکرانهوه. دهیگوت: لهو سالهدا که ههنگاوم ئاودیوی دهرگهی مزگهوتی گهوره نهبوو، شهوانه به درهنگه کاتی نزیک بهیانییهوه دهچوومه حهرهمی مزگهوت، له تاریکایی و خاموقشیدا دهکهوتمه باوهشی زکر و فکری ئهوتوه که ههر لهو تهرزه باری نهفسی ئارامدا، به دل و دهرووندا تی دهپهری لهو ههنگامه تازهیهی عومرمدا شهو له دوا شهو له حهرهمی مزگهوت ههستم دهکرد نووریّکی سهوز ئهو ناوهی دادهگرت و وههای پی ئارام دهبووم له دهروونمدا ورتهی نارهامهندی یهکجارهکی خاموقش دهبوو... له ژیّر سایهبانی ئایهتی (اولئك رضی الله عنهم ورضوا عنه) دا خوّم له حالهتی رهزامهندیی نیّوان بهنده و خالقدا دهدیت. گهش گهش لهبیرمه گوتی: ئهو روونی و شهفافیهتهی حالهتی رهزامهندیی بیّوان بهنده و خالقدا دهدیت. گهش گهش لهبیرمه گوتی: ئهو روونی و شهفافیهتهی منیش لهو تهمهنهی ۱-۱۸ سالهییم به یهک لوقمهی حهرام دوّراند، بهلام نهیگوت لوقمهکه چی بوو، له کویّوه هات. منیش لهو تهمهنهی ۱-۱۲ سالیمدا نهمپرسی چ لوقمهیهک، چوّنا و چوّنی؟ دواتریش بوّی نهگهرامهوه، شهرم و شکوّ ریّی پی نهدام بپرسمهوه، بهلام دیاره دهبی لوقمهکه له دهرهوهی مزگهوتهوه بوّی هاتبیّت چونکه نهوسا له مزگهوت دهرنهدهچوو جا بزانه دیارییهک له دوستیکهوه یان جهمه نانیّک له خزمیّکهوه چی جوته مزگهوت نه و تهسیرهی بووه.

بیّگومان تهجرهبهی باوکم له و جوّره مهیدانانهی سه ر به غهیب و دهروون تا کوّتاییی عومری به رده وام بوو، به نموونه: حکومهت له قهزای رانیه دهستی به سهر ملکیکی جهلیزاداندا گرت و کردی به (محلوله) ههر چهند سهد سالیّک بوو بیّ کیشه لهبهر دهستماندا بوو کیشهی ملّکهکه له نیّوان ئیمه و حوکمهتدا بەردەوام بوو تا هاویننکیان مالمان له چنارۆک بوو، دوای نانی سبهینه مامم، شیخ نووری، به عادهتی خۆی هاته لای باوکم، ههر که دەرکهوت باوکم ینی گوت، نوورەددین خهریک بووم به دواتدا بنیرم: ئيمشهو له خهونمدا دهنگيّكم هاته بهر گوي ئهم ئايهتهي خويّندهوه «إنني معكما أسمع و أري» وام به دلدا دیت قەنبەران (ناوى ملکەکەيە) نادۆریت. له واقیعیشدا نەدۆرا: سالح زەکى بەگى ساحبقران بوو به موتهسهرريفي ههولێر، هيممهتي كرد و له رێي (اطفاء ضريبة الأرض) ـهوه مڵكهكهي بۆ گێراينهوه. زهکی بهگ ماوهیهک له کویه زووتر قایمقام بوو ههموو چهند و چونیکی کهسایهتی و ئاکاری باوکم، تا رادهیه کیش، رابوردووی بنه مالهی جهلیزادهی دهزانی و دلنیا بوو لهوهی که ئهو ملکایه تیبه شتیکی رهوایه و حکومهت دهستدریّژیی لیّمان کردووه. باوهر دهکهم زهکی بهگ نّهو سهنهده شهرعییهشی دیتبیّ که له ۱۲٦٠ی کۆچی حاجی مهلا ئەسعەدی جەلیزادە نیوەی ملکەکەی پی کریوە لە خاوەنەکەی، ئەو سهنهده مابوو تا سالي ۱۹۲۳، لهو سالهدا ههرچي سهنهدي ئهوتوپي و زوربهي ههره زوري نووسراوي خانهوادهیی جهلیزادان ههبوو (پری جانتایه کی قالب بهتال) که خوشکی گهورهم نهجیبه له ماوهی عومریدا به ههولنی بیّوچان کوّی کردبوونهوه و توزی لیّ تهکاندبوون و شهرحی لیّ دابوون، سهرپاکیان سووتان. ئەو دەمە من لە بەندىخانەي بەغدا بووم. سەنەدەكە بە ئاگر سووتا، ملكەكەش لە گۆمى دوكان خنكا.

بق دلدانهوهی ئه و کهسانهی حه زبه ملکایه تیی زهوی ناکه ن و تقمه تی (إقطاعي) وه پال دهده ن لیره دا ئه وه نده ده لیم، ملکی وه ک قه نبه رانی ئیمه له شوینی مه لاریاداری بیهیمنی و بیحکومه تی وه ک بیتوینی

ئەوسا دەستى فەلاحى بىدەرەتانى بە سەردا رانەدەگەيىشت. بەر لە سەد سال لەو شوينەدا ئەگەر ھەزار دۆنم زەويشت بە خۆرايى دابايە فەلاحىكى ھەۋار نەيدەويست بە مەرجىك مەجبوور بايە بىكىلى و دايچىنى نەك ھەر لە سەر كاغەز لە قەبەلى كرابايە چونكە ئەگەر مانگ و ئەستىرەشى، لە سەر كاغەز لە قەبەل بكەيت زەرەر ناكا لە قبول كردنى.

ئیمهش له کویهوه ههر ئهوهندهمان پی دهکرا، سالانه، بهشیکی ئهو ملکه به برنج داچینین، خواش دوزانی به چ ئهرک و زهحمهتیک دادهچاندرا. سالی وههاش ههبوو مهروزه شهرای لی دهدا یهک دنکه برنجی لی نهدههاته جهوالی کهسهوه. تا دوای مهرگی باوکم ئنجا تووتن چاندن له شوینی ئهوتویی داکهوت، له دهوری تووتنیش نهلوا ئاوهدان ببیتهوه. پهیدا بوونی دهرمانی گهزندهکوژی (د.د.ت) و بووژانهوهی باری ئابووری گشتی دوای زوّر بوونی پارهی نهوت که کیشایهوه بوّ پهرهسهندنی مهکینهی جووت و دروینهش، حیسابی کشتوکیلی گوری و شوینی ناسازی وهک ئهو قهنبهرانهی گیرا به سازگار. خوّشبهختانه لهم مهیدانهدا فولکلوّر به هانامان دیّت: ئهو ئاوهی زهویهکانی قهنبهران ئاو دهدات پنی سووری گوتیه شهبی، کاروانهک دی له حهلهبی، ئهمن دهیخهم ئهتوو مهیه له راستهوهبی. به داخهوه موری گوتیه شهبی، کاروانهک دی له حهلهبی، ئهمن دهیخهم ئهتوو مهیه له راستهوهبی. به داخهوه میرییهوه به نامهی ئامادهکردنی ناوچه که بو گومی دوکان دهستی به سهردا گیرا ملکهکه له ئیمه شوّرا. میرییهوه به نامهی ئامادهکردنی ناوچه که بو گومی دوکان دهستی به سهردا گیرا ملکهکه له ئیمه شوّرا. کهسانی خوّمان گیانیان سپارد. به ههمه حال شهشیه کی ئهو ملکه هی باوکم بوو، له دوای ئهویشهوه کهسانی خوّمان گیانیان سپارد. به ههمه حال شهشیه کی ئه و ملکه هی باوکم بوو، له دوای ئهویشهوه کهسانی خوّمان گیانیان سپارد. به همه حال شهشیهکی به و ملکه هی باوکم بوو، له دوای ئهویشهوه کهسانی خوّمان گیانیان سپارد. به همه حال شهشیهکی به و ملکه هی باوکم بوو، له دوای ئهویشهوه

بادهینه وه وه لای کورته ی سه رگوره شته ی ژیانی باوکم. له ۱۸ سالّی ئیجازه ی له باوکی حاجی مه لا عهبدولّلا، وه رگرت و له جیّی ئه و ده رسی ده گوته وه، هه ر له سه رده می ئه ویشدا زوربه ی ئه رکی مه لایه تیی دو و مزگه و تی مه لا ئه سعه د و هی مزگه و تی گه و ره که و ته سه ر شانی. له تافی هیّز و تاقه تیدا روّژی ۱۲ ده رسی گوتوته و هی مه لا عهبدولّلا گهیاند بوویه ۲۲ ده رسی روّژانه. ههند یک له ماموّستاکانی خوّی ئیجازه یان لی وه رگرت.

له ۲۵ سالّی کچه مامیّکی خوّی لیّ ماره کرا [نهعیمهی مهلا حهبیبی حاجی مهلا ئهسعهد) لهو ئافرهته چهند مندالیّکی بهرههم هاتن به لام له کچیّکی به و لاوه ئه وانی دیکه ههموویان به رله خوّی و زوربه شیان به مندالّی مردن... دهنگوباسی زیره کی و بلّیمه تیی کوریّکی «عبدالحمید» ناوی که له تهمه نی ۷-۸ سالّیدا دهمریّ دهماودهم دهگیردرایه و و جیّی سهرسورمان بوو، به لام باوکم خوّی باسی زهکای کوریّکی دیکهی دهکرد که وا به رله عهبدولحه مید هاتبوو به مندالّیش مردبوو، دهیگوت نهگه رئه و مندالّهم بو ژیابایه ژنم نهده هینایه وه. به ههمه حالّ وهچه ی یه که م خیّزانی سه رله به ریان بی ناسه وار برانه وه.

خوّم گوی بیستی باوکم و مامم (شیخ نوورهددین) بووم که دوای چهند سالیّک له مردنی خیزانی یهکهمی به ئیلحاحی خزم و دوّستانی، باوکم رازی بووه بو دووهم جار ژن بهینیّتهوه، ههر له گهنجایهتییهوه دووچاری زگ ئیشهیهکی به ئازار بووه (له سالانی دوایی ژیانیدا بهدی کرا که – قرحه

المعده -یه). دهیگوت زوّر جاران که ژانه که شیدده تی دهستاند له خوّم بیّئومید دهبووم ئیتر چوّن زات بکه م ژن بهینم ساوایه کی هاتبیته کایه وه به سهر کییدا به جیّ بهیلّم به لام ریّکه وت وه ها بوو، به ده م راگرتنی پاریز و خوّپاراستنه وه بوّ ماوه ی چهندین سال دهرده که ی کزتر بوو تا نه وه ی خهاتی ههستی نه ده کرد چ ناساغیی پیّوه دیار بیّ نه و کوانه ی مه عیده نه بوایه له لایه ن ته نسازیه وه چ نوقسانی نه بوو، هه تا ژیا پیّویستی به چاویلکه نه بوو، داروه کازیشی به کارنه هیّنا. نه و نهساغیه ی باوکم به پیّی گیّرانه وه ی که زیره مهیلی وه لای سرکه و شفته، سرکه و که بابه وه تووشی بووه در زور جاران، که مندال بووم، لوقمه ی چهوری پی داده نامه وه و دلّی ره وای نه ده دا بچیته هه ناومه وه . نه گه ر خوّم پیّ نه گیرایه وههای ده کرد شتی کی مه زه داری به دوادا بخوّم که یارمه تی هه زم بدات.

خیزانی دووهمی که دایکی منه (حهبیبهی کچی شیخ پهزای کوپی شیخ قادری سندوّلانه که مهشوور بوو به قادر سهرپووت) له بنهمالهی ساداتی بهرزنجه بوو. (سندوّلان) دییهکه به سهر زیی بچووکهوه نیو سهعاته پیهک به سواری ولاغ دهکهویّته لای قیبلهی قهلادزهوه. کاتی خوّی دهستهلاّتدارانی پژدهر ئهو دییهیان بو تهرخان کرد و مزگهوت و تهکیهیان تیدا بنیات نا بوّی، ئهویش کهوته سهر تهریقهتیکی خهست و پاکی قادری و ناوی پیوه دهرکرد به تایبهتی له دیوی کوردستانی ئیران که باوپیان پیی له پادهبهدهر بووه. دهماودهم هاتووه که پیاویّکی خواناس و حهقپهرست بووه و لیّی نفراندراوه له شهریعهتی لا دابی یان له تهریقهت دریغی کردبین.

له ریّکهوتیّکدا<۱> حاجی مهلا عهبدولّلا ریّ گوزهری دهکهویّته پژدهر له شیخ قادر میّوان دهبیّ، شیخ قادر ماوهیهک به دهستهودایهرهی تهکیهوه بهرهو پیری دهچیّت، دوای مولاقات که روو دهکهنهوه سندوّلان دهرویّشهکانی شیخ قادر به گهرمی دهفهزهنی دهکهن، ولاّغهکهی حاجی مهلا عهبدولّلا نهختیّک چوّلاغی دهکات، شیخ قادر پیّی دهلّی: جهنابی مهلا دهفه و گوتنی دهرویّشهکان تهنسیریان له ولاغهکهت کرد. تهویش ههر به ههمان گیانی نوکتهسازییهوه له وهلّامدا دهلّی: نهخیّر قوربان، چوّلاغی ولاّغهکه لهوهوهیه که خوّی نهقشبهندییه کهیفی به قادرییان نایهت... ئهوسا هیچ کامیّکیان بیریان بوّ ئهوه نهدهچوو که دوای خوّیان کوری ئهمیان لهگهلّ نهوهی ئهویان دهبنه هاوسهر.

شیخ قادر چهند کوریکی له دوا به جی دهمینی، شیخ پهزا کوپه گهورهی بوو له جینی دادهنیشی، شیخ پهزا زور ناژیت، دوای خوی دوو برای له سندولان دهبنهوه به خاوهن تهکیه، شیخ ئهمین و سهیید گول. شیخ ئهمین تهکیهیهکی تازه بو خوی دروست دهکات. سهیید گول دهبیته جینشین له تهکیهی باوک و کاکی، باوکم لهگهل سهیید گولدا دوستایهتی و شناسایییهکی زیده به تین پهیدا دهکا تا ئهوهی، کوردی گوتهنی، چی دیکهی به بهرهوه نامینی، ئهم دوستایهتییه بووه هوی داخوازیی دایکم، برازای حاجی سهیید، بو باوکم. به به بهرهوه نامینی، ئهم دوستایهتییه بووه هوی داخوازیی دایکم، برازای حاجی سهیید، تا ئیستاکهش ههروهها به حورمهتهوه ناوی دهبری، له شهری یهکهمدا حاجی سهیید چوو بو غهزا له دیوی کوردستانی ئیران بهرانبهر سپای قهیسهری پووس و تیدا شههید بوو، دوو کوپی له پاش بهجی ما. شیخ حهسهن که له هاوینی ۱۹۹۳ کوچی دوایی کرد و شیخ حسین ۲۰ که ئیستا له پژدهر

ئەركى مەعنەويى خانەوادەى سندۆلانى خستۆتە سەر شانى بى ئەوەى بەرمالنشىن بى. شىخ رەزاى باوكى دايكم چەند كچىك و چوار كورى لى بەجى مان، كورەكانى، شىخ خدر، شىخ جىيد و شىخ حەسەن لە دايكىكى بوون. شىخ قادريان لە دايكى دايكى بوو. لەمانە تەنها شىخ جىيديان ماوە لە دىيەكى نزيك رانىيە (سەيداوە) دەژىت و مسلامانىكى بىقىلە و نانى شىخايەتىشى ھەرگىز نەخواردووە. ئەگەر ويستباى دەيتوانى لە شىخايەتى ناو دەربكات بەلام لەگەل شىخ خدرى كاكى لە زويكەوە مليان نايە كەسابەتى شىناورد و خەلە و خەرمان و ئاژەل بەخىيوكردن. بىمزە خىزمەتى خەلكىان دەكرد و ھەرچى لە كەسابەتەوە بكەوتبايە خوانيانەوە دەور دەكرايەوە بى ھەناوى مىوانەكانيان.

باوکم کچیکی خوّی له شیخ حهسهنی حاجی سهیید گول ماره کرد. تاقه کچیک له و ژن و میّردییه بهرههم هات ئهویش له تهمهنی ۱۰–۱۲ سالّی جوانهمه رگ بوو. له ۱۹۵۶ ئه و خوشکهم، که له دایکی من نهبوو، دنیای جی هیّشت. لهمه وه دهرده که وی خزمایه تیی ئیّمه ی جهلیزاده، به تیّکرایی، لهگه ل پژدهر لهوه وه دیّت که چهند پشتیکمان له بیّگه لاسی پژدهردا ژیاون. دواتریش بههوّی پیّوهندی خزمایه تی نیّوان باوکم و شیّخانی سندوّلانه وه دوّستایه تییه که نویّتر و بههیّزتر بوّوه، له لایه ن خوّمه وه پیّوهندیم به سندوّلانه وه مهدیرادانه وه مهحکهمه.

ریشهی پیوهندی جهلیزادان به پژدهرهوه بی سهروسهدا نهبووه. له ریکهوتدا به توندی خوّی نواندووه. له سهردهمی حاجی مهلا عهبدوللادا رووداویکیعادهتی سهر دهکیشیتهوه بو هیندی که دوژمنایهتی بهرهیه ک له دهست روِییشتووهکانی کوّیی دژی حاجی مهلا عهبدوللا خهست بیتهوه. حاجی مهلا عهبدوللا خوی برای خوّی (حاجی مهلا ئهحمه و کوریکی خوّی (باوکم) لهگهل دهستهیه ک له خزم ودوستی دیکه دهنیری بو پژدهر که به پنی پیویست بهرژهوهندیک لهو کیشهیه رهچاو بکهن و به فریای بین بو کوّیی هیشتا ئهو دهستهیه خهریکی وتوویژ بوون لهگهل سهروکانی پژدهر که ناحهزهکانی حاجی مهلا عهبوللا تیکرایان دهچنهوه لای و عوزر خوازی دهکهن و ناخوشییه که بهسه و دهچیت. لهو سهفهرهدا تهمهنی باوکم تیکرایان دهچنهوه لای و عوزر خوازی دهکهن و ناخوشییه به بوده دهکری پژدهردا دهکری له باوکمهوه دهبی ئهوسا مهحمووداغا و سهلیماغا و مهمهندهقیت و ئهو جوّره ناودارانه له پژدهردا له باوکمهوه دهبی ئهوسا مهحمووداغا و سهلیماغا و مهمهندهقیت و ئهو جوّره ناودارانه له پژدهردا له باوکمهو سهروی دهبی به باوکم به راویژه پر تام و شامهکهی خوّی باسی ئه و سهفهرهی دهگیرایهوه بیسه لیی تیر نهدهبوو.

باوکم باسی ئاغایه کی مهیله و شیّته لّوّکه ی قسه خوّشی ده گیّرایه وه ئهمما هه مووی لایه نی زهکاوه ته کی زگماکی تیدا بوو. پرسیان لیّ ده کرد له باره ی ئاغا زله کان له وه رامدا هه ریه که ی به خهسله تی راستینه ی خوّیه وه هه لده دایه وه ... فلان؟ هی مهیدان و شه رناخیّوییه . فلانت پیّ چوّنه ؟ هی ژاژی و پهنیرانه ...

سالّی ۱۹۲۳ که ئاواره بووین و لای خالهکان له پژدهر گیرساینهوه من ئاغایهکی لی کهوتهی ههمان تایهفهم دیت ههم هوّش کول و ههم به ئهدهب و قسهخوّشیش بوو.

لهم گهشتهی ژیانی خوّمدا مومکین نییه بتوانم به جوّریّک له بارهی باوکمهوه بدویّم بشی خوّمی لیّ رازی بم وهیا بو خویّنهر ببیّته بنهمای شارهزا بوون له و مروّقه، چی تا ئیستاش لهبارهیه وه نووسراوه له

سەرەتايەكى كەسىايەتىي تێپەر ناكات.

به عادهت نووسین و باس کردنی کهسان یان شتان، ئهنجامیّکی بهرهواژ بهدهستهوه دهدات، ههتا بابهتی لهسهر نووسین و باس لیّوه کردن بچووک و کهمبایه خ بی، سوود پتر وهردهگری له ناوهیّنانی، چونکه بایهخیّکی پیّ پهیدا دهکات که پیّشتر له تاریکایی و نهناسراویدا نهیبوو، کهچی بابهتی گرنگ و بايهخدار ئهگهر له نووسين و باس كردندا مافي تهواوي خوّى نهدريّتي غهدري لي دهكري. به نموونه دهليّم که گوترا: کۆپەرنیکۆس<۳> بەر له ٥٠٠ سالیّک سوورانهوهی زهویی به دهوری رۆژدا دۆزیهوه، له سهدی نهوهد و نوّى كهسايهتى و بليمهتى و زانست و ههستياريى ئهم مروّقه تيدهبردرى. به لام كه گوترا: مام هۆمەر يەكەم كورد بوو له سالىي ١٩٢٥ قەوانى ھەيبەلارى لە بەغدا ير كردەوە، سەد ئەوەندەي مافى خۆي بايەخ يەيدا دەكا. ھەرچى كۆپەرنىكۆس بوو راستىيەكى جيھانى گرنگى دۆزيەوە كە لە ماوەي ھەزاران سالدا ملیارهها ملیارهها چاوی ئادهمیزاد به سهریدا دهخشی و نهیدهدیت تا ئهوهی زوربهی بیروباوهری سەر بە ئايىن خۆى ھەلنا لەسەر بنگەى بەرەواژكردنى ئەو راستىيە، كارىشى گەياندە رادەيەك ئەوى دانی پیدا هینابایه له گهردهنی دهدا، مام هوّمهریش به پرکردنهوهی قهوان کاریکی کرد نُهگهر کهلّهشیّر و تووتیت له جیّگهی ئهودا دانابایه قهوانه که به قووقوو و جرهجر ههر پر دهبوّوه، ئنجا پارهشی خسته گیرفانی مام هوّمهرهوه (عافیتی بی) ناویکیشی بو پهیدا کرد (لیّی پیروّز بیّ) دواتریش که ناوی دیّت به (رابهر) له قهلهم دەدرى (شەقى زەحمەتى ته). زانايەكى يۆنانى بەر لە دوو ھەزار و ھىندە سەد ساللە ئەو ياسايەي دۆزيەوە كە بە ناوى ئەوەوە پنى گوترا ياساى ئەرخەمىدس، رەنگە بلاويش بكريتەوە، گۆنزالیزیکی برازیلی یهکهم کهس بوو له میژووی ئادهمیزادا توانیبیتی ۳۰۰ قرقینه له سهر یهک دەربكات، خوا نەيانبرى ھەردووكيان ھەر يەكەمن، ھەردووكيشيان ناويان لە جيھاندا بە رابەر بلاو دەبىتەوە.

دنیته سهر باسی کوردایهتیی خۆمان دهبینیت شاعیریک له سهر خواهشتی حکومهت نهشیدی کوردیی بق قوتابیان داناوه، رهنگه مزهشی تیدا وهرگرتبیت... یهکیکی دیکهش به کقتی بهندیخانهوه نرکهی شیعری هاتووه، یاخود بهرژهوهندی زقری خقی له پیناوی ئهو شیعرهدا پیشیل کردووه... ههمووی همر کوردایهتییه و ناویشیان ههر به قهدهر یهک ئهرک و خهبات و جانفیدایی خاوهنهکانیان رادهگهیهنن. خانهقای سهید ئهحمهد بق ماوهی پتر له ۲۰ سال نوای غهریب و تیشووی برسی و حهسانهوهی کهنهفت بوو. ئهو خانهقایه له دهیان سالدا ریی له برسان مردنی فهقیری کهرکووکی بهستبوو چونکه ههموو ههژاریک دهیتوانی سی جهمی بیمنهت له خانهقا بخوات و پیشی نهگوتری ناوت چییه. ئیستا گویت له خونان و غهریب نهوازی و مهردایهتی و ریز له خونان و غهریب نهوازی و مهردایهتی و مهزنایهتیی ئهوی لی وهرناگیریت. که دهگوتری فلان و فیساریش له خونان و غهریب نهوازی کورد بوو له جیاتی ههمومان شانازیی به ناوی گورانیبیژیکهوه دهکرد کهوا، بیچاره خقی، لهباریکدا به سهری نهبرد بویری همهمومان شانازیی به ناوی گورانیبیژیکهوه دهکرد کهوا، بیچاره خقی، لهباریکدا به سهری نهبرد بویری داوای ریز لی نانی بکات وهیا بیر بکاتهوه له گرتنهبهری را دوویک که مرقرقی ریز لینراو تیپرا دهرون.

گۆرانيبێژیشىم دیتووه دەنگ خۆشىيەكەى زيدە جووانى بوو بە دەورى ئەو مەردايەتىيە و حورمەتەوە كە تەواوكەرى شەخسىيەتى بوو.

چاوهشی زورنا لیدهرم دیتووه هینده پیاوانه و مهردانه حورمهتی خوّی راگرتووه به خهیالی کهسدا نههاتووه چاوهشییهکهی لیّ به عهیب بگریّ، هی دیکهشم دیتووه زاتی نهکردووه له ریزی خهلّق دانیشیّ. بیّ خوّت لهگهلّ خوّتدا لیّک دهوه که دهگوتریّ وهیا دهنووسریّ: (بهر له ٤٠ سالیّک فلانه کهس رازی نهبوو شیخ لهتیف و کاکه زیاد لهسهروّکایهتیی پارتی کوردستان بهشدار بن) چهند به ئاسانی ئهو فلانه کهسه له ریّکاری ئیفلاسهوه دهچیّ بو پیشهوایی، شیخ لهتیف و کاکه زیادیش رووت دهبنهوه.

تق وهره به خقت و دهسه لاتی میراتیته وه خقت به نیشتمان ببه خشیت که چی یه کنک رهفزت بکات ههموو سامانه که ی نه هیچ دهسه لات و نه هیچ شقره ت و نه هیچ شتیکی ههیه... قوته یه کی مل نیرکه کاردووه له نوتیلی کوردایه تی دابه زیوه به خقرایی تیدا ده له وه ری نقشی گیانی بی به لام وه ها خقش بوو که ماده م پیاوی وه ک شیخ له تیف رهفز بکری قوته ی مل نیرکه کاردووش له هیچه نه بیته پیشه وای نوم مهت. دوای ۶۰ سالیش له و مامله ته نیجا روزی نه وه نه هاتو وه قوته ی نه و تقیی پیشه وا بیت ...

نووسین و گیّرانهوهی دهماودهم ئهگهر ئینسافی لهگه لدا نهبی خاوهن هونه ری گهوره و جهوانمه ردی بیفیّل و شهخسییه تی تیرویر رووت دهبنه وه موفلیسیش دهبیّته خاوهن بانک.

ههرچی میژووی کون و کومه لایه تیی سهردهم هه یه لهم مه ته له ناقو لایه ی (تیدا چوون و پی قه له و بوون)ی ناو هینان و له باره نووسینی که م و کوور و بیئینساف هاوپشکن.

لهم روانگهوه دهلیّم ئهگهر تهواوی کهسایهتی و لیّ هاتوویی و خهسلهته بهرزهکانی بابایهکی خاوهن قابیلیهت نهزانیت، به تهنها ناوهیّنانی وهیا خیّرا پیّدا تیّپهرینی نهک ههر لیّی شارهزا نابیت بهلکوو پتر نائاشنای دهبیت چونکه ههر وهک به ناوهیّنانی (ئاگر) زمان ناسووتیّت ههروههاش بیرت بوّ ئهوه ناچیّت که شت دهسووتیّنیّت ئهگهر پیّشتر لیّی بهلهد نهبووبیت.

ناوهینانی ئاگر بو ئه و که سه ی نه نه نه سه به و همو و شتیک (ئاگرایه تی)ی پیوه ناهیلایت، واته (که سایه تی)یه که ی ده سرینته و هه به ربه و پنیه که ناوی پیاویکی وهکوو حه ماغای کویه ته هینا ره نگه، له م روژگاره دا که ناوی (ئاغا)ی تیدا تال بووه، زهره ری لی بدهیت، تو ده بی بزانیت حه ماغا له گرانیه که ی ۱۹۱۷ له جیاتی ئه وه ی نیوه ی ره ز و زهوی و زار و خانووی کویی بکری هات هه رچی خوا پی دابوو کردی به خوراکی هه ژار و غه واره ی ئه و شاره که ناویشی نه ده زانین، رهنگه نه شی ده دیتن. (اصف قاسم کردی به خوراکی هه ژار و غه واره ی ئه و شاره که ناویشی نه ده زانین، په غدادا ده یگیرایه وه (زوری دیکه ش له خه لقی کویه و غه یری کویه ش ده یانگیرایه وه)، حه ماغا بره مه رینکی له مامله تدا بوو، چیوداری مووسلی نرخیکیان له سه ر دانا حه ماغا پی رازی نه بوو ... بو سبه ینه کابراکان پی رازی بوون و پاره یان بولاوه که سی دیکه هی ناوه دا نییه بتوانی ئه و پاره یه بدات، به لام چه ندیکی ده که نیکه نه سه له چییه حه ماغا هه ر ده لی نه و داوه دا نییه بتوانی نه و پاره یه بدات، به لام چه ندیکی ده که نیکه نه سه له چییه حه ماغا هه ر ده لی ده که ناوه دا نویه که نوی که دوینی دوای له و ناوه دا نییه بتوانی که دوینی ده که نوی که دوینی ده داد دادی کویه که دوینی دوای ده داد کوینی که دوینی دوای

کشانه وه ی مووسلیه کان مه ره کانی به خوا فرقشتن... و هه مووی بوون به خوّراکی هه ژاری کویی، تو که نه زانیت نهم مه سه له یه تنوّکیکه له مه ردایه تیی حه ماغا هه ر ناوی نه به یت باشتره بوّی، هه رواش هه موو نه و جوانمه ردانه ی له ریزه کانی کوّمه لادا هه لاده که ون و له به ر نه ناسراوییان به خوّیان و پیاوه تییانه وه ده سویّنه وه و ده سریّنه وه... (صدیقه الملایه) ش له که ل نه و هه مووشتانه ی که له روّنامه کاندا لیّیان ناشکرا کرد به خوّی و (صندوق امینی البصره) یه وه بیره وه ریی بوّده گیردریّ...

چهند حهیفه میشک و دهروونی شوپشگیران و پوشنبیران وینهی نادروستی بوونهوهریان، به مروّف و پووداویهوه لی چهسپ بی. مهیلیکی ئاشکرا لای بهشیکی زوّری نووسهران بو خوّ دانه پال چهوسینراوه له گهلیک باردا دوو کاری نارهوایان پی دهکات: یهکیان شاردنهوهی عهیبی ههژار، دووهمیان شاردنهوهی پیاوهتیی مروّقی ناههژار.

چەندىن بنەمالەى كاسبكارى شارستان يان فەلاحى لادى دەناسىم، تۆش لاى خۆتەوە دەيانناسىت، سەريان بۆ غەيرى خوا فروو نەھىناوە و نانى مەردايەتىيان خواردووە، ئەو شەرەفدارانە كفريان نەكرد كە نەبوون بە مزە خۆرى بەيتى شايى و لاوكى ديوەخانان تاكوو ناويان بسرىتەوە، بۆ دەبى پاراستنى نامووس و ئابرووى خانەوادەيى بەسەر دانەنواندن بۆ غەيرى خوا ھىندەى زورنا لىدان وەيا قەوان پر كردنەوە نرخ و بايەخى نەبى لاى شۆرشگىر و رۆشنېير؟ ھەزاران ھەزار مەردى مەيدانى رىز لە خۇنان و شكۆ و گەردەن كىلى لەبىران چوونەوە، سەدانى دىكەش وا لەبەر چاومان دىن و دەچن زۆر نابا لەبىران دەچنەوە، بە ھەموويان بە ھەزار ھىندەى ھەمووشيان ھەزار يەكى ناوى مريەم خان و دايكى جەماليان پى رەوا نادىترى، رۆشنېيرىكىش بىر ناكاتەوە لەو بىئىنسافىيە بىسامانەى مىللەت لەگەل خۆيدا دەيكات بە دۆراندنى ناو و نىشان و ئاكارى رۆلە ھەرە مەردەكانى. دىتوومە شەخسى مىللەتفرۆش بە دوو پارچە ھەلبەست و بە جنىودان بە ئىستىعمار و دەرەبەگ و بۆرجوازى بۆتە سەدرىشىنى كۆرى نىشىتمانپەروەرى وەيا ھەر نەبى جىڭگايەكى بەرەو ھەورازى لى داگىر كردووە. دىتووشمە خۆبەخت

کردووی بینعهیب ههر چونکه شیعری نهگوتووه وهیا گۆرانیی نهچریوه وهیا له نمایشتدا برمی و بژیی بینلزوومی نهتهقاندوّتهوه، عهبدهل بی شهریک مهرحهبای لی نهکردووه، لهوه ههر بگهری به خهویش ناگاته شوینه بهرهو ژوورهکهی بابای میللهتفروّش، چهند حهیف و مخابنه عهیارهی چاکه و خراپهمان وهها بهرهواژ و قهلب بی، ننجا سهد حهیف و مخابن که روّشنبیر ههستیش به ههلهی ماملهتهکه نهکات چ جایی ریسوا و تاوانباری بکات.

ئهم تیبینیانه ی دوایی له روالهتدا دوورکه و تنه وهیه له بابهتی نووسین به لام راستییه که ی ئهگهر لییان بیناگا بین، به زوری، نرخی که سان و هه لوه ستی جوّراوجوّری فلان و فلان له باره ی رامیاری و کوّمه لایه تی و له رووداوی عاده تیشدا به هه له داده شکیت و هیا هه لده کشیت.

گهشتی ژیان، هی ههر کهسیّک بیّت، لهگهل ریّبازی کهسانی دیکه پیّکدا تیّدهپهرن، ئیتر یان به دوستایهتی یان به دوایهتی، ئنجا ئهگهر له خوّینهر داوا نهکهم بوّ دیارخستنی لایهنی خهتابار لهو پیّکدا تیّپهرینه و تیّک ئالقانه دا عهیارهی ئهوسا له کار بهیّنی رهنگه بوّ قهناعهتیّک بروات که خوازراوهی ئهم سهردهمه وهیا مهیل و ئارهزوّی خوّینه رهکه خوّی بیّت. ئهمه له لاییّکهوه، له لایهکی دیکهشهوه تیّکرای ئهم تیّبینیانه سهر دهگهیهننهوه به و تیّبینییه بنجییهی که له سهرهتاوه دهرم بری له بارهی (ناو هیّنان و باس کردن)ی بیّ قوولّبوونهوه که چوّن زهرهر له مروّقی بایهخدار دهدات و مروّقی کهمبایهخیشی پیّ دهولّهمهند دهبیّ.

ئهم دەستوورە له باسى مرۆقى ھەلكەوتووى له عادەت به دەردا پتر خۆى دەسەپينى، به نموونه دەلىنم: ئەگەر گوترا، قايمقام به دوا بىست كەسىدا ھەنارد و تەكلىفى نابەجىنى لى كردن و لە نيوان ھەمواندا فلان بە دەنگ ھات و ئىعتىرازى گرت دەبى لەو كەسە قوول ببىنەوە ھەتا بزانىن چ ماكىكى حەقپەرسىتى و نەترساوى لەودا ھەبوو واى لى كرد بە تەنھا ئەو بەدەنگ بىت دەنا رەنگە نرخى خۆى پى نەدەين وەيا مەسەلەكە بدەينەوە بە ناشارەزايى و بىباكى و خەسلەتى ئەوتۆيى، ئنجا لەگەل مندا سەرنج بدە ئەم رووداوە عادەتىيە لە رەفتارى باوكمدا.

مەلىك فەيسەلى يەكەم لە ھەولىر پىنسوازىي لى دەكرا، ئىزوارە بەلەدىيە لە يانەي فەرمانبەران داوەتىكى كىزرا لە سەر شەرەفى مەلىك، مەلا ئەفەندى و باوكم بى داوەتەكە لە (باداوە)وە ھاتىن بى ھەولىر مىن مىدالىكى ١٠-١٧ سالى بووم لە خىزمەتىاندا ھاتم. لەبەر دەرگەى نادى ئۆتۆمۆبىلەكەى مەلا ئەفەندى و ھى موتەسەررىفى ھەولىر لە يەك كاتدا وەستان و خەلقەكەيان لى دابەزى، موتەسەررىفى سىلاوىكى كىرد و پىنش مەلا ئەفەندى و باوكم كەوتەوە بەرەو شوينى داوەتەكە، باوكم ھەنگاوى ھەلىنا و دەستى موتەسەررىفى گرت و پىنى گوت: جارى نۆرەى ئىمەيە، موتەسەررىف، مالىم حەقە، بە سەرەخىۋى نەھىنا و گوتى، مرازم ئەوە بوو رىنبەلەدى بىكەم نەكا ئىنوە شارەزاى شوينەكە نەبن، باوكىم پىنى گوتەوە، باش شارەزايى و «نشكىكىم»، ئىتىر مەلا ئەفەندى و باوكىم لە پىنشەۋە و موتەسەررىفىش بە دوايانەۋە بەرەو شارەزاين و «نشكىكىم»، ئىتىر مەلا ئەفەندى و باوكىم لە پىنشەۋە و موتەسەررىفىش بە دوايانەۋە بەرەو بوون. ھەر لەو داۋەتەدا باۋكىم ھىندى قسەي بە مەلىك فەيسەل گوت گەلىك بەولاى راگرتنى موتەسەررىفەۋە بوو، خوينەر دەبئ وردبىئتەۋە لە راگەياندنى ئەو جۆرە ھەلوھستە، لە ھەزار مەلا يەكىكى دارت ناكا قۆلى مدىر ناھىيە بىگرىت و بە دواى خۆيەۋەي بدا، ھەر نەبئ لەبەر ئەۋەى كە دەزانى بىۋى ناخىيىتە سەر لەۋە ھەر بىگەرى كە نان برانى تىدايە، كە مەلاش زات نەكات كەسى دىكە زات ناكات. ئەدى خۇنى مەتەسەررىفى مەدەرى دواترىش قسەي بە مەلىك فەيسەل بىيەۋ، لەبەر ئەم، ئەبەر ئەم، كەنىن بىيەۋ، لەبەر ئەم، كەنىن بىيەۋ، كەبەر ئەم، كەنىن دواترىش قسەي بە مەلىك فەيسەل بىيەۋ، لەبەر ئەبەر ئە

- ١- خوّى لهسهر حهق دهزاني.
- ۲- بروای بیسنووری به خوی و کهسایه تیی خویه وه ههبوو تا ئهوه ی رهفتاره که به لایه وه وه ک ئاو خواردنه وه بوو.
 - ٣- ترس و تهماي له دلدا نهمابوو.
 - ٤- به خۆيدا رادەپەرموق زال بيت بەسەر ھەر ئەنجامىكى لەق ھەلوھستانەدا بكەويتەۋە.
 - ٥- شەرمى لە خۆى دەھاتەوە لە ئاست داخوازى ھەلكەوت خامۆش بيت.
- ۲- کەرەستەى ھەموو ھەلوەستىك و ھەلكەوتىكى، لەوانەى بىنە بەر ھەنگاوى مرۆى وەك خۆيەوە، بە زيادەوە ھەبوو: ھەر لە زمانى پاراو تا رەوانبىرى تا زانستى سەردەم تا مىرووى گەلان تا دلى ھۆشيار تا جورئەتى بىسنوور...
 - ٧- به گژ نارهواییدا دهچۆوه نهک رهوایی.
 - Λ مەلايەتى بە لاى ئەوەوە ژوورووى ھەموو پايەيێكەوە دەھات.
- له روون کردنهوهی ئهم نوختهیه شتیک دهگیرمهوه له زاری رهحمهتی حاجی میرزا عهبدوّللّای خادمهوه. رهحمهتی گوتی: جاریکیان له وهعزی ئیوارهیه کی رهمهزاندا که هینده ی نویژی جومعه خهلقی تیدا کو دهبوونه وه (بق بیستنی گوتاری ئه و وهعزانه زور له وانه ی دینداریش نهبوون تیدا حازر دهبوون)

شتیکی له غهوسی گهیلانییه وه گیرایه و و به «مهلا عهبدولقادری گهیلانی» ناوی برد... ههندیک میشک وشک وهته نگ هاتن له و جوّره ناو بردنه و نارهزایییان درکاند... قسه که گهییشته وه مهلای گهوره. له بیرواره یه کی دیکه ی وه عزدا بو قسه که چوّوه و گوتی: بیستم ههندیک له گویگرانی به و روّژه لیّیان گران هاتووه گوتوومه «مهلا عهبدولقادری گهیلانی»، به وهی له و زاته وه سوودی هه بی بو بیّمه عیلمه که و مهلایه تی، که شف و کهرامه تی له گه ل خوّی به سه ر چوون. مهلایه تیش ناویک نییه نه بو غهوس و نه بو له ویش گهوره تر که مایه تی ده کاته وه عالمیه تی نه گهر به و که سانه به وه رازی نین لیره به دواوه ده لیّم «مه لا خوا».

ئەم حەفت ھەشت خالەى سەرەوە كە بەشىكى كەسايەتىى باوكم دەگرنەوە، لە ھەموو ھەلوەستەكانىدا بەدەر دەدەنەوە، لە زويكىشەوە ئەو خەسلەتانەى چەسپاو بوون. بگەرىنوە بۆ رۆژگارىك كە تازە بە تازە بە تازە بە جىگرى باوكى، لە ياداشتەكەى رەحمەتى مەلاى چورستانى دەبىنىت كە چۆن باوكم دواى سالىك لە وەڧاتى حاجى مەلا عەبدوللاى باوكى خوتبەى جومعەى بى كاغەز خويندۆتەوە و بە تىنەلكىش قسەى بىردۆتەوە بۆ تىنپەرىنى سالىك بە سەر مەرگى باوكىدا و... و... ھەر ئەم قابىليەتە بوو لە موناسەبەيەكى بىدۆتەوە بۆ تىنپەرىنى سالىك بە سەر مەرگى باوكىدا و... و... ھەر ئەم قابىليەتە بوو لە موناسەبەيەكى ئەسىدىدا بە ھاناى ھات بتوانى گوتارىكى يەك دوو سەعاتى سەرپىيى بدات رووبەرووى ئاپۆرەى خەلقى شارى مووسل و ھەرچى دەستەودايەرەى حكومەت ھەيە بە مەدەنى و عەسكەرىيەو و ھەموو گەورەپىاو و مەلا و مەشايىخى مووسل و ھەرىتى ئەو ناوە... بە دوا ئەو گوتارەدا (سلىمان نظيف) والى مووسل ئەو يايەى لى نا كە پىشتر بۆ حاجى مەلا عەبدوللاى رەچاو دەكرد... مناسبى جىگەيە بىلىم، باوكم دەيگىرايەوە كە (سلىمان نظيف) پىلى گوتووە: دەزانم عالەم رووت لى دەنىن بۆ كارگوزارى خۇيان لاى دەيگىزايەوە كە (سلىمان نظيف) پىلى گوتووە: دەزانم عالەم رووت لى دەنىن بى كارگوزارى خۇيان لاى مىن. تۆش ھەر ئىشىنىكى بە لاتەوە مەبەست بوو، لەو نامەيەدا كە پىۋە دەينىزى بۆم، يەك بەيتى شىخ رەزاى تالەبانى تىچىنى قسەكان بىكە تا جىلىمچى كردنى لە گوماندا نەبى، ئەو نامەيەى بەيتى شىخ رەزاى تىدا نەبى تىدەرت كارى دوو بەختى...

ههرگیز له باریکهوه بو باریک نهدهگورا. له مالهوه و له مزگهوت و له نیوان ئایورهی خهلق و لای دەستەلاتدار و بىدەستەلات يەك زەررە فەرق بە قسە و بە رەفتارى نەدەكرا، چ لە ژوورى خۆى تەنھا بايە و کتێبێکی خوێندبایهوه و چ له دیوهخانه یان له مزگهوت لهگهڵ خهڵق دانیشتبایه یان له ههر ههڵکهوت و هه لوهستی دیکه دا بایه ههمان رهفتاری دهکرد، واته تهنها بایه و خه لق دیار بایه بایی سهری موویه ک حەرەكە و سەكەنەى نەدەگۆرا، ھەر بە قەدەر ئەوەى شەرم لە سىنبەرى خۆى بكات شەرمى لە خەلق دەكردەوە. من به لاى كەمەوە دە سالۆك، بەر لە وەفاتى، گەييشتبوومە تەمەنۆك ماناي شتان تۆبگەم (٢٤ سالتي بووم که وهفاتي کرد). لهو ده سالهدا بهو لاي ههموو سنووريکهوه ئهم دياردهيهي لهنگهربهستن و نهگۆرانم لەو مرۆۋەدا بەدى دەكرد تا ئەوەي ھەندى جار بە لاي خۆشمەوە دياردەكە نائاشنا خۆي دەنواند، ھەر دەتگوت بە سەر مەتەلىنكدا دەنۆرم كە باشى تىناگەم. وا بزانم ئەم قال بوونەوەي بۆ ھەق، که گوفتار و رهفتاری یهکچوون کردبوو، یهکیک بوو له هوی ئهو ههیبهتهی که لهو مهجلیسه دهنیشت ئەوى تىدا بايە، لە مەجلىسى دانىشىن بگەرىيىن و سەيرى ئەو رىگەيە بكەين كە پىيدا دەرۆيشت، لە مالهوه بق مزگهوتی گهوره دوو ریّگه ههبوو، یهکیکیان به ناو بازاردا دهچوو، که به ناچاری ئهو ریّگهیهی دەگرتە بەر. ھەر لە زاركى بازاراوە كە بۆ ئەھلى بازار دەردەكەوت تۆكرايان ھەلدەستانە سەر پۆيان تا لیّیان رەت دەبوو، تەنانەت گاور و جوولەكەش وەك مسلّمانەكان بۆى راست دەبوونەوە، واز لە ئەھلى بازار بهیّنین بق مندالی کوّلانهی گهرهکهکهی خوّی، عهسری روّژانی کوّتاییی به هار و سهری هاوین که له مالهوه دەردەچوو بەرەو مزگەوتى حاجى مەلا ئەسىعەد مندالى گەرەك كە سەرگەرمى قەپوقىرى جگينە و تۆپینه بوون ههر که چاویان پنی دهکهوت کهلاوجگ و تۆپیان له دهستان بهردهبوّه و خویان به دیواری ئەم بەر ئەو بەرى كۆلانەوە دەگرت تاكوو لە چاوانيان بزر دەبوو، ئنجا وردە وردە دەگەرانەوە بۆ گەمەكانيان.

من ئەمانە و سەدان شتى دىكەم دەدىت لەو بابەتە كە لە كەسى دىكەم نەدەدىت رۆژ لە رۆژ ھەيبەتى لە دىمدا كارىگەرتر دەبوو. جارىكىان مالىمان لە چنارۆك بوو، عەسران باوكم لە مالەوە بەرەژىر دەچوو بۆ ناو باغەكان، ئەو جارەش بە عادەتى خۆى لە باغچە بوو. من لە ژىر كەپرى مالىمان راوەستا بووم، چەند كەسىكك ھاتن سەلاميان كرد و لە باوكميان پرسى، گوتىشىيان لە دىوى ئىرانەوە ھاتوون بۆ پرسىيارىكى شەرعى... من بردمن بۆ سەراوردى باغەكە و ئەو شوينەشم نىشان دان كە باوكمى لى بوو. ھەر لەبىرمە باوكم كەوايەكى ئاودامەنى لەبەر بوو، يەك ھەميانەى لە كەمەرى بەسەر كەواكەوە بەستبوو. چاوم لى بوو باوكم كەوايەكى ئاودامەنى لەبەر بوو، يەك ھەميانەى لە كەمەرى بەسەر كەواكەوە بەستبوو. چاوم لى بوو پياوەكان گەيىشتنە لاى و سەلاميان كرد و گويم لى بوو گوتيان لە جەنابى مەلا دەگەرىيىن. باوكم گوتى: جەنابى مەلا؟ گوتيان بەلىخ، دوو پەنجەى دەستى راستەى بردە سەر سىنگى و گوتى، جەنابى مەلا ئەمەتە... كابراكان وەك داريان لە لووتى بەدەى بەرەو پاش گەرانەوە و وەھا شلەژان بۆ چەند لەحزەيەك نەيانزانى چ بكەن تا ھاتنەوە سەرەخۆ و چوون دەستيان ماچ كرد... ئەم دىمەنە بچووكە لەبەر چاومدا خىيانىنى كەوا لەبەرى ھەميان لە كەمەرى دارعەسا بە دەست نەك ھەر لە دلى مندا بەلكوو لە دلى ئەو دوو تەياپوو. ئەو دەۋ تەياپوو. ئەو دەۋ

سى كەسە ئەگەر لە ناكاو بە سەر دەستەيەكى چەكدارى زريپۆشدا كەوتبانايە ھەر ھيندە دەشلەژان. لە روويەكى دىكەوە سەيرى ئەم مرۆيە بكەين:

له سییهکاندا شهویکی هاوین، که خه لق هه موو له سه ربانان ده نووستن، دوای به سه ر چوونی ده می دیوه خانه و داهاتنی کاتی خه وتن، له نوینه که مدا هیشتان نه بقررژا بووم باوکم له نیو ته خت و چیغی خویه و بانگی ماممی کرد (بانه کانمان به سه ریه که وه بوون و شووره یان له به یندا نه بوو) گوتی: نووره ددین سه یری فلانه شوینی ئاسمان بکه وا فلانه ئه ستیرهی (سیار) خه ریکه فلانه ئه ستیره داده پوشی که و عومرهی ۱۳–۱۶ سالیمدا به دلمدا هات که وا په نگه باوکم تاکه مروقی که هموو کوردستانی عیراقدا سه رنجی بی دیمه نی ئاسمانی ئه و تویی بکشیت و ئه ستیره کان بناسیته وه به وه ستاو و گه پروکیانه و هه موو و و گه پروکیانه و دووکه لیان به رز ده بو وه باوکم تیبینیی ئه وه ی کرد که په نور نه بات ئه و هه موو دووکه لیان به رز ده بو وه باوکم تیبینیی ئه وه ی کرد که په نور نه بات و ژه نگیان پی دووکه له ی پر له غازی هه مه مجور به هه وادا بلاو ده بیته و کاری به دله ده غل و دره خت بکات و ژه نگیان پی هه له بیزی له غازی هه مه مجور به هه وادا بلاو ده بیته و دوای ده یان سالیش ئنجا حیکایه تی (پیس بوونی هه وا) که و ته سه رزار و زمانی خویندووه کان...

گەلىّك رووپەرەى ئەوتۆيى لە ژيانى باوكمدا بۆ بەرچاوى بىنەر دەرنەكەوتوون، ھەر يەكەيان لە لاى خۆيەوە گۆشەيەكى شەخسىيەتى روون دەكاتەوە. منىش كە ئەم چەند لاپەرەيەم لى نووسىين بۆ ئەوە بوو كە خوينەرى كورد نەختىك وردتر بىتەوە لە كەسىتك كە بەر لە ٥٩ سال بى كۆمەك كردن لە ھىچ شتىك ويراى كچى خۆى لەبەر خويندن دابنى لە قوتابخانەى كوران. (ئەم دىرانەم لە رۆژى ١٩٨٤/٩/١٥ نووسى).

باوکم تاکه مروّقیّکه ته تسیری بیسنووری لیّم کردبیّ، نه و ته تسیره له زوّر رووه و بو به لاّم من ته نها باسی دوو رووی ده که م که وا زوّر به سهیری پیچه وانه ی یه کترن: رووی یه که م نه وه یه که حه قبه رستی و راستگویی و راستروّیی نه و له مندا ماکی ته قدیسی (راستی)ی رسکاند، نه و ته قدیسه شکیشایه و سه سه رهه ندی که تا راده ی قیر هاتنه و سلّ له دروّرن و له دروّ بکه مه و به تایبه تی له مه یدانی کومه لایه تیدا. رهنگه عوزری که سیّک قبوول بکه م له و دروّیه ی ده یکات له مامله تی به یع و بازاردا به لام یه کیّک له بیرورا و فه لسه فه و رامیاری و شتی گشتیدا دروّ له گهلّ میلله ته که ی بکات تاوانبارتره له یه یووکوژ و ریّگر و ده ستر. دروّ کردن له گهلّ میلله ته بیته و یاد.

رووی دووهم ئهوهیه شهخسیهتی زیده بههیزی باوکم له مندا ورده ورده ههستی له خورازی بوون و بهخودا راپهرموونی کز کردووه، سال له دوای سال به شیوهیه کی ئاشکراتر بوم روون دهبووه که من ههرچی ههبم ناگهم به و باوکه. راستیه کهی به حال له دهست ههستی «خو به کهم زانین» رزگار بووم. ههمیشه لهگهل خومدا دهمگوت: من ههر جورئهتیکی له پیویستدا بینوینم ناگا به و جورئهتهی له ههمان پیویستدا باوکم دهینواند، تا گهییشتم به پلهیه ک که ترسم لی بنیشی له خودهرخستن و له ههلوهستدا راوهستان چونکه کمه کمه ترسی «ناگهم به و» لیم دهبوو به «ناویرم وه ک ئه و».

ههر لهبیرمه، لهگهل بیرکردنهوهش شهرم دامدهگری، هاوینی ۱۹۶۱ که کژی کزبوونهوهی کوردایهتی بوو، عهبدولئیلاه له ههولیّر ئاههنگیکی شاههنشایانهی بو گیّردرا و له ئاههنگدا به گوتار و به شیعر له لایهن ههلپهرستانهوه بو ئاسمان بردرا، ههمووشی له سهر حیسابی کوردایهتی. لهو دهمهدا رازی بووم به نرخی نیوهی عومرم بویّرم ههلستم و لغاویّک بخهمه زاری ئهو ههموو پیّدا ههلگوتنه و شاباش و چاوهشییهوه. بهلیّ جورئهتم نهکرد، بهلام بیّگومان هوّیه کی گهورهی جورئهت نهکردنهکهم بریتی بوو لهوهی که لهگهل خوّمدا دهمگوت نهگهر باوکم بهر حهیات بوایه ئهو کهسانه نهیاندهویّرا وهها به راشکاوی له سهر حیسابی شهرهفی کوردایهتی حهیا و شهرمی ولاته که بوّ سهر پیّلاوی (وصیی) ههلّباویّن. لهو دمهدا ئهو دوو نیوه بهیته شیخ رهزام به بیردا دههاتهوه که تیّیاندا دهلّی:

بحمد الله نهما كاك ئهحمهدى شيخ

ئەگەر خۆ شىخ عەلىش دفع البلا بى

به نیسبهت ئه و دهمه وه (کاک ئه حمه د و شیخ عه لی) بق هه ولیّر مه لا ئه فه ندی و با وکم بوون به لام عه زم شکینی من جگه له قسوری خوم تارمایی شه خسییه تی با وکم بوو که به سه ر عه زممدا ده کشا و له سیّبه ریدا کزده بوومه وه.

بهر لهوهی خوّم بیدرکیّنم کهس نهیدهزانی و گومانی بوّ ئهوه نهچووه که چ جوّره شه پی ناوه کی و دهروونیم کردووه بوّ پههابوون له چنگالّی ئهو ههسته ی خوّ به بیدهسته لات زانین له ته که دهسته لاتی بیسنووری باوکمدا. که ساوا بووم جاری ئه و جوّره به راوردییه نهبووبووه لهمپه په پیش توانامدا، ئه وسا له چاو ساوای دیکهدا گهلیّک به دهسته لات بووم، به لام پهنگه له ئه نجامدا سوودیّکم پی گهییشتبی بهوهدا که بارته قای کزبوونه وه ی لایه نی هه لمه ته بردن و خوّده رخست لایه نی بیرکردنه وه و فکر به کار هیّنان و لیکدانه و هم گهشه ی کردبی ...

ئاڭقەي دووەم

بەو ھێندەى تێپەرى لە باسى پێشىنان، جارێ، دەست ھەڵدەگرم، لە پێويستدا چەندێكى بشێ باسى لێوه بكرێ بۆى دەچمەوە.

وهک له نووسینی دیکهی خوّمدا لیّم بیستراوه، لیّرهشدا دهلیّمهوه، روّژی له دایک بوونم توّمار نهکراوه، لهبیریشم نییه گویّم لیّ بووبیّ باسی کرابیّ. راستیهکهی تهم فهراموّشییهی روّژی هاتنه دنیام، ههر چهند هیچ حیسابیّکی تهم جیهانهی پی ناگوّریّ و، بهزاهیر، له هیچ ههلّکهوت و رووداویّکی بهسهرچوودا کهلیّن پهیدا ناکا، باوه پ ناکهم له ههلّسوکهوتی دواروّژیشدا دهنگ بداتهوه، دیسانهوه کهم و زوّر پیّی نائارامم. ههروهک زوّر ناخوشه مروّق بزانیّ چ روّژیّک لهگهلّ مهرگدا دهستهملان دهبیّ، له باری پیچهوانهدا خوّشه بزانی چ روّژیّک دهستهملانی جیهانی زیندهوهر و بوونهوهر بووه. مروّق که روّژانی حهفتهی لیّ دهشیّویّن و نازانیّ دویّنیّ شهموّ بوو یان ههینی، بایی تهوهی بپرسیی له خهلّق، بهو نهزانینه ناراحهت دهبیّ، تنجا تهگهر تهو ههینی و شهموّیه پیّوهندیی به ههوهلّ پشکووتنی پوّقژهی عومری خوّیهوه ههیئی ههیه هموهلّ پشکووتنی پوّقژهی عومری خوّیهوه ههیئی ههیه توری تیّدا ناراحه بیّ، به تایبه ی چونکه ناتوانیّ به پرسین لیّشی بتوّژیّتهوه، وهک که

دەتوانى لە بارەي دوپنى و يېرى بىرسىتەوە. ئەمە لە لايەكەوە لە لايەكى دىكەشەوە چونكە رۆژى لە دايك بوونی زوربهی ئهوانهی لیّوهم نزیکن بهراستی و دروستی زانراو و نووسراویشه، تهنانهت یهکیّکی وهکوو مهلا عهبدولّلای کاکی جهلی که له سالّی ۱۱۱۱ک هاتوّته دنیا ئهو روّرْهی بوّ ناساندراوه، بهم هوّیهوه پتر حەزى زانىنى رۆژەكەي خۆم دام دەگرى. باوكم بە خەتى خۆى چەندىن رۆژى بوون و مردنى كەسانى دوور و نزیکی نووسیوه، وهها بووه شتیکیشی له بارهیانهوه نووسیوه، تا ئهوهی بو مهرگی یهکیکی وهکوو حهماغا چهند بهیتیکی به فارسی هۆنیوهتهوه، به حیسابی (جمل) میژووشی دهرهیناوه، کهچی وهک حاجی قادر دەفەرموێ (...له بەختی کەچم خامه نووکی لێره شکا)، دڵی خوٚم بەوە دەدەمەوە کەوا ههر نهبی رزگار بووم له خهریک بوون به خویندنهوهی ورینهی ئهستیرهناسهکان که دین سال و بورج و رۆژى له دايک بوون دەدەنه بەر حايوولى پيشبينيهكانيانەوە و گۆڤار و رۆژنامەش لايەرەيان يى پردەكەنەوە. بێگومان ئەگەر رۆژەكەي خۆمم زانيبايە گيرۆدەي ئەم فاكوفيكەي دەكردم چونكە من بەر لهناوهرۆکى ئەو لەچايدراوانە ديم ورده خافلاندنەكانى وەك نەخشىەى وشەي تيك ھەلكيش و تاقى كردنهوهي زيرهكي و مهتهل و لوغز و ئهو جوّره لهبيربهرانه دهخوينمهوه و پيشيانهوه دهخهريكيم، تا ليّيان به ئاوات دهگهم يان بي ئوميد دهبم. ئنجا چۆن دهشيا پهنجه له بينه قاقهي تالع و بهختي به ئهستيرهوه هه لواسراو قولاب نه کهم تا فه راقی رهش دهدات. لیرهدا نیوه بهیتیکی شیخ ره زام بهبیردا دیت که ده لی: تا ريخي دەرنەھينا تەئرىخى دەرنەھينا. يەرژينيكى قايميش بى لە خۆم و خوينەران لە بەيتەكانى دىكە... بهم دریّژه پیدانه نهختیکم له دهردی سهری خوّمم بهدهست نهزانینی روّژی هاتنه دنیامهوه گهیانده سەرى خوينەرىش، بەلام بەخۆمدا رادەپەرمووم لىم بەداويوه نەكات چونكە لە سەرەتاوە بە ئىزنى ئەو رىم به خوّم داوه سهری بیهشینم، چاوی ماندوو بکهم، باوهشکی بهینمیّ، ناوناوه به دهربرینی ههندی بیرورا له خۆشمى بتۆرىنم و ھەر دەشبى لەگەلمدا ئاشت بىتەوە چونكە ئەگەر ئەو رىگايانەم لى كوپر بكرينەوە دەستم قەلەم ناگرى و يەك تاكە ھەنگاوم بۆ ھەلنايەندرى لە گەشتنامەي ژيانم. ئەمەيە لە خوينەرەوە بهخشینی ناچاری، وهک دهلیّن زوّر له عهرهبهکانی پیّش ئیسلام کاتیّک که به دهوری کهعبهدا دەسىوورانەوە پارانەوەيان ئەمە بوو، (ربى ارحم، ان لم ترحم، جبرا ترحم). ھەرچەند داوايەكەي ئەو برا عەرەبە بەسەرچووانە زۆرى سنوور شكاندن تيدايه، بەلام زۆرىشى تيراديتن له نەوازشت و بەخشىنى

کهواته ئهو روّژه دهست نیشانه سهرشاره گرنگهی ژیانم ونه، به لام خوّ و بهخت کژی ههوهل سهرهتاتکهم لهم جیهانه وهها تاریک نییه، ئهویش به هوّی کهسبیّکی رهزهوانانهی فوّلکلوّرییانهی خوّشکه لانهی تیّکه لاو به عارهقهی ئهرک و شیرنایی تریّ و گهشایی هاتوباتی میّوژهرهش، که من بوّ یهکهم جار چاوم ههلیّنا مشتاغی تریّی میّوژ روّنرابوو. مالمان له چناروّک بووه و به عادهتی سالانه خاوهن باغهکان، که مالی ئیمه یهکیّک بووه لهوان، تریّ رهشهیان رنیوه و، ههریهکهیان له سنووری پارچه زهویی دیارکراوی خوّیدا مشتاغی راخستووه. له جیّگهیهکی وهکوو چناروّک<٤> کهوا تا رادهیهک فینکتره له دیوی کوّیه و حیسابی کشتوکیّل و رهزبرین و ئاودان و میوه پی گهییشتن و لی خواردنی بهره و خوّشناوهتی دهبیّتهوه، تریّی میّوژی له کوّتاییی ئاب و سهرهتای ئهیلوولدا به تهواوی دهگات.

يەروەردگار تێدايە.

پهندی روزهوانی ئه و دهوروبهرهیه ده لیّن: (که گه لاویّژ کهوته به رشهوی دهست ببه بو باغه لیّ مهوی – خه لقه که ده لیّن «میّوی» له جیاتی «مهویّ»). گه لاویّژ له به رهو کوّتاییی ئاب به رشه و ده کهویّ، چهند رفّژیکیشی ده وی تا تریّی ره ش له قوّناغی دهست بو باغه ل بردنه وه ده گاته سه رو حه دی مشتاغان. به و پیّیه ده بی له ئهیلوولدا من بووبیّتمه میّوانی (دنیاکهی فانی کاروانسه را رهنگ) ساله که ش ۱۹۱۹ی زبووه. وه که دهیانگیرایه وه ئه و ده مه دنیا فه ره حنایی تیکه رابوو، دوو سال به سه رگرانیی سالی ۱۹۱۷دا تیپه ریبوو سالیّیش بور جه نگیری تورکی عوسمانلی.

ئهو ئینگلیزانه ههر چییه که بووبن له عوسمانلییه کان تیر و ته سهاتر بوون و شیوازی حوکمیان پتر بهره و شارستانه تی بوو. به نموونه، نه بیستراوه نه سوّجه ر و نه لیقی سپای ئینگلیز وهک ههیته ی عوسمانلی راوورووتی کردبی، به پیچهوانه وه، یه کهم کاری ئینگلیزه کان دوای داگیرکردنی کویه ئه وه بوو که فهقیرخانه یان دانابوو، شاریان پاگژ کردبوّوه له چلکنی و ناساغی و جهرده یی شهوانه و ئه و ته رن نامه ردییانه. خه لکی هه ژار به دیار که سب و کاریه وه چلکنی و ناساغی و جهرده یی شهوانه و ناو شاخ و داخ، ترسی پولیس و ئیجاره گر و مه رانه سبتین و ده غل قرسینی لی ته کیبوّوه. خولاسه شهوه زه نگیک حوکمی عوسمانلی و قاتوقر پی گرانی و راورووتی مه نموره کان و دهستدریژیی دهسته لاتداره کان گه لیک کهلیک بهره ژیر بووبووه. لهمه شدا سه یر و سهمه ره په یدا نبیه؛ هه رچی ریژیمی پیشکه و توی وهکوو ئینگلیزه چاو نابریّته سوودی بچووکی باغه لبرین و گیسک درینی نهم و نه و که نه گه ر هه رچی ببی بایی سه دیه کی مه سره فی داگیر کردن و هه له به رفودوانه و دوورد دهسته سه ساراتیجی هیند و لهنگه ر به ستنی هیزه زله کانی جیهانی و نه م جوّره نامانجه به رفردوانه و دوورد ده سته دم بور تانه ته به رخوره تامانج به رفودوانه و دوورد ده سته دم بور تانه ته روزه راه دندی کاری عیراق به خه رج دا، روّژنامه کانی خوی، به دوا نه واندا میلله تی به ریتانیاش، لیّی به ده نگی هاتن و ناره زامه ندییان به خه رج دا، روّژنامه کانی خوی، به دوا نه واندا میلله تی به ریتانیاش، لیّی به ده نگی هاتن و ناره زامه ندییان به نیشان دا و پتر له ۲۰٪ی نه و مه سره فه یان بی داشکاند.

به ههمه حال ئهگهر گوتهی (پی و قهدهم) دهنگی لی هه آبستی، پی و قهدهمی من کوردی گوتهنی، سهرهوخیر بووه. وهک بزانم ئهو فهرهحنایییه له بیستهکاندا بهردهوام بوو تا ئهزمهی ئابووری دهوروبهری ۱۹۳۰. که من پیم نایه دنیا باوکم له من بهولاوه چهند مندال و وهچهی دیکهی ههبوو. له ژنی پیشووی کچ و کوریک، له دایکی منیش دوو کچ. دووهکهی پیشوو (عفت و عبد المقتدر - شهپرهدار بوو)، دووهکهی پاشتریش (نجیبه و حسیبه). ئهم حهسیبهیه ههر به مندالی له حهوزی مالهوهمان، له کویه، خنکا. نهجیبهی خوشکه گهورهم به دوو سال له من گهوره تر بوو. پهروهردهبوونمان له هیچ روویهکهوه فهرقی نهبوو مهگهر ئهوهی که ئهو کچ و من کور بووم. به لام جاری زووه بو ئهم وردپیوییه.

دایکم لهوانه بوو مندالیان بق شیر نهدهدرا ههندیک ئافرهت ههن گقی مهمکیان زهقاییی ئهوتقی نییه لیّوی مندال پیّوهی بهند بیّ بهم هقیهوه ههموو مندالهکانی دایکم به دایان بوون. رهنگه ویّنهیه کی ههره زووی بیرهوهریی مندالیم له دهروونمدا چهسپ بووبی ئهوه بی که دهمدیت دایکم پیالهی بهبهر سنگییهوه دهگرت و دلّقپ دلّقپ شیرهکهی تیّ دهتکاند، دواتر پیالهکهی له شیر بهتال دهکرد بیّ ئهوهی تنقکیکی بچیّته ههناوی مندالیهوه. ههرچهند لهگهل خقمدا ههولم نهداوه ورد ببمهوه لهوهی ئایا ئهم به فیرق

چوونهی شیر و کهمتر مندال به باوهش گرتنهوهی دایکم چ ته سیریکی له گیانی کردبی، دیسانهوه بی گومان به رواله تیشدا دیار بوو چه ندی پیوه نا ره حه تو به گهر ناوی جو گهله تبی بن دره خته که نه چوو نوقره تلی هه لده گیری هه رچه ند له لاوه ش به ستل و کونده ناو ببه ی بی دره خته که، ننجا ده بی حالی دایک چون بی له گه ل نه خوونی شیری دهماره کانی بی ناو زاری مهلی تکهی هه ناوی!!

من که هاتمه دنیا دوو سال بوو دایانی نهجیبه و حهسیبه له مالمان بوو. نُهو دایانهمان پیّیان دهگوت ياعيسمەت. بنەمالەيان كۆيى بوو لە ريزى (أصناف). برايەكى ھەبوو ينى دەگوترا سابيراغا نەك لەبەر ئەوەي كە ئاغازادە بوو بەلكوو بەھۆي ئەوەوە كە چاودىرى خانى مەحمووداغاى باوكى حەماغا بوو، لەبەر را ليّ بوون و خوشويستن حهماغا خوّى ناوى ليّ نابوو سابيراغا. ياعيسمهت شووى به مهعرووف ناویّکی کۆیی کرد بەینیّک به پۆلیسی له هەلهبجه بەسەری بردبوو. که گەییشتمه تەمەنی حیکایەت بیستن یاعیسمهت بۆی دهگیرامهوه که له ههلهبجه بووه هاتوچۆی خانمی وهسمان پاشای کردووه، زۆرىش بە رېزەوە ناوى خانمى دەھىنا. دەيگوت خانم لىنى پرسىم ھەلەبجە خۆشترە يان دىنى حەماغا، مەبەسىيشىي كۆيە بووە، لە وەلامدا گوتبووى خوا ئاوەدانيان بكات ھەردوويان خۆشن. وەك دەيگىرايەوە ئەوسىا ھەر لە مالى خانم حەمام ھەبووە، ريشى داوە بچى بۆ مالەكەي و حەمامەكەي. واديارە خانم كۆپەي بە ئەوسىاي ھەلەبجە گرتووە بۆپە گوتوەتى (دينى حەماغا). لە كۆندا نىشانەي شارستانەتى چەند شتیک بوو، یهکیان قهیسهری بهدهرگه، ئهوی دیکهیان زور بوونی ژمارهی پهرستگه (مزگهوت، خانهقا، تهكيه)، سنيهميان حهمام، چوارهميان زور بووني شويني ميوان داكردن (قوناغ و خان)، پينجهميان شووره به دەورى ئاوايى يەوە. شەشەم و حەفتەم و ھەشتەمىش ھەن يۆوپست بە كوتانەوديان ناكا... ئەمانە ھەموويان لە كۆيى ھەبوون، تەنانەت لە سەر دەرگەى يەكىك لە ھەمامەكانى نووسىرابوو كە لە ١١١١ک دروست کراوه. مارف، میردی یاعیسمهت، مالهکهی دههینیتهوه کویه و بو خوی دهچیتهوه بو هەلەبجە لەوى ژنى دووەمى دەھىنىن. ياعىسمەت و كورە تاقانەكەي ئەوسىاى، فەتحى، لە خانوويىكى نزیکی مالّمانهوه دهژین. که له گرانیهکهی ۱۹۱۷ نهجیبهی خوشکم دهبیّ، یاعیسمه تبوّی دهبیّ به دایان و به فهتحییهوه دیّته مالّی ئیّمه. دوای چهند سالیّک مارف به ناساغی تهنها خوّی، دیّتهوه کوّیی و له ماوهی بهر له مردنی، پاعیسمهت دهچیتهوه لای بق خزمهت کردنی، نهجیبهی خوشکیشم به خیو دهکات تا مارف ئەمرى خوا دەكات.

فهتحی له هه له بچه خزم و برای هه ن به لام من هیچیانم نه دیتوون. فهتحی به دوو سال له نهجیبه گهوره تر بوو، زقر به سهیری ئه م شیره ی یاعیسمه ت له ساوایی فهتحییه وه تا مهلقتکه یی نهجیبه خوشکم و به وه له د بوونی من ده وام ده کات. به لام له وه سهیرتر شتیکی دیکه بوو، له سالی ۱۹۲۸ که ئیقلیمی خوشکم بوو یاعیسمه ت بقی به شیر هاته وه له له گه ل نهمه شدا که من که و تمه به ر مهمکی شیری که م بوو بوو ، تیری نه ده کردم ، بقیه من له وانه بووم شیری زقر ئافره تم خواردووه و برا و خوشکی شیریم له ژمار نه ده هاتن . هه رچه ند مندال به بیریدا نایه ت سنگ و باوه شی کام ئافره ت به خقیه و گرتووه و چ مهمکیکی م ژیوه دیسانه وه سوز یکی بق که و که سانه ده روات که شیر مشتن بقته پیوهندی له نیوانیاندا.

بیگومان یاعیسمهت بو من خوشهویستترین دایکی شیری بوو، بگره له دایکی خوشم پتر خوش دهویست چونکه ههتا فهراقه بووم ههر له باوهشی ئه و دهنووستم، ئهویش من و خوشکهکانمی وهها دهویست کورهکهی خوّی فهراموقش دهکرد. فهتحیش له ناو ئه و برا و خوشکانهی شیریم له پیش ههموانه وه دههات، چونکه به یهکه وه ده دژیاین، خوّ دوو سال بوو له مالمان جیّگیر بوو ئنجا من پهیدا بووم، ههتا ژنی هینا و بو ماوه یهکیش دوای ژن هینان ههر لهگهلمان بوو. که گهییشته تهمهنی هوّش به دنیا شکان خرمهتی بو ماوه یهکیش دوای ژن هینان ههر لهگهلمان بوو. که گهییشته تهمهنی هوّش به دنیا شکان خرمهتی سهر باری جاران و یاریده دهری من بوو. ئیستاکه ش ماله کهی وه که به شیکی مالی خوّم بی وههایه، تهنانت کوره کانم، دهودن و محهمد، ئهوهندهی له کویی بن مالی (مامه فه تحی، کاکه فه تحی) به هی خوّیان دهزانن، ریکه و ته هما بوو به شینکی خانووی میراتیمان بوو به هی یه کیک له کورانی فه تحی و خویان دهزانن، و یکه و به و به و به ساریکیشمان ده رک به رهو ده رکی مالمان، ههمووی بوو به هی ئه و، کونیشه وه تیدا ده ژیت، حه ساریکیشمان ده رک به رهو ده رکی مالمان، ههمووی بوو به هی ئه و، به کونیشه وه تیدا ده ژیا و به و دوایی یه له ۱۹۸۲ – ۱۹۸۲ خانووی نویی تیدا کرد. به دلمدا نایه ته نه و موقی برام نزیکن. به دریژایی ۲۸۸ سال تا ئیستا، ۱۹۸۵ نفت هم هه بی بو من به قه ده ر منداله که امان ژیاون.

یاعیسمه ت له ژیانمدا شویننکی دیاری ههیه. باوهشی ئه و بو من له جینگه ی باوهشی دایکم بوو. به ههمو عومری بایی سهری دهرزی دلّی نهیه شاندووم. له مالهوه شقسه ی به به به هموو ئه وانه دا ده پیاو، که خزمه تی باوکم و دایکم و ماله که یان ده کرد. راستییه که ی زوربه ی هه ده زوری ئه و یاریده ده رانه ی له گه لماندا ژیان به چاوی خزم و که سسه یر ده کران، ئه وانیش ئه و داب و دهستووره یان راده گرت که له مالّی مه لای گهوره بوه شینته وه، نه مدیت ئه و یاریده ده رانه روژه که له روژان شه ره چه په لوّک ی بکه ن وه یا قسه ی سووک به یه کدی بلیّن. زوریشیان له سیبه ری باوکمدا ژن و مالیان پیکه وه نا (له وانه حه فت پیاوم به بیردا دیّت). چه ندیکی له گه ل خوّمدا ورد ده بمه وه نایه ته وه بیرم یه کیکیان تیدا بووبی خوّشم نه ویستبی. به پیی داخوازیی هه لکه و و و و و دا و له مسهرگور شته یه دا ناویان ده بری.

له سهرهتای بوونمهوه تا ٤-٥ مانگ خیزان پیوهم ناپاحهت بوون به هوی گریانی بیوچانم. دهیانگیپرایهوه، چهندی خهریکم دهبوون به پاژاندن و له باوهش گرتن و خستنه جوّلانه و له گوی خویندن و گیپران و لاییلایی دادی نهدهدان و ههر وارهم دههات. باوکم دهیگوت، وهها گویم پر بوو بوو له دهنگی گریانت کاتیک دهرسیشم دهگوتهوه له مزگهوت لام وابوو گویم له گریانته. روّژانه دکتوّری ئینگلیزهکان سهری لیّ داووم و تهرتیباتی هیور بوونهوهی بوّ ساز داوم (وانا باعیط عادل امام گوتهنی). به لام نهخوّشیم پیّوه دیار نهبووه و فراژی بوونم له کورتی نهداوه، به پیچهوانهوه، وهک دایکم دهیگوت تهنسازیم بیّعهیب بووه، ئیتر نازانم هوّی ئهو گریانه له حهد بهدهرهم چی بووه. تهنها ئهسهریکی روّژانی ساواییم، دواتر، پیّمهوه دیار بووبی ئهوهیه که گریانی به کول و لهتکهوهچوونی بهردهوام ناووک درده دورده په دواتر، پیّمهوه دیار بووبی ئهوهیه که گریانی به کول و لهتکهوهچوونی بهردهوام ناووک دردوده دورد که ناوکیان به قوولدا چوو

بوو. له كەسىشىم نەدەگەياند ئەو خەفەتە دەخۆم، يەكەم جارىشىە ئەم رازە دەردەبرم.

ساواییم ناز پی دراو بوو<ه> چونکه به تاقانه حیساب دهکرام. وهک گوتم عهبدولموقتهدری برا گەورەم، لە يەكەم ھاوسىەرى باوكم، شەپرەدار بوو، باريكى زيدە قورسيش بوو بە سەر حال و وەزعى باوکمهوه. من که گهییشتمه تهمهنیک شتم به بیر بمیّنی دهمدیت کاکه موقتهدیر به خوّی و دهست و قاچى راستەي ئىفلىجىيەوە يەكىك بوو لە دانىشتووەكانى رۆژانەي مەجلىسى باوكم، قبولىشى نەدەكرد له باوكم و جهميلاغا و مامم بهو لاوه كهس ليي به ييش بكهويتهوه. ناوناوه قسهى سهختى بهوانه دهگوت له ریزی پیاوماقوول و برا گهورهکانی ئهوسا دادهندران، به لام کهس لیّی به دهنگ نهدههات و خالهبهخش كرابوو. عادەتىكى بۆ خۆى رەوا كردبوو، كە دەھات لە غافلى بەدەستە چەپەكەي ساغلەمى عىشتىكى توندی له پشتی ملی یه کیک دهدا، تا ئهگهر کابرا به خیرایی نهیگوتبایه (عیشت) کاک موقته دیر دهیگوت بەسەرى جەنابى بابىم كەوتەوە سەرت و بەرەھايى دووبارەى دەكردەوە. ئەم پىشەيەى لەگەل دكتۆرىكى ئينگليز له خەستەخانەي كەركووك بەكار هينابوو، دكتۆرەكە هيچى لى نەكردبوو، بە رووشىدا نەداوە. وهها دهبوو قسهی برندهی دهیهراند، جاریکیان له مهجلیسیکی باوکم، به سهر میرگی مزگهوتی حاجی مه لا ئەسىعەدەوە، دمەو عەسىر، زوربەي پياو ماقوولانى غەفوورى و حەويزى و توجارى ئەوسىا بە خۆيان و دەستە و دايەرەپانەوە ئامادەي كۆرى ئەو تەرزە دانىشىتنە بوون. من مندال بووم و لەو ناوە دەخولامەوە و گويّم له غهلّبه غهلّب دهبوو بيّ ئهومي بمهويّ بزانم چ دهليّن. کاکه موقتهدير له باري ههره سهريّ له تەنىشت باوكمەوە دانىشتبوو. ھەر ھەندەم دىت لەنكاو باوكم زللەيەكى بەتىنى لە كاكە موقتەدىر دا، ئەویش ھارەیەکی لی ھەلستا و كەوتە لنگە فرتی، بەو زللەیە خوەكەی (صرع)ی عادەتی ھاتی و وەک بهرخی سهربراو به لرخه و لهرزین و دهست و پئ خواربوون و چاو سووران بووه نیوه مردوو. باوکم وهكوو پشكۆ رووى سوور هەلگەرابوو. من پیشتر نەمدیتبوو دەست له كاكه موقتەدیر بوەشیننی، ئەو رۆژە لەو تەمەنەي مندالىمدا حەپەسام. راستىيەكەي خەلقەكە ھەمووى داھىزا و دامركا. دوو دلۆپ فرمنسک له چاوی باوکم سهرهژنر هات... دهستی بهرهو ئاسمان هه لبری و چهند قسهیه کی کرد، ههستم دەكرد قرچەى ھەناوى باوكم بوو كزكز دەمتاوينىتەوە. من نازانم قسەكان چى بوون بەلام وەك بۆسىۋى لى ھەلستى بەسفتوسىق بوو، بايى ئەوەى ھەندىك لە دانىشتووان چاويان تەر بوو. ھەوەل، دوو براگەورەي ھەرە سەرووى مەجلىسەكە دەستيان لە باوەشى كاكە موقتەدىر گرت تا چەند كەسىپك چوون و رايانگويست بق گۆشەيەكى مەجلىسەكە. دواتر بىستم كاكە موقتەدىر قسەيەكى زىدە گرانى روو بە رووى يەكىك لە يياو ماقوولانى مەجلىسەكە كردبوو، باوكىشىم لەو زللەيە بەولاوە چارىكى نەدۆزىبۆوە شكستى پى ھەلبەستىتەوە. لە زۆر باردا بە درىزايى ئەو تەمەنەي مندالىم تا مردنى كاكە موقتەدىر تووشى باس و خواسى ديين.

وهک گوتم لهبهر تاقانهییم له ساواییم و بهرهو دواتریش مندالیّکی ناز پی دراو بووم. چاوهدیّری و تاگاداریی ههمیشهیی یاعیسمهتیش پتر تهو نازهی دهسهلاند. ههلّبهت سالانی یهکهم و دووهمی مندالّیم به بیر نایهتهوه، چی لهو دوو سالهی بیگیّرمهوه هی بیستنه. لهو دوو ساله تینگلیزهکان حکومهتیان له ناوچهکهدا دانابوو، حهماغای غهفووری کرابوو به قایمقام، جهمیلاغای حهویّزی به یاریدهدهری، باوکم

کرابوو به قازی، کهسانی دیکهش ههریهکه به پنی لوان وهزیفهی درابوویی. به پنی ئهو روزگاره حکومه ته که این بووه، له جغری دهسته لاتی قانوونیدا ئه و فهرمانبه رانه له کاری خویاندا ئازاد بوون بی ئه وهی ئینگلیزهکان دهست له ئیشیان بدهن.

دوای مردنی حهماغا ههرای دهرکردنی ئینگلیزهکان و هینانهوهی چهند ههیته و جهندرمهی تورک و بۆمباردمانی ئه و ناوچهیه رووی دا، من له و ههرا و مهزاده یه تارماییم به میشکدا تیدهپهری ئه ویش گرمه و دیمهنی ئه و تهیارانهی به سهر شارهکهدا دهچوون و دههاتن و تهقه و گرمهی تفهنگ و بوّمبایان لهگهلدا دهبوو. له و بوّمباردومانه دا موسته عیدیکی باوکم و فهقییه که مزگه وتی گهوره به رساچمهی بوّمبا کهوتن، موسته عیده که بریندار بوو، مه لا شیخ کهریمی سهید ئه حمه دی گرده شینه، دواتر بووه دانیشتووی ئوّمه راوای سه ربه ناحیه ی قوشته په، ئیستاش له ههولیر به سه ردهبات و ریز لی گیراو و ناسراوه، تا بشلیّی له چاو تهمه نی له سهره خوّیه. له و دوو سی سالانه ی دواییدا جاریکیان به خزمه تی گهییشتمه وه له ههولیّر (ریکه و و هها بوو دویّنی شه و، ۱۹۸۸/۱۸۸ سهید ئه حمه دی برازای و کوریّکی سه ید نه حمه د سه ردانیان کردم و چه ند و چونی هه ندی حالّ و باری مه لا شیخ که ریم له وانه وه زانیوه).

ههرای ئهو ساله له نووسیندا باسی هاتووه به تایبهتی له بهشی دووهمی کتیبهکهی تاهیر ئهحمهد حهویزی (میژووی کویی) تهمهنی من لهو ههرایه سی سالی بووه. لهو شتانهوه که خوم به بیرمدا دین و لهوانهی بوم گیردراوهتهوه، پی دهچی مندالیک بووم لهوانهی ههستیان به دهوروبهر و به واتای چاک و بهد زوو دهکریتهوه. جاریک له تهمهنیکدا بووم که بو شوینی مهیلهو دوور وهیا سهربان و ژیربان به باوهش دهیانگیرام ههستم دهکرد به شهرم له گهلیک شتی ئهوتو هاوریکانم کومهیان لی نهدهکرد. ببرای ببرای جلکی کچانهم لهبهر نهدهکرد، تهنانهت قوماشیکی نهختیک زهرقیله بووایه نهمدهویست. لهبیرمه جاریکیان سهر بهرگیکی مهخمهلی گولداریان بوم دروست کردبوو، چهندیکی ویستیان له بهری بکهم پیم داگرت له سهر ههندی کهوا ههتا گوله ئاوریشمهکانی لی ههانه قهنن له بهری ناکهم. کهمهرچینیکی به داگرت له سهر ههندی کهوا هها گوله ئاوریشمهکانی لی ههانه قهنن له بهری ناکهم. کهمهرچینیکی به قهیتانی زیورهنگیان بو کردبووم، پیم پازی نهبووم، فرسه تیان وهرگرت له تاریکایی حهمام کردیانه قهیتانی زیورهنگیان بو کردبووم، پیم پازی نهبووم، فرسه تیان وهرگرت له تاریکایی حهمام کردیانه

بهرم، به باوهشی یاعیسمه ته وه بووم و سهرم داپوقشرا بوو. تا له نزیک مالّی خوّمان له تیکیّکه وه چاوم به و قهیتانه که وت؛ دامه داری نه عله تی و ناچارم کردن بمبه نه وه بوّ حهمام و له ویّ کهمهر چینه کهم له بهر داکه نن.

ئامۆزاكانم هەموويان مەلەوان بوون من نەبئ، هەرگيز بيرم بۆ ئەوە نەچوو كەوا بتوانم لە بەر چاوى خەلق جلك دابكەنم، مەلەش بە جلكەوە ناكرئ. ئەو خۆ گيرييە لە گەلمدا ژييا تا ئەوەى كە چوومە پۆلى يەكەمى ناوەندىيى هەولير (١٩٣٤) نەمسەلماند جلكى پيازە لەبەر بكەم. مديرەكەمان مەرحووم خورشيد سەعيد كارگيزيكى پرژد بوو لە ئيشەكەى، سىزاى ئەو قوتابيانەى دەدان بىقانوونييان كردبى، سىزايەكەش ئەوە بوو پاش نيوەپۆ لە مەكتەب دەيھىلاينەوە و بە غار پى كردن و بازدان و (امتد انهض) كەنفتى دەكردىن، ئيتر بە دريژاى سالى يەكەمم هەموو هەفتەيەك، پۆژى پيازە منى تيدا سىزا دەدرام و بە جلكى عادەتيم ئەو عەزابەم دەچىشت. لە بەرەو كۆتايىى سال موفەتىشى خوا لى خۆش بووى (سالم مامق) ھاتە ھەولىر. مەلا ئەفەندى، كە من لە مالى ئەو –دىيى باداوە – دەژيام، داوەتىكى نانى ئىوارەى كرد بۆ ئەد و خورشىد سەعىد. كە ھاتن و بەخىر ھىندران ويستم من بەجنىان بەيلم، خورشىد سەعىد نەيھىشت برۆم... لە قساندا بە چاكە باسى كردم بۆ مەلا ئەفەندى بەلام گوتى عەيبىكى ھەيە حەز لە نەيھىشت برۆم... لە قساندا بە چاكە باسى كردم بۆ مەلا ئەفەندى بەلام گوتى عەيبىكى ھەيە حەز لەلەندەزانى چىيە لە ريازەم، ئەگەر لىم بىگەر ئىم بەوەندە عەقلەي ھەمە پازىم... خوا لە ھەموان خۆش بى، السلىم...)؟ پىم گوتەوە، ئەگەر لىم بىگەرپىن من بەوەندە عەقلەي ھەمە پازىم... خوا لە ھەموان خۆش بى، نەياندەزانى چىيە لە ريازەم دەگىرىتەوە.

بچمهوه بق مندالیم، ههر چهنده به ناچاری، داخوازیی گیّرانهوهی گهلیّک سهروبهری ئهو شتانهی له مندالیدا پنیانهوه خهریک بووم له مندالیمهوه دهمهیّنی بق سالانی دواتر دهنا مومکین نییه خویّنهر لیّم تیّبگات تهگهر باسی نهسهری عومری ٤ سالیم ههلگرم بق عومری پازده سالیم که له ویّدا بهدهری داوهتهوه...

یاعیسمه به دریّژاییی تهمهنی ساواییم قه نفانم بوو، چی له توانای دایانیک بی بو پاراستنی شیرمژهکهی بو منی دهکرد. به لام مندالی پیرهوکه زهوت ناکری به و تووییژی گالته ئامیّزدا گوتوومه، مندال که کهوته گاگوله دهبی به و کهروییشکهی پیی دهلیّن (سهپسینکه)، واته دهگاته عومریک سهگ نایگاتی و لیّشی بیّئومیّد نابی ئیتر پیوهی دهپسین، مندالیش به گاگوله بو ههموو پهنا و پهسیوییک دهچیّت و ماندووش نابی، ئهوهی ئاگاداریشی دهکات پیوهی فل دهبی، خو که بوو به پیرهوکه ههر مهپرسه، منیش به پیرهوکهیی زور کهسم به خومهوه ماندوو کردووه، ههمیشه یهکیکم به دواوه بووه، به زوری، لچکی کوچکمی گرتووه و له گهلمدا بهوی بهویدا رای کردووه، به و حاله ش زور جاران دهمه و روو دهکهویم و ناوچهوانم ههلاه تروقا.

جاریکیان له کهوتنمدا خوین کوفارهی بهست له لووتمهوه... به دوا گریانمدا باوکم هات، لهبیریشمه یاعیسمهت به پهله و به شیواوی و بیفایده خولی به خوینهکهدا دهکرد به لکوو کمیکی لی دهشاریتهوه و له پهروشی باوکم کهم دهکاتهوه. نهو کهوتنهم تا ماوهیه ککاری له ههناسهم کرد چونکه لووتم دهگیرا، له سهرمادا به کریم نهبایه نهدهکرایهوه.

چنارۆك و من<٧>

وهک گوتم من یهکهم ههناسهم له چنارۆک ههلیّنا، سالههای سالی دوور و دریّژ، هاوینان، له چنارۆکم به سهر بردووه و شویّن قامکی له دارشتنی قالبی مادی و مهعنهویم ههیه. له بناری ریزه شاخی ههیبهسولتان، به دیوی روژههلاتدا، له و شویّنهی که شاخهکه له کوّیهوه نزیکه، دوو جیّگه ههن پیّیان دهلّین چناروّک، یهکیان له باشورهوه ههلکهوتووه پیّی دهلّین چناروّکی بلّباسان، ئهمهیان ئاوهدان نییه قهتیش ریّک نهکهوت به دیتن بیبینم، له لایهن رهسمییشهوه دهکهویّته سنووری قهزای رانیه ههر چهند دوورایی حدودی لای سهری شاخی ئه و شویّنه تا کوّییّ ۴۰-۰۰ دهقیقه دهبی به پیّیان کهچی ۲-۷ سهعاته ریّ له رانیهوه دووره، تومهز به بوّنهی ئهوهی عهشرهتی بلّباس ههمووی دهکهویّته سنووری رانیه، ئهم چناروّکهش به جوّرهک له جوّران دهسته لاتی بلّباسی به سهردا راگهییشتووه خراوه ته سهر

به تهنیشت لای باشوری ئهم چناروکهوه، چناروکی مهلایان ههیه که به ئاو و باغ و رهزه و هاوینان سی هوّبه مالّی له خاوهن رهزان لیّ پهیدا دهبیّ، له لای باکوّرهوه هوّبهی سوولی خالّه باس، له ناوهراستدا هوّبهی دوو مالّهی حاجی عهولاّی سالّح و مام ئهمین، بهولاتریشهوه هوّبهی مهلایان یان هوّبهی سوولی پاشا، که من لهمهیاندا ده ژیام. به هوّی جهلیزادانه وه چناروّک پیّی گوتراوه چناروّکی مهلایان و هوّبه کهشیان هوّبه ی مهلایان.

له بیرهوهریی ههره کۆنی رۆژانی هاوینمان له چنارۆک دووانم دینهوه بیر، پهکهمیان ئهوهبوو، رۆژېكيان مالىي ئيمه و مالى مامم به خاو و خيزانهوه، جگه له باوكم و مامم كه له كۆيى بوون چووين بۆ شویّننیک له دامهن رەزەكانى چنارۆک پیّى دەلیّن چۆمى مەلەک رحان (ریّحان) شویّنیّکى به ئاو و دار و بار و سنبهره له چاوانیش بزره، ریبوار نایبینی. کهرهسته و ئهسبابی خواردن و حهسانهوهمان پی بوو. قەول بوو بۆ نيوەرۆ گيپە لى بنيين. لە ھەرەتى ئەو كەيف و زەوقە ھەورىكى ھىنا و دايە بريسك و ھۆر و گرمه و زرمه تا کاتیک وهک کوندهی سهره و ژیر بارانی هه لرژاند. یاعیسمهت بی سی و دوو لی کردن و بی ئەوەي گوی بداته قسمی كەس منی له كۆلى خۆی توند كرد و سەرپۆشیكی ئەستووری پیدا دام و كوتاى بەرەو كەيرى مالمان له بەرەو لاى دامەنى چياى چنارۆك. مەوداى چۆمەكە و كەيرى مالەوەش بهردو ههوراز و بق ئافرهتی مندال به کول بیست دهقیقهیه کی دهخایاند. دوای ئیمه لافاو له تهنگژهی چەمەكەدا مەنجەلى گىپەى رامال دابوو، با و تۆفىش ھەر بزگورەى لە پەنايەك پەستا بوو، خولاسە سەيرانەكەمان بوق بە خۆ ھەشاردان و پەلەقاۋە و پۆكەنىنى تۆكەل بە مشەۋەشى، لە ھەموانىش زەرەركردووتر ياعيسىمەت بوو، چاكتر بۆ خۆى ئەوە بوو ھەر لەو چەمە پەنام بدات نەك لەو رێگە بێ نوايە ببيته بووكه بارانه، تا گەييشتينه كەپرانيش باران بەسەر چوو، زۆر جاران ئەو رووداوه باس دەكرا و دەبووە ھۆي يېكەنىن و فشە و گالتە، سەغلەتى وەھا دواى بەسەرچوونى شىرن دەبىخ. ئەو رۆژە ياش بارانهکه چهند کهسیک له کویهوه هاتن، باوکم ناردنی به هاوارمانهوه چونکه له کویهش باش باریبوو، دلّي پيمانهوه بوو. لهوانه پهکيان گهرايهوه بو كوّيي ههتا خهبهري سهلامهتيمان بهوي رابگهيهني. خهلّق له جارى وههادا حيساب بق بروسكه پتر دهكا تا عهيني بارانهكه.

رووداوی دووهم ئهوه بوو، له هاوینیکی دیکهدا که هیشتان ههر مندال بووم ئاگر له رهزیکمان (باریکه) ناو، بهر بوو. ئاوایی چنارؤک و (کانی کهند)ی دامهن چنارؤک ههمووی جمی بو ئاگربری، ئافرهتان کونده به سهرشان و کوّلهوه، پیاویش لکه تهراش به دهستهوه... بو بهرچاوی ئهوسام تیک هاویشتنیکی له عادهت بهدهر بوو. کویخای دییهکی جهلیزادان له قهزای رانیه (گهلی گولان) که مهشوور بوو به مهحموودی قاوهخور لیمان میوان بوو. ئهو، به دهستووری ئاگربری که له پووشهنی شوینی وهک بیتوین دهکری سواری ولاغهکهی بوو و کهوته تهراتینه له بهرایی ئاگرهکه بو ئهوهی کوّلانه بیهخیته پووشهکهوه و ئاگری لی نهپهریتهوه. ئهگهر ئاگر له پووشهنی نغورد بهر بیتهوه تاکه سواره کهلکی نابی، خو ئهگهر بای لهگهلدا بی زور جاران سواریشی لی دهرناچی و ناچار دهبیت رووهو ئاگر به غار بو دیوی سووتهن خو ههلکوتی. ئهو روژه کویخا مهحموود تاکه قارهمانی سهر شانؤی رهزی ئاگر تیهبربووی بوو. له تاک تاکی خهلقی ئهوی روژه کویخا مهحموودهم به بیردا دیتهوه ئهوانی دیکه کومهله خهلاقیکی تیک هاویشتوو بوون. له تیکرای چهشمهندازیش بلیسهی ریزی ئاگر و کولهکهی دووکهلم خهلاقیکی تیک هاویشتوو بوون. له تیکرای چهشمهندازیش بلیسهی ریزی ئاگر و کولهکهی دووکهلم دیتهوه به به به بود.

دیّی گه لّی گولان که ئهوسا ئاوهدان بوو نزیکی سهعات و نیویّک له چناروّک دووره و سهر به قهزای رانیهیه. که مالمان دهچووه چناروّک ئهو ئاوایییانهی که به ملّکایهتی هی جهلیزادان بوون وهیا لیّمانهوه نزیک بوون سهردانیان دهکردین، له پیّداویستی کا و جوّش بوّ ولاّغان یارمهتییان دهداین.

چنارۆک هاوینهههواریکی مهیلهو فینکه، به هۆی نزیکیشی له کۆیهوه بۆ لی دانیشتن له بارتره تا شوینی دیکه. جگه لهمه، چونکه پنی کاروانی نیوان کویه و ههریمی پانیه و قه لادزه تا دهگاته سهرده شت و دیوی کوردستانی ئیران به چنارۆکدا تیدهپه پی ههمیشه ههستی ئاوهدانیی لی دهکری نهک چولی. یه ک له و شته خوشانهی دلی مندالی پی دهکرایه وه، گهوره شتیوهی پادهمان، هاتوچوی بیپسانه وه کاروانانه بوو که وا، ژووپا و ژیپا، بهرهو کویه و بهرهو بیتوین و پژدهر وهکوو پهی میروو به یهکدیدا تیدهپه پین. ناوناوه قه تاری ئیستر و بارگیری توجاره کان به و زهنگوله زلانهی ملیانه وه، به تایبه تی قوپاده ی ملی ئیستری پیشه نگ سهرنجی ههموو بیسه و بینه ریکی پادهکیشا به تایبه تی منداله کان که به زوری ده چوونه سهر پنی ئه و قه تارانه و به دیمه نی و لاغه تیر و ته سهل و قه له و و زهنگوله داره کان ده گه شانه وه. قه تارچییه کان بو به په چوه به چکه قاره مانی ناو خوکان ده گه شانه وه. همتاره ده نواند.

ئەوانىش بە دىار خەلقى ھۆبەى نزىك رېڭاوە تىن و تاقەتىكى زىادىان پىوە دىار دەبوو دەنگدانى ولاغەكانىشىيان دلىرانەتر دەبوو لەوەى بە چۆلسىتاندا لە بەر گويى كەس دەنگ نەداتەوە. لە ناوياندا ھى وەھام دەدىت پىشتر لە مالى ئىمە ولاغى لى دەخورى، ئەوانە بە كزە و سىۆزەوە بۆم دەھاتن، منىش پىيانەوە دەگەشامەوە. ئەوەى مىسرى پىي دەلىن (عىش و ملح) و لە كوردىدا (نان و نمەكى)ى پى

دەگوترى ئەگەر بە دەرسىدان دريو نەكرى كارى دۆستانە دەكات.

بەسەركردنەوەي دۆستى نزيك و جيرانى ئاشنا و ناسياوى دەستتەنك لە كۆيى بە ھۆي ترى و هەنجیری چنارۆک یەکیک بوو لەو مەشغەلەتانەی دەبوو ھەموو سالیّک حیسابی بۆ بکری. له مندالیمدا لایەنی میوهی دیاری بەری کردن بو کویی تەنها دەبووه هوی سەیرکردنی ئەو کەسانەی خەریک دەبوون تلیان و پی تهرازوو داگرن و به شانان بیانهیننه وه بهره و ههوراز بق شوینیک له پشت کهپرمان، ریزیان بكەن بۆ ئەوەى بەيانى زوو بە پشتى ولاغ بۆ كۆيەيان بنيرن. سبەينان تا من لە خەو ھەلدەستام دەمدىت شویّنی ئه و دهسقه رتاله و ریزی یی ته رازووان له پشت کهیر چوّل بووه. که گهورهتر بووم زانیم بهشی ههره زوری تری و ههنجیری رهز و باغهکانمان دهبوو به دیاری بو کهس و دوست، گهلیک سالیش ئەوەندە ميوەيەى لايق بە ديارى بى، لە باغەكان وەگير نەدەكەوت بەشى خواردنى خۆمان و ميوان و ديارييهكان بكات، ئيتر بايي ييويست بق گرتني كهليني ئهو تيههانههاتنه ميوهي نايابمان دهكري. ههر له گەورەيىشىمدا زانىم سووتەمەنىي مالى ئىمە لە دار و چىلكەي ھاوينى چنارۆك كە خەلق واي رادەنواند به خورایی چنگ کهوتووه، له راستیدا سالانه مهسرهفی خیزانیکی پینج شهش نهفهری دهویست. بهلی راسته به دریزایی سال کهرداریکمان سی گویدریزی دهبرد بق شاخ و ههر نهبایه لهو سی ولاغه دووی بار دەكران له دار، ئەوەندەى لە چنارۆكىش باينايە رۆژانە سى بارەدارى دەھىنايەوە مالەوە و ئەو ھەموو چیلکه و چاری سنی کهپری له سهر نووستن و ساباتیکی میوان و کهپریکی مهتبهخیش به گردی دههاتنهوه بۆ مالەكەمان لە كۆيى جگە لەو كاروانە دارانەي بە ديارى لە دىيى ناسىياوەوە بۆمان دەهات و بهمه دا دار و چیلکه وهها که لهکهی دهکرد که ههتا له مشه بسووتابایه دهگهپیشته وه چیلکه و داری سالتی دواتر، واته تهر و وشک تیکیان دهکردهوه، به لام بیگومان ئهگهر به مهسرهفی سن ولاغه و به مانگانه و جلک و بهرگ و خواردن و جهژنانهی کهردارهکهوه دار و چیلکهمان کریبایه پتری پی دههات، سالایکی جو نهختیک نرخی ههانگشابایه ئهو مهسرهفه له سهد دیناری ئهوسای تیدهپهراند که نرخی بارهدار له سهد فلس کهمتر بوو. له ورده حیسابدا دهبی ئهوهش تیبخویندریتهوه که ئهو کاروانه دارهی به دوستایهتی له لادیوه بومان دههات ئهویش ئهرکی داکردنی ولاغهکان و خزمهتی خاوهنهکانیان و پاپهراندنی ئیشی حکومهتیان، که ههبووبی، له ئیمهی داوا دهکردهوه ههر چهند کهسیش لهو دوستانه بهو نیازهوه سهریان لی نهدابیتین، له موناسهبهی سووتهمهنییهوه قسهیهکی باوکم به بیردا دیتهوه که له بارهی وهزعی زستانی بهفره ئهستوورهی سالی ۱۹۹۰ی دهگیرایهوه، که بهفرهکه خوّی نواند و ریّی هاتوچوّی چیای بهست و ئومید نهما سووتهمهنی تازه له چیاوه بیته جیّی ئهوهی له شار دهسووتیندری باوکم کونتروّلی خستبووه سهر دار و چیلکهیهکی له مالماندا ههبووه و بو ههر شته له میعاددا به کیشانه و پیوانه دهست بو دار و چیلکه دهبردرا. دهیگوت، خهلقی دیکهش دهیانگوت، تهنگهتاوی سهرمای کیشانه و پیوانه دهست بو دار و چیلکه دهبردرا. دهیگوت، خهلقی دیکهش دهیانگوت، تهنگهتاوی سهرمای بکهن به سووتهمهنی، دهیگوت که ناوناو چهند برکه داریّکم به دیاری بو یهکیک دهنارد کاری بهرخیّکی سالی عادهتی دهکرد.

چناروّک ههر له مندالیمهوه تا ئهو دهمهی له پهنجاکاندا باری جوّری ژیان و گوزهران منی به کوّیه بهستهوه و له هاوینهی چناروّکی دابریم کار تیکردنیکی مادی و نامادیی له مندا ههبوو. که من بهند بووم به کوّیهوه دایکم به خوّی و مالّی فهتحییهوه دهچوو بوّ چناروّک و به دریّژایی هاوین خزمهتی رهز و باغهکان و دانانی گیشه ی دار و کیّشه ی میوه بوّ شار له کاردا دهبوون، منیش ناوناوه سهردانم دهکرد و ههندی جار لهگهل برادهران چهند شهویکان لهویّمان به سهرده دهبرد.

لهلایهن کار تیکردنی نامادییهوه قسه دریژخایینه، لینی کورت دهکهمهوه، ئهم هاوینهههواره بیرخهرهوهی باوک و باپیر و ئهو خزم و دوّستانهیه که پیّوهندییان به چناروّکهوه بووه و باس و خواسیان له زوّر رووهوه دلّ و میّشکی به خوّیهوه خهریک کردووه، بوّ یهکیّکی وهکوو من کهوا زوّر و کهم، ئاور له رابوردوو بدهمهوه چارم ناچاره دهبیّ بهدهم خهیالهوه بنیشم و بچمهوه بوّ ئهو روّژانهی که باپیرم له گهنجایهتیدا به رهفاقهتی حاجی قادر سهری له چناروّک داوه و لیّی رابوردووه و خویّندوویهتی و دهرسی گوتوّهوه دهرک.

له تهختاییی ژیر شاخه که ی سوولی پاشادا تاته بهردیک ههبوو مهشوور بوو که جینی لی دانیشتنی باپیرم بووه، له دوای ئهویش هی باوکم یان ئهو که سه ی له مهجلیسی ئه و شوینه دا برا گهوره یی پی به خشرابی. به عاده ت میوانیکی لی وه شابایه وه – به تهمه ن و به لی هاتوویی – له گه ل باوکم له سه ر تاته به رده که داده نیشت. من دیتوومه جهمیلاغای حهویزی و ئیسماعیل حهقی شاوه یس و سال خ زه کی به گی ساحیب قران له گه لی دانیشتوون. پیاو ماقوولی دیکه م دیتوون له سه ر ته کلیفی باوکم بی ماوه یه ک له ته نیشتی دانیشتوون، دواتر به تیبینیی تهمه نی جه حیلیانه وه، له خووه، دابه زیون بی سه ر سه کویه ک که ته نیشت تاته به رده که و که میک له و نزمتر بوو.

چنارۆک له رووی بیر خستنهوهوه بق زهمانی دیرینتر دهروا، عوسمان پاشایهکی بابان دهیکاته

نیشتهمهنی خوی و بهینیک لیّی دهمینیتهوه به سهرپیچی له حکومهتی عوسمانلی. زوربهی ناوی شوینه بهر چاوهکانی ئیستای چنارؤک له عوسمان پاشاوه به جی ماوه. سوولی پاشا جیی مهجلیسی هاوینی بووه. بهولاوهترهوه له سووري گردیکهوه کانییه کی سارد و سازگار ههیه ینی ده لین (کانی خاتوون) شویّنی هاوینهی خیّزانی بووه، بهولای هوّبه دوو مالّییهکهی حاجی عهولای سالّح و مام تهمینهوه جێگەيەک ھەيە بە (سىوولى پيرەژن) مەشوورە، يەكێک لە ئافرەتانى سەر بە حەرەميەوە لێى بووە، دەشگوترى دايكى پاشا بووە. سوولى خالەباس ھاوينگەى پياوماقوول وەيا وەزىرى پاشا بووە... لە هۆبەی سوولى پاشا دارتووينک هەبوو لە دامەنى لنژگەی شاخ پنى دەگوترا (تووى مەيدان)، ھەلبەت تووهکه دواتر چاندراوه به لام گورایی یه که شوینی رمبازی و ولاغ ته علیم دان بووه له روزگاری عوسمان ياشادا. لەو مەيدانەدا ھەلكشىيىت بەرەو چيا جېگەيەكى مەيلەو بەرز ھەيە يىيى دەلىن (قەلات) بە سەر مەيدانەكەدا دەنۆرى و ئىستا رىنى ئۆتۈمۆبىل لە ژىريەوە رەت دەبى ئەوسىا جىنى بورج و بارووى قایمه کاری و نشینگهی زستانی بووه به لام چ ئاستهواری بهرچاوی لی نهماوه ته وه، که سیش خهریک نهبووه بزانی شووره و دیواری له کویوه بو کوی بووه. له لای سهرووی چیاوه بهردیکی یان و ریک ههیه (دەبى تەشوى تەراش كرابى) پنى دەڭنى (بەردى زورنا ئەنگنو) وەختى خۆى بۆ تەردەماخى و خۆنواندن، چاوهشان، دۆل و زورنايان لەسەر بەردەكە لىداوە. جگە لەم ناوانە دوو ئەسەرى مادىش لە شوێنەوارى عوسمان ياشا دۆزرايەوە، يەكەميان لە رۆژگارى باييرمدا جارێكيان كابرايەكى مەرگەيى بۆ مەسەلەي تەلاق دىتە چنارۆك بۆ لاي باپىرم. ئەوسا ئاوى تاقگە بچووكەكەي سوولى پاشا بەبلاوى تنۆك تنوّک به ههموو شاخهکهدا بلاو دهبوّوه و جیّگهی حهسانهوهشی له سیّبهری ئهو شاخهدا نارهحهت دەكرد. بەسەر شاخەكەوە لەناو زەل و زوول و درك و قامىشەلىنىدا ئاوىك دەردەقولى و بەنارىكى و بێجۆگە رێى دەردەكرد بەرەوژێر بۆ بن سوول. باپيرم لە كابرا دەپرسىي ئاخۆ چۆنە لەگەڵ شاخەوانى، ئەويش دەلىّى باشى لى دەزانم. باپيرم پيّى دەلىّتەوە ئەگەر ئەو ئاوەم بى گرد بكەيتەوە سەريەك و وەك يلووسك له سەرى شاخەكەوە بۆ خوارنى ھەڭرىزىت تەلاقەكەت ھەڭدەبەسترىتەوە دەنا نا... كابرا بهئاسانی ئەو كارە دەكات و ئاوەكە گرد دەكاتەوە لە شوپنىپكى ئەوتۆ بكەوپتە ناوەندى شاخەكە سەرەوژىرى دەكاتەوە بى بنى. كە ئاوەكە گرد دەبى وەك پلووسىك، خەلقەكە دەست دەدەنە حەوز لى دان. هینده نابا دوو ریزه فهرشی کونی یهک له یهک بلندتر کهوا بیگومان هی روزگاری عوسمان یاشا بووه دەردەكەوى. ئەوسىا تاقە بەردى فەرشەكان بە زۆرى لە شوپنى خۆيان مابوونەوە، ھەندىكى بۆ رۆژگارى ئيمهش به ريكي ريزيان بهستبوو.

ئەسەرى دووەم ئەوە بوو، لە سەردەمى باوكمدا كە من خۆشم جحيّلۆكە بووبووم بە ريّكەوت لە دەمى پيّمەرەكردندا ريزى كونجە ئاو دۆزرايەوە كە كاتى خۆى لە كانى خاتوونەوە راكيّشراوە بەرەو ئەو شويّنەى پيّى دەلّيّن قەلات. ديارە لە سەردەمى عوسمان پاشادا بۆرى مەعدەن نەبووە، بەو كونجە تيّك هەلّكيّشانە ئاويان لە ژير خاكەوە راكيّشاوە بۆ شويّنى پيويست. ئاوى ژير خاكە نە رستانان دەيبەستى نە هاوينانىش گەرم دەبى، لە كونجىشدا يەك دلۆپ كەم ناكا. لە كۆيى راكيّشانى ئاو بە ھۆى كونجەوە باو بوو تا دەمى مەشرووعى ئاو دامەزرا. بە داخەوە نموونە لەو كونجانەى چنارۆكى سەردەمى عوسمان

پاشا هەٽنەگىرا، بەلام رەنگە تا ئىستا كونجى دىكە لە ژىر خاك مابىتەوە چونكە كەس خەرىك نەبووە دەريان بەينى، رەنگە ئەم ئەركە يەخەى مامۆستا (عبدالرقىب يوسف) بگرى.

ئەو عوسىمان ياشايە بە ينى خەبەراتى دەماودەم و كەمتاكورتنكى لە سەرى نووسىرابى دواي تەنگەتاو بوونی له لایهن عوسمانلیانهوه گویزاوهتیهوه بو شاخی ئاوهگرد که دریزهی شاخی سهفینه بهرهو كۆتايىي لاي كۆيەيەوە. ئاوەگرد بەو مەودايەي شاخەكە دەلنن كە (سناوە) و (جەلى) و دەرماناوي (حەمام جەلى) دەكەونە دامەنى لاى رۆژھەلاتيەوە. دوو لووتكەى لەوانى دىكەى بەرزتر ھەيە، ھى لاى باکۆرى پنى دەلنن (مۆزنک) و نەختنک پان و پۆرە. لووتكەى دووەمى بە لاى جنووبەوە پنى دەلنن (قۆپى بیران) و لای سهرووی باریکتره له سهرووی مۆزیک و رهنگه به چهند مهتریکیش لهو بلندتر بی. بەرزایییان له دەورى ۱٤۷۰ مەتردایه. عوسمان پاشای بابان (له بەشى يەكەمى ئەم گەشتە خەبەرىكى لى گيردراوەتەوە) لە قۆپى بىران دادەمەزرى. ئەوانەي چوونەتە سەرووى لووتكەكە دەلين ١١ بىرى لى هەلكەندراوە بە زۆرىش لە بەردى رەق بۆ عەمبار كردنى ئاوى باران و بەفرى زستان. دەلين لە نزيك سەرووى شاخەكەوە كارىزىك سەرەژىر دەبىتەوە بۆ لاى دامەنى، بەر لە كوير بوونەوەى زەلامى تىدا رۆيشتووه، گۆيا عوسمان پاشا لەم كاريزەوه ئازووقه و خۆراكى بۆ چووه تاكوو بەدكاران خەبەرى كاريزهكه دهگهيەننه حكومەتى عوسمانلى ئيتر كه ئەو ريگەيەي لى گيرا ناچارى خۆ بەدەستەوەدان بووە. خوّم ئەو شوپنەم نەدىتووە، چى لىرەشدا باسىم كرد لە خزمانى جەلى، بە تايبەتى فەقى برايمى كورى ئامۆزا محەمەدى جەلى كە ئەويش ريشەي نەسەبى دەچێتەوە بۆ مەلا عەبدوللاي كاكى جەلى، بيستوومە. ئەو حیکایەتە به سەر زارى خزمى جەلیزادەى كۆيەشەوە بوو، كە مندال بووم گویم بو شل دەكرد بە تايبهتي چونکه سهرهتاکهي له چناروٚکهوه دهست يي دهکات. بو برياردان له سهر ئهوهي که کاريزهکه و بیرهکان هی روزگاری عوسمان پاشا بن توژینهوهی شارهزایانهی دهوی.

چنارۆک شوێننکه تێکهڵ به خهون و خوولیام بووه، به درێژایی سهرووی شاخهکه لهو مهودایهدا که بهر چنارۆک دهکهوێ، تا ئهو رێچکولانهی له کهمهری شاخهکه پیاده و کهردار و دهعبای پیدا دهروا، تا کهپر و ساباتی فهقێیان له بن شاخی سوولی پاشا و به سهر قهپوٚزی گردی نیٚوان سوول و کانی خاتوونهوه، تا باغهکانی و رهزهکانی و کانیهکانی و هوّبهکانی و مهزراکانی، تا گهلیک له تهراش و دهوهنی بن تاشهبهردی به سیّبهری ههمووی مؤلگهی خهیالی مندالی و خهونی فهراقهیی و ئاواتی گهنجایهتیمن. زوّر له درهختهکانی دوستمن. بهراستی دوستمن – که دهیانگهمی له کهلیان دهدویّم. جارهها و بارهها و سالهها له خزمهت باوکمدا لهگهل ههرهوهزی رهزهوانهکانی کوّیی دهچووین بوّ پیّمهره و سازگاره و ههلهت و پهلهتی ههمهرهنگی روون و بینگهردی بههاردا به دیار دیمهنی ئهو دهشت و دهره سهوز و سازگاره و ههلهت و پهلهتی ههمهرهنگی روو له بیتویّنی تهخت و ریزه شاخه گهردن کیله بهفراویهکان و قاوهگردی به سهرکیّش و بیّپهله... دهربهند و پژدهر.... شاخ له دوا شاخی خوّشناوهتی.... کوّسرهتی لای راست قهندیلی سهرکیّش و بیّپهله... دهربهند و پژدهر.... شاخ له دوا شاخی خوّشناوهتی.... کوّسرهتی لای راست قاوهگردی لای چهپ... نرکهی پیّمهرهدارهکان و رهش ههلگهرانی خاکی کیّلراو و کرپهی تاگری چایه و شاوهباتی حازر کردنی ژدمی نیوهروّ به نانی تیری و هیّلکه و تهرهپیاز و ماست و پهنیر و قهیماغییهوه بهراستی، – عیشی بود ان نه حد هر سلطانی – خیام «ژیانیّکه دهست ههموو سولّتانیّک ناکهویّ» خاوهن

روزهکانی کۆیی و ئەوانەی روزیان به زومان دوگرت له بههاردا به دوو ووجبه، ههر جاروی دووری بیست پیمه رویهک، سبهینه زوو لهگه ل باوکمدا دوچوون بق چنارۆک و بهو دوو جاره باغه ئاوییهکانیان له خهم دورهساند. منیش چهندیکی لهو دومانه دا له کقیی بووبیتم به شداریم له و سهیرانه کردووه. ههموو جارانیش مه لا مهجیدی موفتی، که فهقیی باوکم بوو، به خقی و چهند کهسیکه وه به و کاره راگهیشتووه. چ موباله غه له وهدا نییه که دولیم تیر بوون له چایه و جهمی ئه و نیوه روژه زور ئهسته م بوو. سروشت به بارانی به هار وه ها پاک خقی دوشووشت و دورازاندوه به گیا و گه لا و مه ل و گلوکی رونگاو رونگ هیزیکی دودایه له شی مروق و خوشییه کی له گیانی دوگیرا و گهشایی یه کی تیدا دوبووژاندوه به قوله فه خشه ناکری .

ههروا لهبیرمه جاریک له و جارانه، له کوتاییی پوژیکی گهش و خوشی پر چالاکی و ته پدهماغی و بیخهمیدا دهست له ئیش هه آگیرا و خه ریکی گه پرانه وه بووین بق کویی. به پیمه په دار و دهسته و دایه رهی خومانه وه چل که سیک ده بووین ته نها باوکم به سواری و لاغه به رزه ها تبوو ئه وانی دیکه سه ر له به رپیاده بوون. که چوون و لاغه که بق باوکم به پنن دیتیان به قه دی چیاوه و لاغه که پی و پی به رهو کویی، به زینه وه خه دیکی سه رکه و تنه. قه تارچی خومان سی گویدریژی ده گیرا، ئه و پوژه هه رسیکیانی بار کردبوو له گیا. له ناو گویدریژه کاندا یه کیکیان ناوی (که ره بوز) بوو فه رخه هیستریک بوو. باوکم بو لای چوو پیی گوت. که ره بوز، چه ندیکی زه حمه تیش بی، چارت ناچاره ده بی تا سه ری چیا هه آمگری، ئیشه و قه وماوه له پیاوانیش ده قه ومی. دو و به شی شاخه که پتر سه رکه و تین ئنجا دیتمان و لاغه که به ده ست پیبواری دیوی کویه و به ره و لامانه وه دیت. که باوکمیان دیت به سه ر باره گیاوه له لینگانیان کرده دهنگ و خیراتر و لاغه که یان لی خوری تا به باوکم گهییشتن. پاستیه کهی ئه مه شیان هه ر ته رزه خوشییه کی ئه و هه ره وه و زانه بوو.

جاریک له و جارانه ی پیمه په داران بق خرمه تی باغه کانی چنارؤک مام ئه حمه د ناویکی خه اتفی دیوی کوردستانی ئیران که وا چه ند سالایک بوو گوزه ران هینابوویه کؤیی و له حه ساره که ی به رانبه ر مالماندا خوی وکوریکی سه عید ناو و که ریکی بوزی کارگوزار ده ژیان و پیشیان ده گوت لالوّئه حمه د و لاله حمه د و وی فه فه قیکانی مزگه وتی حاجی مالا ئه سعه دی نزیک مالمانه وه راتبه ی ئیوارانی بو ده چوو. ئائه و لالوّئه حمه ده ش به گه ل هه ده وه زود که و تبوو. مروّیه کی ئیسکسووکی قسه خوّش بوو. سویندی هه ده گه وره ی لالوّئه حمه ده ش به گه ل هه ده و بوزه که و تبوو. به گیان تو به گیان سه عه بچی بو بان که ده بوز... له و پوژه دا پیمه په داره کان له لا پالیّکی باغچه ی میو و هه رمینیان خه ریکی پیمه په کاری بوون. باوکم چاوی گیرا لالوّئه حمه دی نه دیت. به پرسیار زانی به ره و چ لایه که وه پویشتووه، گوتی: کورینه بگه نی هه تا موتور به یه داری خوی بوته و گوتی: قور بان ئه م بنه کولکه م له کوّل باغچه که تکرده وه، لایه که لی پاله وانانه له کاری خوّی بوته و و گوتی: قور بان ئه م بنه کولکه م له کوّل باغچه که تکرده وه، لایه که لی بوو به لام بوو به پیکه نینین که در مام لالو سه ری له و پیکه نینه سور مابوو. موتر به که ش ته نه ایم خوّی گرت و شین بوو، ریکیش نه که و جاریکی بوی هاتبو و له خوّسناوه تی له نیوان چه ند قه له مدا که خوّی گرت و شین بوو، ریکیش نه که و جاریکی بوو

ديكه لهو نهوعه قهلهمه پهيدا ببيتهوه... لالوّئهحمهد دواى دوو سنى سالٌ گهرايهوه بق نشيمهنى خوّى وليّمان نهبيستهوه.

له سهرهتای پاییزیشدا که مال دهگه پانه وه بق کقیی باوکم به خقی و چهند به پده ده ماوه ی بیست پر وژیک دهمایه وه به نیازی خزمه کردن و تاودانی باغهکان. په زهوانی مهعلان و لیزانی خوشناوه تی ته و وه زعهیان ده زانی ده هاتن بق یاریده دان له خزمه و له موتور به کردن و هه لپه په رداوتن و تیشی دیکه ی سه ر به په زهوانی. زقر له وانیش ته له یان پی ده بو و تا ته وه ی گهلیک شه وان ۸ - ۹ ته له داده ندرایه و و به زقری ته وه نده یان لی ده ته قین گوشتیان ته تمین ده کرد.

ئەو باغەوانانە لە خۆيانەوە بى تەكلىف دەھاتن. بېگومان بۆ ئەوان رەفاقەتىي (مەلاي گەورە) لە نزیکهوه هه لکهوتیکی دلدهرهوه بوو ده جاران ئهوهنده ئهرکهی دههینا که له پیاوهتی خویانهوه بیمزه به چنارۆكيان دەبەخشى. باوكم له حەد بەدەر ئاشقە درەخت بوو لەو رووەوە ليم دەبىست كە زەردەشت چاکهی به سهر رهزداری و باغهوانییهوه ههیه له نیّو کوردهواریدا... دهشیگوت له شاخی پیرمهمهوه تا كۆتايىيى دى له بەرانبەر دوكان پينج ھەزار رەز كاول بوو لە سەردەمى عوسمانلىيان لەبەر زولم و زۆرى رەزانەستىنان. مەراقى زۆرى لەو دەردە بىدەرمانەي درەخت دەخوارد كەوا لە يىش چاوى خاوەنەكە دەيكوژێت و دەستەلاتىشىي يێى راناگات. يەكێك لەو دەردانە كەم عومريى دار خۆخ و قەيسى بوو، جاریّکیان لەو باغەوانانەي پرسى ئاخۆ لە كەسبەكەيانەوە يان لە بیستنەوە چ چاریّکیان بە بیردا نايەتەوە گوتيان، قوربان جەنابى مەلا ئەوە بە ئەمرى خوايە. باوكم پيى گوتنەوە، ئيوە لاي خوا بۆ من لى گەرين من له ئيوهى شارەزاترم، ئەگەر له زانينى دنياييوه شتيكتان وەرگرتووه پيمى بلين. بەداخەوه هیچیان لی نهدهزانی. دواتر باوکم کهوته سهر ئهو باوهره که مردنی ئهو دوو درهخته، به تایبهتی خوخ که زوّر ناسکه و خیراشکسته، دهچیتهوه بو گهزهندهیهک (حشرة) له قه لغهتدا هیندهی سیسرهیه، به درەختەكەوە دەنووسىيت و شرينقەي ناو دەمى تيدەچەقينى تەرايى ناوەوەي لى دەمژى. كە دەمىشى لى هەلگرت، لەو كونەوە كە تنى خستووە دارەكە جەوى دەردەكات و پنيدا دنتە خوارى يان بە تۆپەلە لە دەورى كونەكە كۆمەل دەبى ئنجا كە درەختىك بىست گەزندەى ئەوتۆپى لە ھەموو لايەكى قەديەوە برینداری بکهن و ئهو ههموو جهویهی لهبهر هه لبنیشنی و گهرمای هاوینیش له ژوورهوهی درهختهکه يارمەتىي ئەو جەوى لەبەر ھەلنىشتنە بدات، ئايا لە سىي سالاندا چ خوپنىك لە دەمارى درەختى ئەوتۆپىدا دەمىنىي بايى ژيان بكات كە دەزانىن جەوى خوينى درەختە؟ ئەو تېبىنىيە بەوەدا يتر خۆي دەسەپاند كە درەختى خۆخى ناو سىنبەر و فىنكايى پتر دەژيا لەوەي ھەتاو داغى دەكرد چونكە لە سێبهردا كەمتر جەويى دەردەكرد.

تهجرهبهی خوّم لهگهل درهختدا دوای باوکم که دریژهی تهجرهبهی ئه و بوو، کارتیکهریّک بوو به لای نامادییه وه دهچیّته وه، ئه و درهختانه ی که به سهرپه رشتی باوکم نیّژرابوون و ئه و موتوربانه ی به فهرمانی ئه و کرابوون (وا ههبوو له یه ک بنه کروسک سی جوّر ههرمی موتوربه کرابوو) له ههستی عاتیفیمه وه وه ک براده رسهیرم دهکردن یان له جیّی خوشک و برادا بوون، حورمه تی باوکم له دلّی مندا ریّزی

لهوانیش دهگرت. ههرگیز دهستم نهیانچوویی بیباکانه لکیان لی بشکینمهوه. که میوهم لی دهچنین به دهستیکم به بستهیهم دهگرت که میوهکهی پیوه بوو، به دهستی دیکهم میوهکهم دهچنی، نه کا بسته وهیا لکه که بشکیتهوه. زوّر کهس که حهزی دهچیته ههناریکی بلند و قهرانگی پی نابی لکهکهی بچهمینیتهوه گاشه بهردی تیدهگری، من بهمهم نه کردووه له گهل به درهختانهی باوکم ناشتبوونی وهیا به تایبهتی خهریکیان بووبوو، دواتریش که خوّم درهختی دیکهی ههمه جوّرهم له باغهکان ناشت ههستی خزمایه تیم لهگه لیاندا ههمیشه دهستی خزمایه تایبان.

سۆزى مرۆڤ بۆ درەختى دەست چێنى خۆى و چوارپێى دەركزاو و پەرەولى خانەيى سۆزێكى عادەتى نييە، هاوينێكيان باغەوانەكەم كە خۆى و كورە مندالە تاقانەكەى و پيرە دايكەكەيم بەخێو دەكردن لە برى خزمەتى باغەكانى چنارۆك، لە گەرمەى كژى باغەوانيدا ناساغ كەوت، خۆى و دووەكەى ديكەشم لەگەلدا ناردنەوە كۆيى بۆ لاى دكتۆر. چارم نەما، خۆم دەستم دايە باغەوانى چونكە ياريدەرەكانى ديكە ھەر يەكەيان كارێكى سەر لەبەرى ئەوتۆى ھەبوو نەيدەتوانى وازى لى بهێنى بو خزمەتى درەخت. باغەكان لە سى كانياوەوە دەداشتران، ئاوى سوولى گويز، كزە ئاوێكى سەربەخۆى خۆمان بوو. ئاوى كانى خاتوون لە ھەفتەدا چوار رۆژى بۆ ئێمە بوو. ئاوى كانى توورەش، لە نۆ رۆژان سى رۆژى ھى ئێمە بوو. وەھا دەبوو سەراسۆيى سى ئاو بكەم لە سى شوێنى جودادا و لە ھەمان كات. بە پێى خەريتەى تەسويە پووپێوى باغەكان دە دۆنم بوو بەلام كە چۆمەكانى نێوان باغەكان و نغوردى بەر كانييە خاتوون و سوولى گويزت خستبانايە سەر، حيسابەكە زۆرى لەوە تێدەپەراند، عاردى خواش چ ئاگاى لە كاديسترۆ نييە گويزت خستبانايە سەر، حيسابەكە زۆرى لەوە تێدەپەراند، عادى خواش چ ئاگاى لە كاديسترۆ نييە تاكوو خۆى و قخى و بې يېنى بريارى ئەو. خوا ھەلناگرى، منيش ئەو ھاوينە وەك جانفيدا وەيا دەرويش و سۆڧيى گەرمە تەريق رەزەوانيم كىد. درەختە ئاوييەكانم وەھا لە ئاوان گرت، لە چلەى ھاويندا بەلكى نوێيان ھێنايەوه. لكە ھەنجيرى تازە كە بە تەئسىيرى ئاودانەكە دەرھات، تا كاتى مال گەرانەوەمان بۇ كۆيى ئەوەندە ھەلكشان لە بالاى زەلاميان تێپەراند، ھى وەھايان تێدا بوو باقۆشى دەركىد. ئەو ھاوينە نە من نە باغەوانەكەم ھىچ لايەكمان درێغىيمان نەكىد، من لە باغەوانى، ئەوونەكەم ھىچ لايەكمان درێغىيمان نەكىد، من لە باغەوانى، ئەوونەكەم ھىچ لايەكمان درێغىيمان نەكىد، من لە باغەوانى، ئەرەندە

ههر له لایهن کارتیکردنی نامادییه وه حیسابی رابواردنی مندالانه دیّت، شارستان بو مندال جودایه له لادی، ههردووکیشیان جودان له رهز و باغی ناو شاخ. گهمه و گهپی جیّگهی وهکوو چناروّک دهبی پیّوهندیی به درهخت و درک و دال و کانیاو و کهپکهشاخ و ههوراز و نشیّوهوه ههبیّ.... قالوّر بهیّنه و بیکوّله و له شکلی تفهنگ شویّنی پهلا پیتکه و گولله و جاسووسی نیشان تیّگرتن، نازانم چی بوّ بکه و له جیاتی قایش پهتیکی تیبیخه و به ملتیدا بکه... له و تهراشانهی ئهسبابی کهپر و ساباتی مندالانه ساز بده و له بن سییبهری لیّی پالکهوه، باقو ههنجیر بیّنه و وهک پهری جهنجه په داریکی وهک کفریتی شقارتهی تی بچهقینه و چلیّکی لهوان ئهستوور تریش بهیّنه و باقوّکهی پی بسمه و لهبهر خورگهی جوّگهله ئاو بینیّوه و ئاوهکه له پهرهکانی بدات و بی سووریّنی و ناوی لیّ بنیّ ئاشوّکه... بروّ بوّ ناو چوّم و بیشهایّن بهدوا هیّلکه و فهرخهی تهیردا... ئازابه و دهست بگهیهنه میوهی ناو نغوردی چوّم و خوّتی پی بیشهایّن بهدوا هیّلکه و فهرخهی تهیردا... ئازابه و دهست بگهیهنه میوهی ناو نغوردی چوّم و خوّتی پی ههادهوه به سهر ئهو مندالانهی ناویّرنه شویّنی وهها. مندالان که یهکیّکیان به نهویّراوی بشکاندایهوه (فوّفوّ)یان بوّ لیّ دهدا، ههر ئهوهندهش بوو دهیانگوت (فوّفوّ نهیویّرا) یان (فوّفوّ ههلاّت) یان (فوفوّ

ترسا- ژیرکهوت- بهزی...) به پنی جۆری تیشکانی تی شکاوهکه ترسی (فوّفو)ش لهو دله بچووکانهدا کهم نهبوو، زوّر جاران دهیخستنه خهتهری کوشندهوه.

له و گهپانه ی مندالی که له چنارو ک پیوه ی خهریک دهبووین و ده گهشاینه و مهسه له ی (شیوه قوله) بوو، هه ر منداله له که رهسته ی چیشت لی نان شتیکی به رده که وت، ئه میان ساوار، ئه ویان روّن، سییه مه نجه ل، چواره م قوّریه، پینجه م چه ند ئیستیکانیک، شه شه م و حه فته م و هه شته م شه کر و چیلکه و نان و خوی ... هه تا تاقم ته واو ده بوو، به زوّریش هه ر ساوارمان لی ده نان. زوربه ی ئه رکی کاره که ش ده که و ته ئه ستوی من و نه جیبه ی خوشکم، له ماله وه قسه روّی شتووتر بووین له مندالی دیکه. به هه مه حال ده سته ی مندالان ده چووینه ژیر که پکه شاخیکی سیبه رداری له بار و کیشه ی ئه سبابی ساوار لی نان و چایه سازدان و رایه خ گویستنه وه و هه موو سه ر و به ریکی ئه و گه په ده ستی پی ده کرد و پیوه ی ده خافلاین. به شدارانی ئه و گه په له کچ و کور پیک ده ها تن بی کچیش هه ر نه ده چووه سه ر، چونکه حینشت لی نانه که پیر رووی له میبینه ده کرد.

هاوریکانی ئه و گه په که تهمهنیان له تهمهنم نزیک بوو جگه له نهجیبه ی خوشکم، سه لاح و سه عاده تی ئامۆزام، رهفیق و خه جاوی عه بدور ره حمانی مه لا نه شئه ت، ئیسماعیلی مه لا نووری، حه ویزی مه لا سبووح، جهمالی مه لا عیزه ت، مارفی مام برایم (جه لیزاده نه بوو) جارجاره حاجی کوری حاجی عه و لای سال خ (له و هوبه ی ته نیشتمانه وه) به زوریش هه ندی له هاوتهمه نی دراوسیکانی کویهمان بو ماوه ی حه فته و دوو حه فته له گه لمان ده ژیان، به رله ههموویان سدیقی کاک تاهیری حهمه لال که زور ئوگرم بوو باوکیشی و ه کیلی باوکم بوو له سه رپه رشتیی کردنی دینی پیبازوک، له شاریش به زوری هه رله خزمه تیدا ده بوو.

ئهمانه و هی دیکهش له سهلک و بنکی مندالّی له خوّمان بچووکتر، له پیش ههموو ههموانیشهوه فهتحی کوری یاعیسمهتی دایانم که ئهو له ئیّمه گهورهتر و به دهسته لاتریش بوو له کیّشهی ئاو و سووتهمهنی و رایهخی قورس، که ئهوسا بق ئیّمه هیّندهی خهریک بوونی (معمر القذافی) به نانهوهی ههرا دلّکیّش بوو. ئهوسا فهتحی له چاو ئهوانی دیکه ئه و دهورهی دهدیت که له حیکایه تخوانان (سهرکدووله) دهیدیت. حیکایه ته کوّمه له مندالیّکه به چاوساغیی سهرکدووله ریّیان دهکهویّته ناو دیّو و درنج و جادووان و به ئهنواعی فیّلی له خشته به رسهرکدووله ههلیان دهخه لهتینی تا مندالهکان رزگار دهکا.

فهقی ئامینه ی خوشکی سهید ئهحمه دی مه لا وه لی، که دایانی مندا لی مامم بوو، ئه م حیکایه ته ی به دهکردین و ئیمه ی به و کومه له مندا له داده نا فه تحیشی دهکرده سه رکدووله ... دینو ده لین، سه رکدووله نووستووی؟ فه تحی سه رکدووله ده لین، دایکم فیری کردووم هه تا قه سپ و کاکله گویز نه خوم نه نووم ... ئیت دینو خه ریک بی به و شه وه قه سپ و گویز بو فه تحی حازر بکات. سهیر له وه دا بوو فه تحی ئه و ناوه ی سه رکدووله سه رکدووله ی به دوا نه که وت، ده ترسم دوای بلاوبوونه وه ی ئه م سه رگورشته یه ی من ناوی سه رکدووله هه لبداته وه ... خولاسه روزانی شیوه قوله پایه یه کی تایبه تی هه بوو له ژیانی ئه وسای چنار وکم دا تا له و ته مه نوه مه راقی دیکه .

ئهو حاجییهی کوری حاجی عهولای سالح کمیک له من به عومرتر بوو نهختیکیش له رؤیشتندا

دەلەنگى. مندالێكى روح سووكى بەگزادانە ھەلكەوتووى لە تەمەنى خۆي عاقلترى بە وێڵ و تەرتىب بوو، وهكوو كوره دهولهمهند، بگره زياتريش، پۆشته و پهرداغ و له مالهوه قسه رۆيشتوو بوو. باوكى هەرگيز دلّی نهدهشکاند. حهزی به راوی تهلّه و داوه مووسکه و تفهنگی ساچمه دهکرد باوکیشی ههموو ئەسبابىكى بۆ دەردەست دەكرد. گەلىك جاران ھەر من و ئەو لە بن تاقگەى ئاوى كانى تووەرەش بە سهرمان دهبرد و چی حیکایهتی راوی ته له و تفهنگ و داو ههبوو لهوانهی له خوی قهومابوون بومی دەگيرايەوە، تاقمى چايەشى ھەمىشە پى بوو، چايەى بۆم لى دەناو قسەى بۆ دەكردم منيش ھەرگيز ليى تير نەدەبووم. له عومريكي دواتردا رۆژيكيان به خوى و تفهنگى لا شانييهوه هاته خزمهت باوكم، چوار کهوی یی بوون به داو راوی کردبوون به دیاری بو باوکمی هینان، بهراستی ههر کهوهی به قهد باروّکهی مریشک دهبوو. باوکم زوری بهخیر هینا، ئهویش نموونهی ئهدهب و ویل و تهرتیب بوو. پیی گوت کهوهکانم قبوواٽن ئەمما دەبئ نيوەرۆ بێيتەوە لام بە يەكەوە بيان خۆين. لەبيرمە ئەو نيوەرۆيە كەوەكانيان بە پلاوى سهدری (سیادوم) لی نا لهگهل بامیه و تهماتهی باغچهی خوّمان. نیوهروّ من و حاجی له خزمهت باوکمدا نيوهرۆژى ئەو كەوانەمان خوارد. برنجە سەدرىيەكەش لە قەلادزەوە دۆستەكانى باوكم بۆيان دەنارد. ئەوسا حاجى ميرزا عەبدوللا (خادم) و حاجى تاھير و حاجى سادق كە ھەرسىكىيان بە ئەسل كۆيىن مالیان له قه لادره بوو. چی نایاب بوایه له تووتنی بین خوش و میوهی وشک کرایهوهی وهک کشمیش و هەنجىر و قەيسىي و لە برنجى سەدرى سىيادومى زيدە يەسەنديان چەنگ كەوتبايە لە فرسەتدا بۆ باوکمیان دهنارد. به دریژایی ۳۰ شهوهی رهمهزان خوشاوی ئهو میوه وشک کراوه نازدارانهی دیوی ئيران له مالي ئيمه، له هيمهتي ئهو دۆستانهوه، تام و شامي له فتار و پارشيومان دهگيرا. ههزار رەحمەت لە گۆريان.

حاجی له تهمهنی هه پرهتی نه وجه وانیدا، هه بر له چنار قک، جوانه مه برگ بوو، وه ی که کاری تیکردم. شه و بوو زیپه له مالی حاجی عه و لا هه لستا. له مه جلیسی باوکم جهماعه تدانیشتبوون، له خزم و مه لا و هیندیک میوان، یه کیکیان مه برحووم مه لا مه عسوومی هه ورامی که سالانه بق ماوه ی دوو سی هه فته له چنار قک لای باوکم دهمایه وه. نه و شه وه هه موومان له خزمه تماممدا چووینه لای حاجی عه و لا بق به شداری کردن له خه فه تی پیاوی تایین ده تگوت هه رئیستاکه ناگری تی به به ده بی شه و شه وه پرووپه پره ی دوستایه تیه کی زور پرشنگدارم پیچرایه وه.

به موناسهبه ی ناو بردنی سدیقی کاک تاهیری حهمه لال دهبی تهوه بلیّم کهوا ته و له خوّوه، به مندالی، ناوی نام (کاکه سهعد) و بوّم بوو به شوون. له باوکم به و لاوه ههرچی ههبوو به کاکه سهعد ناوی دهبردم. به لام له گهرهکه که کویه مان تافره تیکی روحسووکی به سالداچووی ناوی (یافاتمی مام خدر) بوو، نه به کاکه سهعد نه کاک مه سعوود نه مه سعوود ناوی نه دهبردم، به راشکاوی و بی مه به ست پر به دهم پیّی ده گوتم (کاکه موسته قینه). تق بلیّی ته گهر تهوه ناوم بووایه بوّی ده ربرابایه؟ چهندیکی به حینجه یی ناوه که میان بو ده گوته وه که لکی نهبوو. وا دیاره ته و (ق)ه له ناوی کاک موقته دیره وه په رپیوه ته وی ده مینی تهویش له (صراط المستقیم) هوه ها تووه. مه رحووم کاکه حسینی خانه قا که په وی ناوه که وی به زوری ته گهر بیّگانه له به یندا نه بوایه، وهای بانگ ده کردم.

بگەريمەوە بۆ چنارۆك. لە كۆپە گەلىك دۆست و برادەر سەردانيان دەكردين. تا مندال بووم يتر كەيفم به و ميّوانانه دههات كه دياريي مندالانهيان پي بوو. كهسيّكي مهحرهم بووايه دهيزاني چهند مندال ههن و كەيفيان بە چى ديّت. لە ھەموان شارەزاتر كاك تاھيرى حەمە لالّ بوو. لە شيرنەمەنى حەلقووم و بادام و شهکری کهسک و سووری بق دههیناین. لهوان خقشتر کفریتی رهنگاورهنگ و عهنهتریک بوو. نهو عەنەترىكە بريتى بوو لە شىشەيەكى بارىك، دە سانتىمەترىكى لاى سەرووى دەرمانىكى لى دەدرا كە بە ئاگر دەكرا دەستى دەكرد بە پريشك ھاويشتن و كفەكف و كريەكرپ تا دەكوژايەوە دەتگوت تۆپەلە ئەستىرە ھەلىيەركىيى بە دەورەوە دەكەن. چەندىكى لەو كفرىتە و عەنەترىكەمان بى بھاتايە لە شەويكدا تهواومان دهکرد. دهمانگوت خوا کهریمه بو شهویک و جاریکی دیکه. نهمانه ههمووی و هی دیکهش ههن وهک ئەمان دەچنەوە بۆ ئەسەرى نامادىي چنارۆک لە مندا. لە لايەنى تەئسىرى مادىي چنارۆكەوە لە مندا دەبى لە پىشەوە بايم بە پىچەوانەي ھەموو چاوەروان كردنىك، ھەرگىز نەمتوانى بېمە دارەوان. زانىم مەلەوانى فير نەبووم لە شەرمى جلك فرى دان، بەلام دارەوانى كە شەرمى تيدا نىيە ئاكامىكى ئاسايىشە بق كەسىپك لەگەل درەختدا بژيت. چەندىكى ويستبىتم وەك ھاورىكانم بە دار ھەلبگەرىم تەنھا ئەوەندەم بق کراوه دهست له قهدی دار وهربهینم و توند خقی پیوه بگرم و قاچهکانم له زهوی هه لبرم بی ئهوهی توانيبيتم يهك بال هه لبكيشم. لهو خق توند كردنه بيسووده شدا دهستم دهيه شان، رووم به قهدى دارهکهوه ئەزيەتى دەدىت. دارىكى لە قەدى خۆيدا يېپلىكەي دەرنەكردىي، لە نزىكى زەويەوە دوو لقەي نهبووبيّ وهكوو زيني ولاغ سواري ببم، خوّم ليّي نهداوه. به ههموو عومرم نهمويرا بچمه سهر دارتوو يان دار سنو به دەستى خۆم ميوەيان لى بكەمەوە، ھاورىكانىشىم وەكوو چوىلەكە و مارمىلكە لىيان بىباك بوون. ئەوان توويان بۆ دادەوەشاندم. من ھەر ئەوەندەم ميوە دەپچرى كە لە ئەرزەوە دەستم دەيگەييشتىّ. لەو بېدەستەلاتىيەم ناراھەت بووم بەلام بە سەر خۆم نەدەھىّنا، كەسىش لە رووى نەدەدام.

له بابهتی سوودی مادی که پیم گهییشتبی جموجوول و گهشت و گهران ههوراز و ژوور چوون و بهرهو نشیو داکشان و غارغارینی و بزووتنهوهی بیوچان بوو که هیزی لهش و راهاتن له ئهرک و تهجهمولی ماندووهتی پی زیاد دهبوو. من ههرچهند کوره شارستانی حهسایهوهش بووم توانیم، وهک گوتم، هاوینیکی سهرلهبهر باغهوان بم، تهنانهت که له پشووی هاوینهی سهردهمی خویندنی حقوقم دههاتمهوه کویی به زوری له دهشتم رادهبوارد به کهسابهتی سهرپهرشتی کردن له تووتن و خهله و خهرمان و دروینه و جهنجهر لیخورین خهریک دهبووم تاکوو کژی چنارو ک دادههات ننجا دهکهوتمه سهر ژیانی ناو چیا و درهخت و ناوی سارد. چنارو ک نهیهیشت دهست و پی سپیلکه بم وهیا وهکوو خویندهواری شارستان له بورجی عاجییه وه سهیری کهسبه نهفهسبرهکان بکهم.

له مندالیمهوه سهرنجم بق لایهنیکی ژیان کشا ههر به هقی چنارقکهوه، ئهو میوانانهی که له کقیه پوویان تیدهکردین و بق چهند رقریک وهیا له حهفته زیاتر لامان دهمانهوه ههر یهکهیان به پنی ئهو کهسبهی لنی شارهزا بوو خزمهتی چنارقکییهکانی دهکرد. سهرتاش بوایه سهری خهاقهههی دهتاشی، جلدروو پینه و پهرق بق دهدروون. نهجار کهلوپهلی بقیان له بار دهکردهوه... نالبهند کاری خقی دهکرد. هی وههایان تیدا بوو شارهزای ههنگ بوو لهگهلمان دهگهرا شارهههنگی دهدقزیهوه و ههنگوینهکهی بق

دەردەھێناین. خولاسه هەریهکهیان مەهارەتهکهی خۆی دەخسته گهر. من لەوەوە پتر بیرم کردەوە له گرنگیی ئەو کارانه تا ئەوەی له کۆیی خهیالم لیّی کردبیّتهوه. له شارستان هەست به سهر ئەو کەسبانەدا دەکشی و لیّیان ورد نابیّتهوه و له گرنگییان ناگات چونکه هەمیشه لهبهر دەستدان. بۆ منی مندال که به پوالهت دەبی له گهمه و گهپ بەولاوه بیر له هیچ شتیّک نەکەمەوە سەرنج کشانم له زووەوه بۆ ئەو وردە حیسابانه، یاریدەدەریّکم بوو له تیّگهییشتنی گۆشهیهکی گرنگی گوزەران که کەسب و ئەرک و ماندووەتییه.

له چنارۆک به روونی تیدهگهییشتم مانای چی شاریک بی سهرتاش یان جلدروو بی. له شار خه لق بی منهت به دوو ئانه سهري دهتاشي لاي سهرتاشيكي حازر بهدهستي ئامادهي خزمهت، به لام له چنارۆک ئەو سەرە نەدەتاشرا ئەگەر بۆي نەچووبايە شار، ھەروەھاش كەسبەكانى دىكە، ھىچ يەندى بەدوا كاتەوە به خویّنهر نافروّشم که بلّیم به عومری خوّم ئهو کهسبانهم به لاوه بیّبایه خ نهبووه و ههرگیز هیچیانم به كەم نەزانيوە. بنگومان تەجرەبەي سەربەخۆى خۆم لەم مەيدانەدا پتر دەولەمەند دەبوو بەو رەفتار و گوفتارهی له باوکمم دهدیت و دهبیست چونکه ئهو خوّی ههمیشه کاسبکار و رهنجبهر و ئهرکدهری خاویّنی بهلاوه موحته رهم بوو، سهدان جاریش لیّم بیستووه رهنجبه ریّکی چالاک ههزار سوّفی و فهقیّ و دەروپشىي عەمەل بەد دەھپنى، يان كە دەپگوت نانىكى بە ئەركى شان پەيدا كرابى سەد شەرەفى ھەيە بە سهر سوود و دارایی نارهوادا. لهبیرمه جاریکیان کۆمهلیک له خزم و دۆستی دلسۆز لای دانیشتبوون له بن كەپرى ماڭى خۆمان لە چنارۆك. شەو بوو بە دەم مەجلىسى ئەوتۆيىيى چايە و ميوەوە قسەي جۆراوجۆر دەكران تا كێشايەوە بۆ بارى گوزەران و زەحمەتىي دەربردن لەگەل گوزەران گێرانى ئەو خه لق و خوایهی وا به مل باوکمه وهیه. ژمارهی فه قیکان دهوری بیست که سیک دهبوون ... خیزانیکی زور ... ميّوان... موراجهعهكهر... خولاسه قسهيان گهيانده مهبهست و گوتيان قوربان بق سهفهريّكي بهغدا ناكهيت خق حكومهت له خواى دهوى جهنابت رووى تهكليفى لى بنييت، وهزعيش ئاشكرايه بايى ئهرك و مەسىرەفەكەتى بەبەرەوە نىيە. باوكم لە وەلامدا ينى گوتنەوە، واللە وباللە وتاللە، كە بە نووكى دار عەسىاكەم ئاو رادەكيشىم بۆ بن درەختىكى تىنوو ھەزار جار بەلامەوە بە شەرەفترە لەوەي لەبەر دەرگەي مهلیک یان (رئیس الوزراء) داوای روخسهتی چوونه ژوورهوه بکهم. دواتر بهدهم پیکهنینهوه ئهم بهیتهی خوېندهوه:

> شاهی که نهبی رادهبویرین به فهقیری بق ئههلی قهناعهت له یلاو خوشتره داندووک

ئهم پهندهی به ههند هه لگرتنی که سب و کار رهنگه بشی بدریته وه به لایه نی سوودی نامادی. به لام لکانی پهنده که به گوزهرانه وه و ئهرکی شان و ملانه وه بو لای مادیی ده باته وه. هه رچونیکی حیساب بکهیت، چناروّک لهم مهیدانه دا له سهره تای ژیانمه وه پهندیارم بوو، دوای ئه و (پیبازوّک) له تهمه نیکی گهییشتووتردا ته جره به می گیرا به ته جره به ههمه چه شنه ی به ر فراوان چ له رووی ئه وه وه بی که خهریکی ده کردم له گه ل شیناورد و فه لاحه ت و دره خت و چه م، چ له رووی ره فاقه تی به رده وامم بی له گه ل

زوراع و فهلاح و رەنجبهر تا ئەوەى لۆرەدا بە نموونە بۆ خوينەر شتىكى لى باس دەكەم، ھاوينىكىان زوراعىكى، عەزىزى مام برايم بلباس، دواى داچاندنى بەراوەكەى بە تووتن نەساغ كەوت و بردرا بۆ كەركووك، بە درىزايى ئەو كژە لە ھەموو نۆرە ئاوىكدا لەگەل مندالەكانى خەرىك دەبووم و وەك ئەوان لەبەر قرچەى ھەتاوى نيوەرۆى تەمووز سەراسۆيى ئاوەكەم دەكرد و لە شەلەگەى ھەرە سەرووى زەويەكانەوە تا بەراوەكەى ئەوان كە لە زوربەى بەراوەكان لەو شەلەگەيەوە دوورتر بوو بە دەستى خۆم جۆمالم دەكرد. تووتنىكى باشمان بەرھەم ھىنا بەلام داخم ناچى، لاى توجار چوار فەردەى ئەم تووتنە دزرا و ماندووبوونى مندالەكان و خەرىك بوونى من بە جووتە بە فىرۆ رۆيى. باش بوو مام عەزىز بەسەلامەتى گەرايەوە. ئىستاش كە سالىخى مام عەزىز دەبىنم ئەو مندالە ٥-٦ سالىيەم بە بىردا دىتەوە كەلەر ھاوينەدا، بى باوك و دايك، ھەر منى شك دەبرد بۆى خەرىك بىم. خەلقەكەى دىكە ھەر يەكە دوچارى دەردى سەرى خۆيەتى ناپەرژى بۆ كارى لابەلايى واز لە مەشغەلەتى خۆى بەينى... بە تۈبزى نەبى سەپانى قرشە شكىنى سەر خەرمان يان ئاودىدى تووتنى نۆرە ئاو پى راگەيىشتوو لە كەسبە پشت شەكىنەكەي دەستى يى ھەلناگىرى.

تهجرهبهی زیندووم لهگه آنهووژمی گوزهراندا گهیاندمی به دوو ئاکامی له یه که نه ترازاو، یه کهمیان، باوه په هینان به په وابوونی هه و آلی په نوا و سوودمه ند بوون به هه موو به رهه می په دووهمیان په وابوونی به کارهینانی مافی پازی بوون و پازی نه بوون له لایه ن په نجده دره وه شه الله دووهمیان په وابوونی به کارهینانی مافی پازی بوون و پازی نه بوون له لایه ن په نوباری سیاسه ته و پی پی وه ندییان به که سبه که ی خوی یان باری گشتی و لاته وه هه یه. من که که وتمه ناو کاروباری سیاسه ته و هه مه رگیز باوه په په پاستگویی و داسوزیی ئه و خه باتگیپه نه بووه که ده یه ویست ملکی ملکدار و پاره ی پاره دار به سه ر هه ژاراندا ببه شینته وه به لام لیبان به زیاد بگری به ده میدا بینه وه وه یا په خه آق، ئنجا خق کرده وه ی بگرن. مامله تی ئه و تو یی له خه باتگیپه وه چاکه کردنه له سه ر کیسه ی خه آق، ئنجا خق سه پاندنی شه به سه ر وه زیفه ی (قاسم الازراق)دا. تق که پی به په نجده به ندویت مافی نا په زامه ندیی هه بی ده سالی ۱۹۶۰ه و هه بی ده ستم کرد به ها تو چوی پیت داوه لیبی بستینیته وه، بشی خه یته به ندیخانه وه. من له سالی ۱۹۶۰ه و ده ستم کرد به ها تو چوی سه په رسوده و و ده شلین چاوی کزبو وه به لام ما منه دی بی ده دری له و خه روزه مه روزه که دین به میامه دی دی به می نوره در و و و ده شلین چاوی کزبو وه به لام ما میناسه به دا ده یگیپه وه و ده شلی بی بیستووم: پیم گوت و هی دیکه ش لیبی بیستووم: پیم که وه هه که که نه روزه و به سه رئیوه دا دابه شده دی گیم بیا و بین تا نه و پوژه مه ردانه به یه که وه هه که که ن.

به لای دهزانم دهبی له پهروهرده بوونمدا وهیا له سروشتمدا ماکیک ههبووبی له زوویکه وه منی خستبیته وه سهر ریبازی باوه رهینان به (مروّف). به لام گومانم له وهدا نییه که تهجره به مندالیم له ژیانی ناو شاخ و درهخت و نهرک و زهحمه تی ههوراز و نشیوی چناروّک و ههست کردن به نارهقه پهنایی ناودیر (که خوّم ههناسه م تیدا سوار بووه) و بایه خی مههاره تی کاسبکار زهمینه ی لی روانی توّی بیر و باوه ری دواروّژم بووه یان ههرنه بی له و مهیدانه دا ریّی دووری بوّم نزیک کردوّه وه، تهواوکه ری نه و تهجره به یه میار چهند به دروّن کرده وه، نیمه له و کهپرانه دا به دیار چهند بنه درهختیک و سیی چوار خه ته تهماته و دوو قومی ناوی

سارده وه ههمو و هاویننک بایی داهاتی ده سال و بیست سالی ئه و ملکه مان له فه قی و ریبوار و میوان سه رف دهکرد، که نفره ی سه رپه رشتی گهییشته من دوای باوکم، وه زعی گوزه ران و رابواردن به رهو پیشتره وه گورابوو، قه رزی بیستوشه شم دهکرد تا له ئاست میوانی و په نابه ر شه رمه زار نه بم بی ئه وهی له ورینه شدا تارمایی به رژه وه ند و سوودی مادی به دلمدا تی په ریبیت ئه و باغه وانه ی باسم کرد، که تنیکی کردبوو، له ترسی حکومه و توله ستین په نای بو لای من هینا بوو، هه رخواش ده زانی چه ند سه غله ت بووم له ئاست ئی حتیمالی مومکین نه بوونی پاراستنی لای خوم، له وه هه ربگه ی که به خیوکردنی سی که س به سه رباری خیزانی زوره وه خوی له خویدا ئه رکیکی به رهه سته مالیان ئاوابی حکومه و توله ستینیش له و سالانه دا که لای من مایه وه خاله به خشیان کرد و به لایه وه نه هاتن، دواتریش باری راست بو وه و چووه که رکووک ژنی هینا و مندالی یی گهیاندن.

لهوهوه به کردهوهی سال له دوای سال برّم ساغ دهبوّوه که بهم دنیایه بریتی نییه له تاکه هاندهری خویّن مشتن و دهستدریّژی و خهلق به قوربانی خوّ کردن، دهشیّ مروّی به دهسته لات ههموو جاران ستهمکار نهبیّ وهیا هی وه ک خوّمی مامناوه نجی له خوّ بوردوو بیّ. ناشی و نابی بریاری یه کجاره کی ده درچی دری ههموو به و کهسانه ی خوا نانیّکی پی داون وهیا دهسته لاتیّکی پی رهوا دیتوون، لیّی گهری تا به تهجره به دهزاندری کابرا میرخاسه یان شهیتان. رهنگه بگوتری رهورهوهی میژوو لهو تهرزه گرفتوکانه ناسه نگریته و و گوی به و حیسابه وردیلانه نادات، له وه لامدا ده لیّمه وه من و تو مامه له تمان له گه ل به و حیسابه وردیلانه دادات، له وه لامدا ده لیّمه و می کامیّکمان عهره بانچیی عهره بانهی میژوو نین. له سالّی ۱۹۶۰ هوه با بیّستا ۵۰ سالیّک تیّبه پی بینجا به گهر به خاترانه ی میژوو می هموو ورده حیسابی کمان له دهفته ری مامله تی روّژانه مان بریبایه و ههساره تکردوویه ک دهبووین هموو ورده حیسابی کمان له دهفته ری مامله تی روّژانه مان بریبایه و ههساره تکردوویه ک دهبووین میژووش نه توانی له دوا روّژدا بومان تی بهینی به دهبی له حیساباتی فه اسه فیماندا سه رله به ره حهقدا بچین. هه ربیتی همو دهبی هموه همو دهبی به کاله به سه ربی به سه ربه ده که تواند.

راهاتن و بینین و تهجرهبهی ئه و سالآنهی سهرهتای ژیانم پاراستمی له توند و تیژی و پهرگیری و نهبهخشین و فهراموّش نهکردن. که کهوتمه چالاکیی سیاسی ههمیشه من لهگهل بیرورای بهرهو تیکگهییشتن و ئاشت بوونهوه و بهیهکهوه ههلکردن و هاریکاریی بیخهوش بووم، رهنگه لیرهدا رهخنهیه کی به هیزم لی بگیری بهوهدا که بگوتری ستهمکاریش، له خاوهن ملک و دهرهبهگ، رهنجی رهنجدهر دهبینیت و ههستی پی دهکات که چی هیچ حیسابی بی ناکات و سوور دهبی له سهر زولم و زور... له وهلامدا دهلیّم: من قیاسم لهو ناکری چونکه من بهچکهی ستهم نیم، رهنگ بوو تهگهر هاندهری تهجرهبهی شهخسی به لای بیری چاکیهوه نهبردبامایه، بهپیی باوهریّکی پیّوهی دهژیام له سهر خهتیّکی بیّتهرهف له شهخسی به لای بیری چاکیهوه نهبردبامایه، بهپیّی باوهریّکی پیّوهی دهژیام له سهر خهتیّکی بیّتهرهف له نوران ستهم و میرخاسیدا بروّم... رهنگ بوو تهجرهبهی سهلبی بی ستهمدوّستیی رهتاندبامایه.

هاتوباتی مشتاغ روّنان و دوّشاو گوشین، ههر دوویان، دهچنه ناو جغزی تهجرهبهی مادی ههرچهند له و تهرزه تهمهنهی وهها شلکی ۷-۸ سالیدا خهیالی نرخی مادیی میّووژ و دوّشاو به دلّمدا تینهدهپهری به لام به ههمه حال به رههمی باغن و دوّشاو گوشین خافلاندنیکی خوّشکه لهی پیّوه بوو. له کوّنه وه کوّگهی دوّشاو له هوّبهی تیّمه ههبوو به لام کویّر بووبوّوه تیتر له هوّبهی تهنیشتمانه وه دوّشاومان بوّ دهگوشرا. وهک پیّشتریش دهبنه خوّراکی زستانانهی زوّر شیرن. مندالی وهکوو من به لایهنی بهرژهوهنده وه ههر هیّنده م دهزانی ته و تریّیه چ بو میّووژ بی چ بو دوّشاو نابی خهسار بی وهیا پیس بکریّ. له و دهولهت پاریّزییه ش رهنگه زیاتر لایهنی کوریّنی و خوّ سه پاندن مهبهست بووبیّ. ته و ولاّغانهی که قه لتارهی تریّیان له مشتاغدا به تالّ دهکران، مندالان لیّیان سوارده بوون و به غار بو لای رهزه کانیان دهبردنه وه هه تا کاروانی دیکهیان پی بهیّننه وه سهر مشتاغ و دیسانه وه لیّیان سوار بنه وه بو ناو رهز. من له م سوارییه به شداریم نه ده کرد، له وهتهی بیر ده کهمه وه خوّم پاراستووه له لیقاوی میوه. میوهیه کی شیرهدارم دهست دابیّتی توقرهم لی هه لستاوه تا دهستم شووشتووه، ته وساش کورتانی ولاّغی تریّ هه لگر به خوّی و به و قه لا این بیّیه وه ده به ستراوه، هیّنده ی که مه ره که به دویّته وه یه ته وانیش تاوی تریّی رهشیان پیّوه بوو. تاوزاکانم گویّیان نه ده دایه ته و وردپیّوییه. شتی دیکه شهبوون که من به ههندم هه لده گرت و ته وان لیّی تریّن به دورت و ته وان لیّی بی به دورت.

سهروبهری مشتاغ و دوّشاو، بهتایبهتی دوّشاو، به ئهستوّی کافیهی مهلایانهوه بوو، ئهم ئافرهته ههزار ههزار رهحمهتی لی بی، یهکیک بوو له سی خوشکی بیبرا، پاش مام حسینی باوکیان به دوا یهکدیدا شوویان کرد. کافیه به میّردهکهیهوه دانهنیشت ناشزانم بوّچی لیّی توّرا، بهلام یهکسهر هاته مالی باوکم، شوویان کرد. کافیه به میّردهکهیهوه دانهنیشت ناشزانم بوّچی لیّی توّرا، بهلام یهکسهر هاته مالی باوکم، عهوسا رهنگه عومرم سیّ سالی بووبیّ. کافیه له مالمان مایهوه و شووی نهکردهوه. ههتا خهلقندهیه ههبووبیّ وهفادار و دلسوّز و بیّخهوش و جانفیدا لهگهل ئهو مالهی تیّیدا فراژی بووبیّ به کافیهی مهلایان ناگات. ئیّمهی له خوّی خوّشتر دهویست چ جایی له خزم و کهسی. عومری خوّی به ئیّمه بهخشی، شانازی دهکرد که پیّی دهلیّن کافیهی مهلایان، مامم دهیگوت کافیه له من به کهلکتره بو مالی کاکم، راستییهکهی ئهم ئافرهته مهخلووقیّک بوو له مهیدانی خوّیدا کهم ههلدهکهویّ، دوای دهست ههلگرتنی کاک تاهیری چی دهریا گهرایهوه بو باوی کهسابهتی مولکهکان دابلهنگی، جگه لهمه ئهو مهسرهفهی که مالی کاک تاهیری پی دهریا گهرایهوه بو باوکم، مولکهکان دابلهنگی، جگه لهمه ئهو مهسرهفهی که مالی کاک تاهیری پی دهریا گهرایهوه بو باوکم، سهره که کردی به خان و کریّی لیّ وهردهگرت و لایهکی مهسرهفی مالهوهی پیّ جیّبهجیّ دهکرد، جیّی ولاغی باوکم کردی به خان و کریّی لیّ وهردهگرت و لایهکی مهسرهفی مالهوهی پیّ جیّبهجیّ دهکرد، جیّی ولاغی جارانیشی تیدا دهبهسترایهوه.

قسهی خۆمان بیّ، زوّر له برا کورده کاسبکارهکانی دیوی کوردستانی ئیران له سهردهشتهوه مالّی قاچاغیان دههیّنا (که به مهزههبی قهومایهتی و دینیش قاچاغ نییه) لهو حهسارهدا به ئاگاداری لی کردنی کافیهی مهلایان ساغ دهکرایهوه، پوّلیس و قوّلچیش نهیاندهویّرا خوّ ههلّقورتیّنن. چناروّکیشی به ملهوه گرت به تایبهتی شیناوردی هاوینه که ههر خوّی دهیچاندن و ئاوی دهدان. له ئیشی ژنانه ههر ئهوهندهی دهکرد، بهر له پهیدا بوونی کارهبا، پاش عهسران فانوّس و قوتیله و لالهی دهسرینهوه و نهوتی تیّ دهکردن، خهلّقیش به چاوی پیاو سهیریان دهکرد. جاریّکیان رادیوی پارس له بهرنامهی داخوازی گویّگران گورانیهکی پیّشکهش به (کافیهی مهلایان) کرد. دواتر به یهک دوو سال وهها ریّکهوت

تەكلىفىكى كافىه رەت بكەمەوە، ئاوى لە چاوان گەرا و گوتى پارس بە مالى تۆوە منى ھەلداوە ئىستا ئەوەيە وەلامى تەكلىفم؟ خوينەر! تۆ بايت لە جىلى من چىت دەكرد؟ پىلى ناوى زۆرى بە دوو بكەوم، ئەوەندە بەسە بلىم لە ١٩٧٥ وەھاوە خوشكىكىم كەوتە دەرەوەى عىراق... لىرەوە بەو پىرىيە، بە پىستى ولاغ، شاخەوشاخ رۆيى ھەتا خۆى گەياندى، كە گەرايشەوە زۆرى چەكمەسەرى لە سەر ئەو سەفەرە كىشا.

کافیه دهنگ خوّشیّکی کهممانهندیش بوو. تا مندال بووم، ئهویش جحیّل بوو بهیتی سهیدهوان و «سامسام» م لی دهبیست به و جوّره یکه هه رله دهمی فریشته وه دهردیّت. له بهیتی سهیدهوان که به زاری باوکی سهیدهوان و براکه ی، مهلکه وانه وه شینی دهگیّرا و دهیگوت: «سهیدهوانم روّ! مهلکه وانه و براکه ی، مهلکه وانه و شینی دهگیّرا و دهیگوت: «سهیدهوانم روّ!». بوّن سوّ له دلّی گویّگر هه لّدهستا. له بهیتی سامسام هه رئه وهنده مله بیر ماوه که دهلیّ:

ئەسپى سامسام دەحىلىنى ھەر چوار نالان دەچەقىنى

گوتم ئه و هۆبهیه یه مالّی حاجی عه ولاّی سالّح و مام ئهمینی لیّ بوو. کافیه به یارمهتی یا رابی، خیزانی مام ئهمین سه روبه ری دوشاوه که ی ده کرد، یه ک دوو شه ویش لای یا رابی دهمایه وه. من حه زم ده کرد له و که سه رامینم که له کوّلی دوشاودا به سه رتووره که بووزووی تریّوه شه پتکیّی ده کرد، ئاوی تریّش له کوّله وه پلووسکی ده به ست بق ناو سه تلّ، که پر ده بوو سه تله که یان به تال ده کرده ناو مه نجه لیّکی گه وردی به سه رئاگردوه که پیشتر گلی دوشاوی تیکرابوو. ئه و تلّپی له گوشینی تری په یدا ده بوو، پاشان، هه ندیّکیان ئاو و ه پالّ ده دا و ده گوشرا و ده یانکولانده وه و ک دوشاوی لیّ ده ها ته وه پییان ده گوت (مه تیّ). خه لقه که له و مه تیّیانه یان ده خوارد ده ستیان بیّ دوشاوه که دریّژ نه ده کرد.

هاتوباتی مشتاغ داکردن و دوشاو دهرهینان چهند سالیّکیان بهردهوام بوو لهو تهمهنهی که من شتم به بیر بیّتهوه، دواتر وازی لیّ هیّنرا. وابزانم به داشکانی برشت و پیتی کوّلکهمیّوی رهزهکان لهبهر کهم خرمهتی، نه و تریّیه نهما بکریّ به میّووژ و دوّشاو، خه لّکیش مه شغه له تی زوّر بوو نه ده په رژایه نه و جوّره که سبه ی وه ها بین دریّژ. رهزه کانیش که بوون به میرات خاوه نیان زوّر بوون و رووپیّویان له پشکی میراتگران که م بوّوه. به نموونه رهزی حاجی مه لا نه حمه د (مامی باوکم) سالیّنکیان له سهرده می نهودا ۱۲ عه لبه میّوژی دابوو که دهوری ۲۵۰ ته نه که دهگریّته وه، دوای خوّی رهزه که بوو به ۷-۸ به ش. به هه مه حالّ تاکوو نه م رووپه رهیه له که سبی باغه وانی پیّچرایه وه منیش تهمه نم په روورد دی دره خت هه لکشا.

دوای هاتنی کافیه بو مالمان به دوو سی سال ئافرهتیکی دیکه (عهیشی) ناو، خهلقی گوندی گومهشین، ناوچهی روّژاوای کوّیه، رووی له مالمان نا. ئهم ئافرهتهش وهکوو کافیه لامان مایهوه و به جیّی نههیستین. ههرچهند خوّی شیری نهبوو، سیّ خوشک و برایهکمی گهوره کردن. بوّیان دایک و دایان و دوست و ههموو شتیک بوو. ههتا یاعیسمهت دایانم بوو ئهم دوو ئافرهته، کافیه و عهیشی، به ئهمری ئهو دهبزووتن.

ههر سنیان بووبوونه سنی کوّلهگهی ژیر ساباتی مالامان، یاریدهدهری دیکه له ژن و له پیاو دههاتن و دهرویشتن به لام نهمانه وهک پهندی که ده لنی (ناو دهروا زیخ دهمیّنی) نهبزووتن. تهنانه ت که یاعیسمه ت له

۱۹۲۹ شووی به مامه ی وهستا برایم کرد (مامه له خزمه تی باوکم خهریک بوو) له دراوسییه تیی خوّماندا ژیا و رِوِّژانه چهند جاریّکان سهری لیّ دهداین، به شهویش مهگهر توّفان بوایه دهنا تا دهمی نووست لامان دهبوو. بیست سالیّک دواتر عهیشیش بوو به ههویّی یاعیسمه ت.

روّژیک دمه و عهسر له روّژانی بههاری ۱۹۲۰ یاعیسمهت به ژوور که وت، به روویدا دیار بوو دلّی ناراحه دیتمی بوم هات و گوتی: له خهونمدا سی هینشوو تریّی رهشی گهورهم خوارد، خوا ساتران نهدا... وه ها روّیشتووه تریّی رهش له کژی خوّی نهبی خهون پیّوه دیتنی به دیومه. له ۱۹۲۰/۱۹۲۸ من به ماله وه هاتمه به غدا. زوّری نهبرد هه ر له و ساله دا (عبدالرزاق) – تاکه کوری یاعیسمه تله شووی دووهمی به نهساغی هات بوّلای دکتوّر. له خهسته خانه سکیان کرده وه ده رکه و تشیرپه نجه یه تی ماوه یه که مدا جوانه مه رگ بوو. چه ند سالیّک پیشتر ژنیک له ناسیاوه کانمان فنجانی قاوه ی بو گرتبوّوه پیّی گوتبوو به گه نجی دهمریت. سه یری ریّکه و تا!! به لام جاری ریّکه و تی خهونه که ماویه تی. له دوای چه ند سالیّک فه تحی کوره گه و ره یاعیسمه تا به لام به نه یا ته به لام به نهری دوای چه ند سالیّک فه تحی کوره گه و ره یاعیسمه تا ته ویش شیرپه نجه ی له شه و یا که دوری ۱۹۷۷ خوشکیکی من تووش هات: له ۱۶ی ته مووزی ۱۹۷۷ خوانه مه کرد. جوانه مه رگوی به غدا ته مری خوای کرد. جوانه مه کویی به نه دای کویی کود. به راه و نه یا کویی دولی کود. به دای نه سرد به دای نه ساغی که خه سته خانه یه کی به غدا ته مری خوای کرد. کافیه له کویی، ۱۹۸۲ کوچی دولی کرد. به راه وان یا عیسمه تا مردبو و .

ئهم سنی ئافرهته له رووپه رهی ناوه وهی ژیانی مندالیمدا شوین پهنجه یان هه یه، به تایبه تی یاعیسمه ت. نهگهر ره وا بایه له گهشتنامه ی ژیانی که سیکدا جن بق که سانی دیکه بکریته وه ده بوو گهلیک به دریژی له سهر هه رسیکیان بنووسم. لیره به دواوه ش به پنی داخوازی بابه ت باسیان دیته وه.

 ئەدا كردنى نوێژى سبەينان مەراقم بوو لە دەمى پێويستدا بە سەر شيناورد و خەلە و خەرمان و درەخت رابگەم. من دەزانم رەنجبەر و رەنجدەر چەنديان لى حەلالله ئەو رزقەى پەيداى دەكەن، چەندىش حەرامە لە غەيرى خۆيان. دەلێن پێغەمبەر (د) دەستى كابرايەكى ماچ كرد كە ھەستى كرد بە ھۆى كەسابەتەوە دەستەكە زېر و رەق بوو، بەراستى ئەو ماچە پاكترين ماچە.

ههر لهو ناو شاخ و داخه و دهشت و دهره به فهرمانی واقیع له زوویکهوه بهزهییم بو ولاغ و ئاژهل بزووت. مهگهر ولاغ زور بیمهعنایی کردبی دهنا نهقیزهم تیوه نهوهژاندووه. ولاغ بهستهزمانه، ئهرکدهره، بهسووده، بیزهرهره، بهوهفایشه، دهرکی خاوهنی خوّی له ههموو بهههشتی دنیا پی خوّشتره، لهگهل ئههلی مالهوه رادیت و دهبیته ئاشنا، نا فهرمانی لهبیر دهچیتهوه، تا هوّشی کهرهوارانهی به شتان بشکی دهیهوی به مجیزی خاوهنی بکات. له وهفاداری ئهم نموونهیه به شایهد دهگرم، پاییزیکیان ریّگر کاروانی چهلتووکی مهلازادانیان برد به ولاغهکانهوه. گویدریژیکی مالی خاله عیززهتی مهلا حهبیب پییان دهگوت کهرهگیله بهگهل تالان کهوت. دوای دوو سال، مال له چناروکی بوون روّژیکیان ئهو کهرهگیلهیه بو خوّی له کاروانی بهرهو کویه دهرچوو هاتهوه سهر پهتی خوّی لهو شوینهی که جاران لیّی دهبهسترایهوه له یشت مالی خاوهنیهوه.

مندالی شارستان ئهگهر له مالی خویدا ولاغی نهدیتبی و بهخیوی نهکردبی بیر لهوه ناکاتهوه ولاغیش ماندوو دهبیت و حهسانهوه ی دهویت. برسی دهبی، خزمهتی گهرهکه، پنی خوشه لهگهلی به پهحم بیت. منداله شارستان وا دهزانی ولاغ وهکوو پایسکل بیههست و هوشه و چ داخوازی نییه. ههر ئهم کهم زانییه وا له دانیشتووی شارستان دهکات کاتیک که دهچیته لادی به سهردان یان به ئیش دهست ناپاریزی له پچرینی کالک و کولکی شووتی و کالهک وهیا لی کردنهوه ی میوه ی درهخت، له بازاری شار به خهیالیدا نایهت دهست بو یهک بولوه تریی دوکانی به قال ببات. من ماله فه لاحی شهریکی خوم دیتووه ئیستری مردووه شینی بو گیراوه. به ههمه حال په زداری و ولاغداریش لهو کهسبانه بوون چناروک لییانی شارهزا کردم، تا ئیستاش بو ههردوویان به پهروشم.

لایهنیکی سهر به مادی و مهعنهویی تهجرهبهی ژیانم له چناروّک میّواندارییه. له سهردهمی باوکم هاوینان به دائیمی فهقی و موستهعیدی به دهرس و دهور لهگه لمان دهبوون. سالیّکیان ژمارهیان ۲۳ کهس بوو. نه و ساله به دریّژاییی هاوین ههموو روّژیّک له مالمان ژنان له دوای جهمی سبهینه وه تا عهسر خهریکی نان کردن دهبوون تهنها ناوناوه یه که دوانیّک دهستیان له نان کردن هه لّده گرت بوّ راپه راندنی کاری دیکه و حازر کردنی جهمی نیوه روّد دهبوو سه عاته ها نان به ساجه وه بنریّ ننجا به شی فهقیّ و نه هلی ماله وه و میّوانیّکی روومان لیّ بنیّ، بکات. فهقیّکان یارمه تییه کی را تبه ی نیّوارانیان له و مالانه وه بود و که له هوّه ی نیّمه بوون.

مالّی مامیشم به پنی بو لووان ئهرکیان ههلّدهگرت به لام زوّری دهما بو ئهرکی سهرشانی باوکم، ههروا لهبیرمه باوکم دوو رهزی (باریکه و قاله کهرکوژ)ی له قهبهلّ کردن، به ههردوویانی بایی ههفتهیه کی نهکردن. له لایهن میوهوه خاوهن رهزهکان دریّغیان نهدهکرد، ههریه که بهقهدهر حالّ دیاریی تریّ و ههنجیریان بو دههیّنان. به لام ههرچوّنیّک بووبیّ، ههبوونی فهقیّکان ئاوهدانییه کی خوّش و بهتام و

شامی پیّک دههینا به تایبهتی بو من. به روّژ پیکهوه دهخافلاین، ئیواران دهچووینه گهرانی قهد شاخ، گهلیّک شهویش به یهکهوه کوّدهبووینهوه به دهوری میوهی لهبار و چایهی دهم کیشاودا. دوّستیّکی لیّمان میّوان بووبایه تُهگهر عهلاقهی لهگهلّ دین و خویّندهواری ههبوایه شهو لای فهقیّکان دهنووست. ههندیّکیان دهرسی زانستهکانی مهکتهبیان لای من دهخویّند. یهک لهوان مهلا عهولای بنگردی، له تیمتیحانی پوّلی شهش دهرچوو، وازیشی له مزگهوت هیّنا بو وهزیفهی دنیایی.

ئه و مه لا عه و لایه گوماناوی ببوو له عهقیده ی سه ر به غهیبی خقی. ته نگه تاوی وههای لی کرد جاریکیان له دانیشتنیکی قه وغای چنارق ک که مه لای میوانیشی تیدا به شدار بوو، به رووی سوورهه لگه راو و لیوه له رزه وه گوتی: زانایانی فه له ک هه موو که لین و قوژبنی فه زایان که شف کردووه ئه دی که و به هه شته ی به قه ده رو و گوتی: زانایانی فه له کوییه ؟... ده مه ته ی دوورودریژی له سه ر په یدا بوو بی که وه ی نه به ته می به ته می گومانه ی نه خسته سه ر بیباکی له نویژ و روژی و عیباده ت دوای ده رچوونی له نه زموونی به کالوریای قوتابخانه ی سه ره تایی و پاش ماوه یه ک بوو به (امام طابور). کتیبه کانی چه ند سالان لای نیمه بوون هه تا به رله مه رگی به دوایدا ناردنه وه و بوی چوونه که رکووک.

فهقیّکان له ههموو لایهکهوه بق خویندن دههاتن نه که هه ر له هه ریّمیّکهوه، به تیّکرایی تاقمیّکی ههمه ههمه رهنگ و ههمه زهوقیان لیّ دروست دهبوو. له سییه کاندا دوو جاران وهها ریّک که وت کوّنه فهقیّی باوکم له دیوی ئیرانه وه بیّن بق ئیجازه وهرگرتن، هه ر دوو جاریش مالمّان له چناروّک بوو، یه کیان مه لا سال مه که وی دیکه یان مه لا جه لال. وا بزانم مه لا جه لال به له هجه ی خوّی و تاقمه که یدا دیار بوو شکاکه. مه لا سال م موکریانی بوو.

له باوکم بیست دهیگوت: حهزم دهکرد خوا گوزهرانیکی کافیی دابامی، له چناروّک نیشتهجی بم، چوار پینج موستهعیدی زیرهک و به مهراقم دهرس دابان، چهند بهردهستیکی چالاکیش یارمهتییان دابام له خزمهتی رهزهکان، نهگهر به ههموو عومرم شارم نهدیتبایه وه باکم نهبوو. راستیهکهی من خوّیشم ده دوازده سال دهبی به تهواوی له ژیانی شار وهرزم، حهزم دهکرد له و شوینهی که خوّم دهست نیشانم کردووه، له چناروّک، خانوویه کی مناسبم بو دروست بووبا و تیدا ژیابام... به لام حهز کردن شتیکه و لووان شتیکی دیکهیه. پهیوهندیی من به فهقی و مه لا هی ههموو عومره، چی لیرهدا دهیلیّم شتیکی زیده کورته له موناسه به باسی میّواندارییه وه هات.

له شار بیّمیّوان نهبووین به لاّم له چناروّک حالّه که دهگوّرا، له لایه که وه هه رچی که رهسته ی پیّوه ژیانی خوّمان و ئه سبابی میّوانداری هه یه دهبوو لهگه ل خوّماندا بو چناروّکی بهیّنین، له لایه کی دیکه وه دهبوو ساباتی میّوانان و ئالیکی و لاغیان و بایی خزمه تیان له خه لق و خوا ته ئمین بکریّ. له لای سییه مه و میّوان و فه قی تیّکیان ده کرده و و دهبوو خزمه تی هه موان وه کوو یه کدی بکریّ. له لای چواره مه وه میّوانی چناروّک گهلیّک پتر بوون له هی کوّیی. هه ر نوقسانیه کی هه شبوایه له ماله وه چاری نه ده کرا چونکه ده ست به بازار راناگا هانای ببه یته به ر. به رچایی یه کی لایق به میّوان بیّ، دهبوو له و چوّل و هوّله کار دروستایی بو بکریّ، هه موو سبه ینان له کانی که نده وه ماستمان بو ده هات به لام که میّوان هه بن ماستی ئوتری به شناکات. ماستاوی نیوه روّ چوّن چار ده که یت؟ خولاسه میّوان داکردن له لایه ن مالیّکه وه